

زنجیره‌ی که بخیسته می‌دهد بیات کوردی کون و نونی

دیوانی عجز

مه لاسه‌ید عبدالله‌ی به رزنجی

لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی

هه‌یمن عه‌سرخوشناو

پیشه‌کی نووسین

سه‌یدا به رزنجی

ديوالى ساخ

نووسينى مهلا سھيد عبداللہى بهرزنجى

عاقى له جايدانه وهى ياريزراوه يو نوسينگهئى ده قسم

جايى نوووه ۲۰۱۸ ز ۱۶۴۹ ك

نوسينگهئى ته فسير

يو يازو كرده وه

هه وئير- شه قامى 30 مه تئى ته نيشت منارهئى چؤلى

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

f t g+ i /TafseerOffice

تاماده كردنى پيرست - نوسينگهئى ته فسير

ديوالى عاجز ،

مهلا سھيد عبداللہى بهرزنجى (نووسه ر)،

۳۶۰ لايه ره ،

۲۴ سم ،

بايهت ، ته ده بى

تيراژ ، ۱۵۰۰ دانه

له بهر يو ه بهرايه تى گشتى كتيبخانه گشتيه كان - هه رنمى كوردستار

ژماره سپاردنى (۴۸۹) ي سالى ۲۰۱۷ پئدراوه .

ISBN: 978-9933-593-13-1

"بيروبوچولنى ئەم كتيبه، مه رچ نيه هه مان بيرو بوچولنى نوسينگهئى ته فسير بى"

خه تى بهرگ : نه وزاد كوئى

ديزايى ناوه وه : زه رده شت كاوانى

ديزايى بهرگ : ره وه ند عه بدوللا

ديوانى عبدجبار

نووسينى

مه لاسه يد عبداسدى به رزنجى

پيشه كى نووسين و سه رپه رشتياري چاپ

سپيدا به رزنجى

ليكولينه وه و ساغ كردنه وه و په راويژ و فهرهه نگوک و پاشكو

هيمين عمر خوشناو

ريکخستنه وهى

هساو کار عبداسد شتيچ وه ساني

بِسْمِ اَصْحَابِ حَمْدِ الرَّحْمَنِ

سویس بو صفای پیروده رنگاری جهان دروری مقبول بر روی پاک
عمره نه پیغمبری آفرزده مان وه بره موآل دیارانو فیداکار
(دعوت) نام دیوانه جهانیه عودا له عشبو تاک سید عبدالوددی (عاجز) م
به چودی دردی تاش کرد حال بوم دیوانگی جهان وه نام چمن
صورتا ده ششم بو تریز له گزنی بقدم کرد
دیوانه (عاجز) به دینه باغم دلای ره سچا لانی گول باغم
چند له لای من فادون تاثیره نیوی له دل دابم دینه باغم
نموده به دینه زده دق بول رله کبری طبری بول بول به دینه وزاغم
کات له سپیری باغی تیر ملی دل که له داغی دینا فرراغم
هر چمن عابنه (عاجز) له چدم دل بو یادک له دینا دینه باغم
(نامی) له خوشی تخنیم کانی دینه بول بول له شمه برای گول باغم
نام دیوانه جهان شایانه چاپ کردن دفعیره و اسدیم

عبدلکریم لهری
له لهری

نامه‌ی ماموستا مهلاعه بدولکه ریمی موده ریس بو چاپی یه که می دیوانی عاجز

له سالی ۱۹۸۶ م

ناهوړوک

- ١٣ یتشه کی
- ١٤ ژبانامه ی عاجز
- ١٥ نه و شوینانه ی لئی خویندووه :
- ١٦ نه و جیگایانه ی مه لایه تی و ته دریس ی تیدا کردووه :
- ٢٠ ژبانی خیزاندار ی (عاجز) :
- ٢١ ئاستی زانستی (عاجز) :
- ٢٤ که سایه تی عاجز و هه ندیک له تایه تمه ندییه کانی
- ٢٨ ناوی به شیک له هاوړپیکانی عاجز :
- ٣٠ به شیک له هه لویسته کانی (عاجز) :
- ٣٤ کوچی دوا یی عاجز
- ٤٠ عاجز و نازناوی شیعی
- ٤١ به ره مه کانی عاجز
- ٤٣ چی له باره ی (عاجز) هوه نووسراوه؟! :
- ٥٢ خویندنه ووهیه کی کورت بو شیعه کانی (عاجز) :
- ٥٤ کیشی شیعه کانی عاجز :
- ٥٨ سه روا ی شیعه کانی عاجز :
- ٦٠ عاجزو هونه ره کانی ره وانپیژی :

- ۶۴..... ساوه روگی شیعره گانی عاجز
- ۶۶..... که ره سته گانی ستایشی نافرته له تیوان شیعری دلداری و نایینی دا:
- ۶۸..... چونیه تی کارکردن له م دیوانه
- ۷۱..... به شی گوردی
- ۷۳..... پیتی (آ) روویی تو له جیههت حوسن ده ته عنی له قه مه ردا
- ۷۷..... پیتی (ب) دل به رم دیسان ده ریژئی خوین له جه رگم بی حساب
- ۷۹..... پیتی (م) له عیشقی چاوی غه ممازی غه زهل خوانی نه که م چبکه م
- میژووی ته واو بوونی مزگه وتی حاجی به کر سه لیم هه ماوی (زیرنگر)
- ۸۰..... له هه ولیر
- ۸۱..... پیتی (ن) نه ی سه ییدی سه رداری من
- ۹۱..... پیتی (ه) شوخه که ی بی ره حم و ئینصاف قاتیلی جانم وه ره
- ۹۲..... پیتی (و) عه جایب روویی یار پر نووره ئیمشه و
- ۹۴..... پیتی (ی) تو ئه حمه دی موختاری
- ۱۰۱..... پیتی (ئی) نه ی سه نه م تاکه ی بنالم من له دووری ری وو خئی
- ۱۰۳..... چوار خشته کی
- ۱۰۷..... پینج خشته کی
- ۱۱۳..... پینج خشته کی عاجز له سه ر شیعری شاعیران
- ۱۱۳..... پینج خشته کی عاجز له سه ر شیعری (عاصی)
- ۱۱۷..... پینج خشته کی عاجز له سه ر شیعری ماموستا شیخ عومه ری بالیسانی
- ۱۲۰..... پینج خشته کی عاجز له سه ر شیعری (پاجی)
- ۱۲۲..... پینج خشته کی عاجز له سه ر شیعری ناری و تاهیر به گ
- ۱۲۴..... پینج خشته کی عاجز له سه ر شیعری (وافی)

- ١٣٧..... بيتج حسته كى
- ١٣٩..... به شى عه ره بى (القسم العربى)
- ١٣١..... القصيدة الهمزية في ذم الدنيا
- ١٣٢..... قصيدة الفية
- ١٣٤..... قصيدة بائية
- ١٣٥..... قصيدة تائية
- ١٣٧..... قصيدة لامية
- ١٣٨..... على الدين يبكي
- ١٣٩..... قصيدة ميمية يا ابا القاسم
- ١٤٠..... هذه القصيدة الميمية
- ١٤٠..... على وزن بردة المديح
- ١٤٣..... يا من يروم العلم بالقرآن
- ١٤٤..... درب كم الف
- ١٤٨..... في المناجاة: للشافعي
- ١٥٠..... هذا التخميس الآتي للأبيات الستة
- ١٥٠..... للشيخ عمر المشهور بابن الفارض (رحمه الله)
- ١٥٨..... جامع
- ١٦٠..... مناجاة (عاجز)
- ١٦١..... قصيدة يائية
- ١٦٣..... باشكوكان
- ١٦٣..... يهك: نامه كان
- ١٦٦..... فهره نگوک

۲۲۸ پاشکو

۲۲۸ دوو: ناوی که سایه تیه کان

۲۴۶ سه رچاوه کانی سوودلیتوه رگیراو بو فهرهه نگوک و پاشکو:

۲۴۷ وینه کان

۹ ناوه روک

پیشہ کیے (۱)

سو پاس و ستایش بو خوی پەروردگار و درود و رحمت بو سەر گیانی
یاکی دلسوز و پیشه‌وای مروّقایه‌تی پیغمبهرمان محمد (صلی الله علیه وسلم)
وہ بو سەر یار و یاوهرانی و شوینکه‌وتوانی تا رۆژی دوابی.

دوای نه‌وهی له هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابردوودا، دیوانی عاجز چاپکرا،
به‌لام به‌پیوستمان زانی دیسان به‌شیویه‌کی جوانتر چاپ بکریته‌وه، له‌گه‌ل
راستکردنه‌وهی نه‌وه‌لانه‌ی که له‌چاپی یه‌که‌می هه‌بوون، هه‌روه‌ها نووسینه‌وه‌ی
ژیاننامه‌ی (عاجز) به‌شیویه‌کی به‌رفراوان، له‌گه‌ل چه‌ند شیعرنکی
بلاونه‌کراوه‌ی شاعیر، ویرای لی‌کۆلینه‌وه و فه‌ره‌ه‌نگۆک و په‌راویزو پاشکۆ بو
شیعره‌کان. هه‌رچه‌نده‌ باوکی نازیم (مه‌لا سه‌ید محمد)ی کوری شاعیر، خوی
ناماده‌کردبوو بو پیداچوونه‌وه‌ی دیوانه‌که بو چاپی دووهم، به‌لام نه‌جه‌ل رینگای
پینه‌دا و ودفاتی کرد، بو‌یه‌ منیش وه‌ک نه‌وه‌ی (عاجز) به‌م کاره‌ هه‌لسام.

تیبینی چاپی یه‌که‌م ناماده‌کردن و پیداچوونه‌وه‌ی له‌لایهن مامۆستا مه‌لا
سه‌ید محمد به‌رزنجی کوری (عاجز) کراوه، که له‌ سالی ۱۹۸۶م چاپکراوه.

ژياننامهء عاقر^(۱)

ناوی ماموستا مهلا سەید (عبدالله مهلا سەید محمد بەرزنجی ایە، نازناوی شیعری (عاجز) بوو، له سالی (۱۹۲۹) ز له گوندی (چل هەوێژە)ی نزیك ناحیەى (دیبه گە) سەر بە پارێزگای هەولێر له دایك بوو. باوکی عاجز، له گوندی (چل هەوێژە) مهلا بوو بە ناوی (ماموستا مهلا سەید محمد سەید قادر بەرزنجی) که زانایه کی زۆر زیره ک و خواناس و ناسراو بوو و خوشنوو سیس بوو، که پینج جار قورئانی پیروزی نووسیوه تهوه به خەتی نوسخ، پاشان هاتوو ته گوندی (باداوه) نزیك شاری هەولێر، که ئیستا گەرەکیکه له شاری هەولێر به مهلا و موده پریس له مزگهوتی (مهلا فەندی) هەر له سەر ده می مهلا فەندی بوو، له ویش وه فاتی کردوو و گۆرە که ی له گۆرستانی (سەید مە عروف)ه، له باداوه.

باوکی (عاجز) پیش وه فاتکردنی وه سیه تی کردبوو لای دایکی (عاجز) که هەر کاتیک مردم ئیوه برۆنه وه بو گوندی (توتمه) و هەر دوو کورە کانم (سەید محمد آمین و سەید عبدالله) ته سلیمی (مهلا شیخ محمد آمین زیخانی) بکه ن بو خویندن، تهو شیخه و زانایه له خواترسه و دونیانه ویسته، مه درسه و حوجره ی فەقیانی هه بووه له گوندی (زیخان) له دۆلی باليسان که زیاتر له (۷۲) فەقی و قوتابی وانەیان له م حوجره یه ده خویندن، زۆر به شیان له م فەقی و قوتابیانه یه تیم بوون و تهو به خنوی ده کردن، ههروه ها کور و کچه کانیشی زانا بوون.

(۱) زانیارییه کانی نار نه م پێشه کییه له باوکم (ماموستا مهلا سەید محمد کوری شاعیر) وه مرگرتووهر دامر شتۆ ته وه.

جیگهی نامارّه بو کرده باوکی (عاجز) پیشتر له ناوچهی خوشناوهتی بوو. مه‌لایهتی له گوندی (وه‌ری) کردووه و گۆری براکهی به‌ناوی (سه‌ید عومەر) هر له گوندی وه‌ری یه، پاشان هاتووته گوندی (توتمه) هر له ناوچهی خوشناوهتی دۆلی باليسان مه‌درسه‌ی فه‌قیانی هه‌بووه و زۆر ماوه‌توو له‌و گونده. (مه‌لا شیخ محمد‌امین زیخانی) یه‌کیک بووه له فه‌قییه موسسه‌عیده‌کانی باوکی (عاجز) هه‌روه‌ها کچیکی خوشی داوته ته‌م شیخه، پاشان ته‌م شیخه به‌ریزه‌ش دوو کچی خو‌ی که‌له خیزانیکی تری بوون داوته هه‌ردوو کوره‌کانی باوکی (عاجز) به‌ ناوی مه‌لا سه‌ید محمد‌امین و مه‌لا سه‌ید عبدالله (عاجز).

ئینجا دوای وه‌فاتکردنی باوکی عاجز که ته‌مه‌نی عاجز (۵) سالان بوو وه‌سیه‌ته‌که‌ی جینه‌جی کرا، ته‌وه‌بوو قورپان و زانستی ته‌جویدیان له‌ خزمه‌ت ته‌م شیخه به‌ریزه ته‌واوکرد و پاشان به‌ مه‌به‌ستی دریزه‌دان به‌ خویندنی فه‌قییه‌تی، روو له‌ چهند شوینیکی تر ده‌که‌ن.

ته‌و شوینانه‌ی لی‌ خویندووو :

۱- گوندی (زیخان) له‌ ناوچه‌ی خوشناوهتی له‌ خزمه‌ت جه‌نابی (ماموستا مه‌لا شیخ محمد‌امین زیخانی).

۲- گوندی (خه‌ته) له‌ ناوچه‌ی خوشناوهتی له‌ خزمه‌ت جه‌نابی (ماموستا مه‌لا ئیبراهیم مه‌لا عبدالله خه‌تی)^(۱).

(۱) به‌ گۆریدی چهند ده‌ستخه‌تیک ده‌رده‌که‌وی عاجز له‌ ماوه‌ی نیوان سالی ۱۹۳۵ ز- ۱۹۳۷ ز له‌ خه‌تی خویندویه‌تی، به‌تایبه‌تی نه‌و سالی که له‌ خزمه‌ت ماموستا مه‌لا ئیبراهیم له‌ خه‌تی خویندویه‌تی سالی ۱۹۳۷ ز- ۱۳۵۷ ک بووه، هه‌روه‌ک له‌ په‌راویزی کتیبینی ده‌ستخه‌تدا، (عاجز) وای بووسیوه. کتبه‌ المذنب الغریب عبدالله الحسینی التوتمی فی قریه‌ خطی فی خدمت استاذ الكل فی الكل الملا ابراهیم ادامہ اللہ علی التدریس بحرمة حضرت ادیس فی سنة ۱۹۳۷ م ۱۳۵۷ هـ هه‌روه‌ها کاتیک کتیبه‌که‌شی نووسیوه‌توو ناوای کۆتایی پی هیناوه. تمت الکتاب بعون الله الملك

۳- گوئدی (زبوه) له ناوچهی خوشناوهتی له خزمهت جهنابی (ماموستا مهلا عبدالله هه‌رتەلی^(۱)) که ده‌کاته‌باوکی دایکی ماموستا مهلا عه‌بدوللا عه‌بدولعه‌زیر هه‌رتەلی.

۴- گوئدی (باليسان) له خزمهت جهنابی (ماموستا مهلا شیخ عومه‌ر باليسانی و ماموستا مهلا شیخ محمد باليسانی).

۵- شارۆچکە‌ی (پرواندوز) له خزمهت جهنابی (ماموستا مهلا عبدالکریم نه‌فه‌ندی).

۶- شاری (هه‌ولێر) له مه‌درسه و حوجره‌ی زانای گه‌وره و ناوداری کورد جهنابی (ماموستا مهلا عبدالله مهلا محمد‌أمین بی‌تواته‌یی) له مزگه‌وتی (حاجی قادر ده‌باغ) هه‌ر له‌وی ماوه‌توه تا له سالی (۱۳۶۴هـ)^(۲) پ‌روانامه‌ی زانستی (الاجازة العلمية) وه‌رده‌گریت و هه‌ر له‌م شوینه‌ش پ‌روانامه‌ی ده‌رچوونی مه‌درسه‌ی دینی نه‌وقاف وه‌رده‌گریت.

ئهو جی‌گایانه‌ی مه‌لایه‌تی و ته‌دریسی تێدا کردووو :

(عاجز) که ده‌چوو بۆ هه‌ر شوینیک بۆ مه‌لایه‌تی سی مه‌رجی سه‌ره‌کی هه‌بووه:

۱- کردنه‌وه‌ی مه‌درسه‌ی فه‌قییان له مزگه‌وت.

۲- ناییت نوێژنه‌که‌ر هه‌بی‌ت.

۳- ناییت ره‌ش به‌له‌ک بکری‌ت.

الوهاب علی يد احقر الطلاب عبدالله ابن ملا سيد محمد البرزنجي الحسيني سنة ۱۳۵۴ في يوم الاحد في شهر ذي الحجة في مدرسة المدرس استاذ الكرام الملا ابراهيم ادامه الله على التدريس (هـ - ع، خ، ا).

(۱) به‌گۆره‌ی ده‌ستنووسینکی تر، سالی ۱۳۵۸ک به‌رامبه‌ر سالی ۱۹۳۸ز عاجز له زبوه بووه، له ده‌ستخه‌تێکدا له کۆتایی نووسینه‌وه‌ی کتێبدا نووسیه‌یه‌تی: کتبت في قرية زيو خوشناوی وانا الحقییر ساکن بتوتمة خوشناوی فی سنه ۱۳۵۸ هـ. (هـ - ع، خ)

(۲) که ده‌کاته ۱۹۴۵/۵/۱۴ی زایینی

عاقر لہم سوینانہی حوارہوہ مهلا یه تی کردووہ:

۱- گوندی اتومہ) له ناوچهی خوشناوهتی دؤلی باليسان. لهوی مهدرهسہی فہقیانی هہبووہ. بویہشہ ناسرابوو بہ (توتمہیی) چونکہ باوکی نریکھی سی سال لہم گوندہ ماوتہوہ، پاش وهفاتی باوکیشی کہ له باداود بوون، دہم و دەست مالہ گہیان بردووہتہوہ بؤ گوندی (توتمہ) تا خویندنی مهلا یاتی تہواو کردووہ و ژنی هیاود مالہ گہیان ہەر لہم گوندہ ماوتہوہ، دواتر بؤ شوینہکانی تر روفیشتووہ^{۱۱}.

۲- گوندی (ہہرمک) له ناوچهی خوشناوهتی دؤلی باليسان.

۳- گوندی (دہراش) له ناوچهی خوشناوهتی دؤلی باليسان^{۱۲}.

۴- گوندی (شاویس) له سالی (۱۹۵۰) ز چووہتہ شاویس له نریک شاری ہہولیر کہ مهدرهسہیہکی گہورہی فہقیانی هہبووہ. هہندی له فہقیہکانی ئەم بەریزانہ بوون. (ماموستا مهلا خالد کہ پرانی، ماموستا مهلا عبدالرحمن شہمشولہ، ماموستا مهلا حمید شہمشولہ، ماموستا مهلا عبدالرحمن گرد جوتیار، ماموستا مهلا فاخیر کہ پرانی، ماموستا مهلا سہید نوری بابہ شیخ گعیتل، ماموستا مهلا تہلعت مہنتک، ماموستا مهلا عاصم، ماموستا مهلا رشاد، ماموستا مهلا شیخ عبداللہ زیخانی، ماموستا مهلا محمد مصطفی قہراسنجہیی، ماموستا مهلا عبداللہ شاویسی).

۱۱) بہ گورہی دەستخەتیک کہ له بەرگی ناوہوی کتیبیکدا، (عاقر) میژوووی لەدایک بووی محمدی کوری نووسیوہ، کہ ئەو کات لە گوندی توتمہ بووہ، میژووہ کہ رۆژی دووشەمسہی مانگی رہبەیی یەکەمی سالی ۱۳۶۵ی کۆچیہ، بہ گورہی لیکدانہوہی نیمہ دەکاتہ مانگی شویاتی سالی ۱۹۴۶ی میلادی. (ہیمن.ع.خ)

۱۲) لە بەرگی ناوہوی کتیبیکی (عاقر)دا، ناوبراوی میژوووی لەدایکبوونی ئەحمەدی کوری نووسیوہ و نامازہی بہوہ داوہ کہ لە رۆژی دووشەمسہی کۆتاییہکانی مانگی رہبەیی دووہمی سالی ۱۳۶۷ی کۆچی، ئەحمەد لە گوندی دہراش لەدایک بووہ. بہ گورہی لیکدانہوہکانی نیمەش ئەم میژووہ دەکاتہ مانگی ناداری سالی ۱۹۴۸ی میلادی. واتە لەم سالہدا عاقر لە گوندی دہراش مهلا بووہ. (ہیمن.ع.خ)

عاجز) له خەلکى ئەم گوندە زۆر رازى بوو، چونکە گوپرايه لى ئەو بوون
 ۱ زۆر رازدار بوون. بەلام ھۆى رويشتنى ئەم گوندە ئەو بوو، مەلىك فەيسەلى
 بچووک کە تازە لە جىگەى بارکى بە مەلىكى عىراق دانرابوو، (عاجز)
 نامەىكى دووررو درىزى نووسى و بە واژووى خۆى و بە بەرىد بۆ مەلىك
 فەيسەلى نارد بۆ بەغدا، کە پر بوو لە ناموژگارى و رىنمايى و پىشنيارى
 بەسوود. تىيدا ھاتبوو: (ناگادار بە کورسيە کەت زۆر ترسناکە، پىنى لەخۆبايى
 ئەبى و يىيەو ئەنازى، چونکە تاكو سەر بۆ کەس نيە، ئىمرو بۆ تۆيە، بەيانى
 بۆ يەکیكى ترە. سەيرىكى باوکت بکە کە ئىستا لە کوپپە ھەروەھا ئاگات لە
 دىن و مىللەت يىت، چاکە بچىنە و چاکە لە گەل رەعیەى خۆت بکە، تۆ شوان
 و ئەمىندارى ئەو گەلەى. ھەروەھا ھەندى دپرە شىعەرى لە شىعەرەکانى خۆى
 بۆى نووسبوو، وەك (على الدين يىكى، کل ما في هذه الدنيا هباء لیس للدنیا...) کە
 لە دیوانەگەى نووسراونەتەو.

مەلىك فەيسەل کاتىک ئەم نامەىەى بە دەست دەگات زۆر خۆشحال دەيىت،
 دوائى چەند رۆژىک بە نووسىن و واژووى خۆى وەلامى نامەگەى (عاجز)
 دەداتەو. دوو پۆلىس نامەگەيان ھىنا بۆ گوندى (شاوئس) و تەسلىمى (عاجز)
 يان کرد، کە سەير دەکات مەلىك فەيسەل وەلامى نامەگەى داووتەو و تىيدا
 نووسى بوو: زۆر دلخۆشبووم بە دىتنى نامە جوان و پر مانايە کەت، زۆر سوودم
 لى وەرگرت، زۆر مەمنوونم خوا خىرت بنووسى، دەبى زوو زوو ناموژگاریم
 بکەى و وريام بکەيەو تاكو تووشى ھەلە و تاوان ئەبم ھەروەھا نووسىبوو:
 دەبى لە فلان رۆژ لە ئەوقافى بەغدا نامادەيىت بۆ کارى پىويست.

عاجز) لە رۆژى ديارىکراو نامادە دەيىت و پىنى دەلین، بە فەرمانى مەلىك
 فەيسەل بە شىویدەكى رەسمى بە پىشنيوژ و وتارىژ لە مزگەوتى گەورەى
 ناحیدى (خورمال)ى سەر بە پارىزگای سلیمانى دامەزراوى. (عاجز)یش
 دەلى: جىگای خۆم ھىچ عەبىبى نيە، گوتيان نابى ئەمە فەرمانى مەلىکە،
 دوائى ماویدەكى تر ئەقلی ھەولیزت دەکەينەو، ئىنجا چوو بۆ خورمال.

5- ناحیدی (خورمال) له سالی (1900) ز چووته مزگهوتی گهورهی (خورمال) سر به پارترگای سلیمانی، هر له و مزگهوتهدا مه درهسهیه کی گهورهی فهقیانی هه بووه. که جگه له فهقییه کانی عیراقتی، فهقیی کوردستانی روزهللات و ئیرانیسی تیدابوووه، چونکه به زمانی فارسیش وانه ی گوتوووته وه. هندی له فهقییه کانی ئەم بهرپزانه بوون. (ماموستا مهلا فائق، ماموستا مهلا عبدالله ی گوپ، ماموستا مهلا محمد بهرزنجی، ماموستا مهلا عبدالرحیم ئیرانی... یازده فهقیی تری ئیرانیسی...). ههروهها موده پریشیش بووه له قوتابخانهیه کی سهرهتایی له خورمال وانه کانی (قورنات و نایین و حهتخوشی) گوتوووته وه.

خه لکی (خورمال) و دهووبه ری و ماموستایانی ئایینی ناوچه کانی هه له بجه و سلیمانی ریزنکی زور و تاییه تیان له (عاجز) ده گرت.⁽¹⁾

6- قهزای (چه مچه مال) له سالی (1908) ز چووته چه مچه مال سر به پارترگای (که رکوک) له مزگهوتی گهوره هر له و مزگهوتهدا مه درهسه ی فهقیانی هه بووه، له بهر زوری فهقییه کان، به دوو بهش وانه ی پی ده گوتن. به شیکیان به یانیاں له مزگهوتی گهوره و به شه که ی تریش ئیواران له مزگهوتی سهروهه. هندی له فهقییه کانی ئەم بهرپزانه بوون. (ماموستا مهلا سهید عبدالله

(1) له بارهی چوئیه تی چوونه خورمالی (عاجز)، (عبدولره حمان شیخ عوسمان عه بدولعه زیز) له نامه یه کدا له 2016/2/7 بۆ نیمه ناوای نووسیوه. له ناوه راستی په تهاکاندا مزگهوتی گهورهی خورمال، مه لایه که ی (سهید عارفی سه رگه تی) ده بی، نه قل ده بیته بۆ سلیمانی، مزگهوته که بی مه لا ده بیته. ماموستا مه لا عب دوللای هه ولیری نه قل ده بیته بۆ مزگهوتی خورمال به تیمام و خه تیپ. له هه ولیریش پیش نه وه ی بیته هه له بجه، ماموستا مه لا سالجی کوزه پانکی که مه لایه کی ناوداری هه ولیره، به مه لا عب دوللا ده لیت. بچو بۆ لای ماموستا مه لا سالج. نامه یه کی ده داتی بۆ ماموستا مه لا سالجی گهوره ی هه له بجه. نه ویش له عه سرینکدا ده گاته خزمه تی ماموستا مه لا سالجی هه له بجه و نامه که ی ده داتی. نیجا ماموستا مه لا سالجیش ریزنکی زوری لی ده گری و کارناسانی بۆ ده کات له خورمال. هر له مزگهوتی کانی عاشقان له گه ل ماموستا مه لا عوسمان ناشنایی پهیدا ده کات، چونکه هاوته مهن و هاو ده م بوون و نیوانیاں خوش بوو. (هینمن.ع.خ)

سید احمد کانی جناری، ماموستا مهلا شیخ عبدالرحمن شیخ عزالدین کانی جناری، ماموستا مهلا عبدالحمید، ماموستا مهلا غه فور، ماموستا مهلا عومر مهزلوه.

۷- شاری جهولیرا له سالی (۱۹۶۳) ار عاجز له سهر داوای حوی بو شاری جهولیر ده گواریتنه و به موده ریس له مه درسه ی دینی نه وقاف له قه لات هروها له مزگهوتی (حاجی عبدالله جه مامچی) پیشوئیژی کردووه و وتاری داود ههر لهو مزگهوته دا فه قیی هه بووه و ته درسی لی کردووه. هه ندینک له فه قییه کانی نهم به ریزانه بوون: (ماموستا مهلا جهلال زراری، ماموستا مهلا عبدالله په ریتانی، ماموستا مهلا محمدی قه په کیان) دواتر که مزگهوتی (حاجی به کر زینگر) ته واو ده ییت له سهر داوای خاوه ن مزگهوته که عاجز وه ک به کم پیشوئیژ و وتارییژ له م مزگهوته داده مه زیت و مه درسه یه کی گه وره لهو مزگهوته ده کاته وه. جگه له وانه گوتنه وه ی له مه درسه ی دینی نه وقاف له قه لات وانه ی به فه قییه کان ده گوتنه وه له مزگهوت، که زیاتر له (۲۳) فه قیی موسته عیدی هه بووه جگه له فه قییه کانی تر. هه ندی له فه قییه کانی نهم به ریزانه بوون: (ماموستا مهلا عبدالله توره قی، ماموستا مهلا نوری مه ن تک. ماموستا مهلا نیسماعیل به حرکه یی، ماموستا مهلا خدر خه لیفانی).

ژیانی خیزانداری (عاجز) :

عاجز دوو خیزاتی هه بووه، که هه ردوو کیانی کچی ماموستا کانی بووه، به که میان کچی (ماموستا مهلا شیخ محمد امین زیخانی) و دووه میان کچی (ماموستا مهلا عبدالله هدرتلی) له م دوو خیزانه خاوه نی (۱۱) مندال بووه، چواریان ههر له مندالییه وه وه قاتیان کردووه به ناوه کانی محمد و احمد و سوعاد و روفیه. هه ونه کدی تر نه مانه ن.

۱- ماموستا مهلا سعید محمد، پیشوئیژ و وتارخوین و ماموستا بووه، له سالی (۲۰۱۳) ز وه قاتی کردووه .

- ٢- ماموستا مهلا سەید احمد پیشنوێژ و ماموستا. لە ژياندا ماوه.
- ٣- سەید مەهدی، قوتابی سەرەتایی بوو لە ساڵی (١٩٦٩) ز بە رووداوی مین شەهید بووه.
- ٤- سەید زەینەب، لە ساڵی (٢٠٠٨) ز وەفاتی کردوو.
- ٥- سەید زەهرا، لە ساڵی (٢٠٠٦) ز وەفاتی کردوو.
- ٦- سەید مەریەم، لە ژياندا ماوه.
- ٧- سەید عایشە، لە ژياندا ماوه.

ئاستی زانستی (عاجز) :

(عاجز) زانایەکی زیرەک و ناطق و شاعیر و نووسەر و پڕۆشنبیر بووه، شارەزا بووه لە بەرنامەیی ئیسلام و بەرنامەکانی تری غەیری ئیسلام، زانایەکی حەقییژ و چاوکراوه و سەرەمانە بووه.

عاجز جگە لە زمانی دایکی شارەزایەکی باشی لە زمانەکانی عەرەبی و فارسی و تورکی و ئینگلیزی هەبووه. زاکیڕی زۆر باش بووه بۆ لەبەرکردن، لەبەر لێھاتوویی و زیرەکیی لە رادەبەدەرییەکە، بەشیک لە کتیبەکانی مەنھەجی فەقیانی بەو شیوازە خویندوو، کە بۆ ماموستاکەیی خویندۆتەو ماموستاش گۆنی بۆ راگرتوو و سەرنجەکانی پێ گوتوو، بێ تەوہی وەك شیوازی کۆن و باوی فەقیاتی کوردستان ئەو تەنیا گۆی بگری، بۆیەشە زووتر خویندەکە تەواوکردوو.

باوکم (مهلا سەید محمد) گوتی: لە مالهوه سەعیم دەکرد و چەند جارێک پەڕیکی کتیبی قوتابخانەم دەخویندوو تا لەبەری بکەم، باوکیشم (عاجز) گوتی: محمد ئەو بۆ وا بە زەحمەت پیت لەبەر دەکری؟ بێنە کتیبەکەت بە دەستم! کتیبەکەم دایە دەستی و یەک جار خویندییەو و دایەو دەستم و گوتی: تەماشای بکە بزانە لەبەرم کرد یان نا؟ گوتی واللہ هەمووی بە رەوانی خویندوو.

ههروهه عاقر زور ههزی له کتیب خوئندنهوه بووه، له بوارهکانی نایسی و بواره
حاجیاکانی سهردهم، ههر بویه کتیبخانهیه کی گهورهی له مالهوه ههبووه، ههروهه
ههتیشی زور جوان و خوشبووه، چهئدین کتیبی بهدهستی خوئی نووسیوهتهوه،
بهتاییهتی ههئدیک له کتیبهکانی مهنههجی فهقییهتی، ههرگیز کاتی خوئی
بهفیرو نهداوه.

ههروهه عاقر زور ههزی به وانه گوئنهوه کردووه و ههرگیز لهم کارهی ماندوو و بیزار
نهبووه، بویه له ههر جیگایهک بوویت مهدرهسهی فهقییاتی ههبووه، شیوازی وانه
گوئنهوهی زور جوان و ریک بووه، بویه فهقی و قوتاییهکانی بهئاسانی لئی حالی
دهبوون و له ئاستیکی بهرزدابوون.

عاقر جگه لهوهی ههردوو دانی بهئیانیان و ئیواران وانهی دهگوتهوه،
هاوکات دوای نوژی عیشایان و ههئدی جاریش دوای نوژی عهسران له
مزگهوتهکهی خوئی (حاجی بهکر زیپرنگر) به ئامادهبوونی زوریک له خهلی
وتاریکی پیشکesh دهکرد، له گهل خوئندنهوهی قهسیدهی دینی و وهلامدانهوهی
پرسیارهکانی خهلیک.

ههروهه ههموو رۆژانی سی شههمه (عاقر) و مامۆستایانی ئایینی شاری
ههولیر له مزگهوتهکهی خوئی کۆدهبوونهوه، به مهبهستی یهک ئاراستهیی وتاری
ههینی و خهلیکردنی پرسیرهکانی شههعی و چارهسهرکردنی گیروگرفتهکانی
خهلیک. کهواته وهک (مههجهعیک) بوو بو ههموو دانیشتوانی ههولیر، بهداخهوه
له دوای وهفاتی (عاقر) ئهه شیوازه جوانه نهما.

شاعیرمان زانستیکی زور چاک و پاکي پی بووه و بهردهوام ههولی دهئا زانستی
زیاتر بهدهست بیئ، بو ئهوهی به نیو خهلیکیدا بلاوی بکاتهوه و رایبگهیهنی
تا خهلیکی زیاتر فیری زانست و خوئندهواری بین و ئایین و ریبازهکهی خوئی
بناسن و لئی شارهزابین، ههروهه وتار و تامۆژگاری و دانیشتنهکانی زور
بهسوود و کاریگهر و پر بهرکهت بوون، بهردهوام باسه گرنگهکانی ههلهبژارد و
باسی لیوه دهکرد، دهیویست موسلمانان له بابته ههنوکهیهکانی رۆژ چاوکراوه

و وشیارین، ههروهها له ئامانج و پیلانی بی باوه‌ران ئاگاداری ده‌کردنه‌وه، بویه
خه‌لکیش زۆر تامه‌زرۆی ناوبراو بوون و سوودیکی زۆریان لی ده‌بینی.

عاجز نووسه‌ریکی به‌توانا بووه و خاوه‌نی چه‌ندین کتێبه، ههروهها بابەت و
وتاره‌کانی له چه‌ندین گوڤاری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بڵاو‌کردۆه‌ته‌وه، که هه‌ندیکیان بۆ
ولامدانه‌وه‌ی مولحید و بی باوه‌ره‌کان بووه. (عاجز) شاعیریکی سه‌رکه‌وتوو
بووه و شیعەر و هه‌لبه‌سته‌کانی تام و چیژیکێ تایبه‌تیان هه‌یه. هه‌رچه‌ند
بخویندرینه‌وه‌و بگوترینه‌وه، کۆن نابن و وه‌رگر لییان بیزار نابن چونکه له ناخی
دلّه پر له ئیمان‌که‌ی هه‌لقولاوه، به تایبه‌تی دیارترین شیعره‌کانی، هه‌ردوو
شیعری (ئه‌ی سه‌ییدی سه‌رداری من) و (تۆ ئه‌حمه‌دی موختاری) له نیو
چینی فه‌قی و مه‌ولوودخوینان و سروودیژان به چه‌ندین جوړ ئاواز ده‌چردرین.
جیگه‌ی ئاماژه‌پێدانه‌ بئه‌ماله‌ی (عاجز) به ئافه‌ته‌کانیشیان‌وه‌و خوینده‌وار و
قورئان خوین و شه‌رعزان و وانه‌ ده‌لینه‌وه.

کەسایەتە عاجز و هەندیک لە تاییەتمەندییەکانە

عاجز بە زانییەکی زیرەك و بە غیرەت و سەردەمیانە ناسرابوو، هەرۆهە کەسیکی دیار و لیھاتوو خەلکدۆست بوو، دۆست و برادەریکی زۆری لە هەموو چین و توێژەکان و موفتی و زانیانی تایینی لە ولاتی ئیسلامی هەبوو و پەییوەندی لە گەلیان پتەو و بەتین بوو.

شاعیرمان زۆر بە ریز و خۆشەویست و سەرنجراکێشەر بوو لە ناو خەلک، ئەوێ یەكجار چاوی پێ کەوتبایە و لای دانیشتا خۆشی دەویست و لە قسە خۆش و بە سوودەکانی تیر نەدەبوو، ئیستاش خۆشەویستانی، ئەوانەکی لە ژیاندا ماون دەلین: هیچ کەسیکمان نەدیووە وەك ئەو زاتە کە ئاوا راست و ئازا و دڵسۆز و خۆشەویست بێت، بۆیە لە بیرى ناکەین، چونکە خۆشەویستیەکی بێ سنوور بوو، ئەمەش بەهۆی تەقواوە لەخوا ترسان و راستی و دڵسۆزی بۆ تایین و گەلەکی بوو، هەرۆهە بەهۆی زانستی و کاریبکردنی بوو و وێرایی ئەمەش دۆنیانەویستیەکی و دووری لە دەسەلاتداران ماکیکی دیکەکی بەم خۆشەویستیە دابوو.

(عاجز) زۆر خواناس و حەقناس و ماندوونەناس بوو، هەموو ژیانی خۆی بۆ خزمەتکردنی تایین و گەلەکی تەرخانکردوو، هەرۆهە وەك لیپرسراو و سەرکردەییەکی دڵسۆز و راست هەلسوکەوتی کردوو. کەسیکی دلفراوان سەخی و خاوەن قوناغ بوو، بەردەوام میوانی هەبوو، زۆر حەزی بە چاکەو خێر کردوو، هەندێ جار لە مالهۆه ئەگەر چیشتیکی خۆشیان هەبوایە سەیریکی دەکرد و

دهیگوت: نایخوم! پارچه نایک و هندی تاوم بو بینن، نه فسه کهم بابزانییت، که هموو کات تم جوره خواردنه ی نه خواردوو و کاته کانی پیشووم له بیر نه باته وه و زال نه ییت له سهرم.

عاجز زور پاکو خاوین و ریگو پوشته بووه، زور هزی به وهرزشی (کمال اجسام) و (مهلهوانی کردوووه).

هرچی خوبه گهوره زانین و رق و قینه و حسادته هدییه له نیو دلی نه بووه، همموکات دژی پیا هلدان و مه دحکردن بووه، ته گهر که سیک مه دح و په سنی کرد با زوری پی ناخوش بوو، پی ده گوت جاریکتر با گویم له و قسانه نه بی و من شایه نی ته وه نیم.

(عاجز) دم به پیکه نین رووخوش و سوعبه تچی و مه جلیس تاوه دان بووه، به تایبه تی له سوعبه تی ناو فه قییان رولیکی سهره کی هه بووه. ههروه ها له ترسی خوا و خوشه ویستی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) چاو به گریان بوو. ههروه ک به ریژ (ماموستا مه لا جه میل شایسی) ده فه رموی: ته وکاته ی من له (مه دره سه ی دینی ته وقاف) قوتابی بووم، ماموستا عاجز که وانه ی سیره ی پیده گوتین، هه ره له ده ستپیکردنی وانه که تا کوتایی وانه که، هه ره ده گریا و چاو به فرمیسک بوو، له کاتی کدا تم کتیبه ش هه ره خوی نووسی بووی به ناوی (الزهرة النضرة في السيرة النبوية العطرة) که مه نه هج بوو له مه دره سه ی دینی ته وقاف.

ناوبراو زور ریژدار و به وه فا بوو به رامبه ر هه موو که س، ته گهر یه کیک هه ره کاریکی به (عاجز) بوایه ناومیدی نه ده کرد و به پی توانا یارمه تی ده دا. به تایبه تی به رامبه ر ماموستا کانی خوی، ته نانه ت دوای مردنیشیان به ریژ و نه ده بووه سهردانی گوره کانیانی ده کرد. ههروه ها له گهل فه قی و قوتابییه کانی به ریژ بووه له وانه گوتنه وه خوی له گهل زور ماندوو ده کردن و وه ک هاورییه ک سهیری فه قییه کانی خوی ده کرد نه ک وه ک قوتابی و ماموستا، ههروه تر له دایینکردنی شوینی هه وانه وه و بژیوی ژیانیان یارمه تی ده دان. زور هه ولی ده دا

بُو تەوہی فەقییەکانی ئەکەن بە سەرباز (عسکر) بە بەردەوامیش لە خەمی دامەزراندنیان بوو لە مزگەوتەکان.

(عاجز) برادەرەکانی خۆی زۆر خۆشویستوو و لە گەل یەکتەر وەك برابوونە، وەك (مامۆستا مەلا عبداللە سیبەردانی) کە جارێکیان بە عاجز دەلی: من دەروم بۆ (حەج) عاجزیش دەلی، چەند رۆژتان پێدەچی؟ دەلی: ئەوەندە رۆژە، عاجز دوای تۆزێک دامان دەلی: مامۆستا عبداللە من ئەوەندە رۆژە تۆ نەبینم ناحەوئیمەو و شیت دەبم، بۆیە منیش لە گەل تۆ دیم بۆ حەج، ئەوەبوو پێکەو و چوون بۆ حەج، لە کاتیکیدا عاجز سەفەری حەجیشی کردبوو!

یەکیکی تر لە تاییبەتەندییەکانی (عاجز) بە جیگەیانندی صیلە ی پەحم بوو، لە هەموو کات و سەردەمیێک دا لە شوێنی نزیك و دووردا، کە دەچوو سەردانی خەلکیش بە دیاری یەو دەچوو بۆ لایان. جارێکیان لە سەردەمی فەقییەتی (عاجز) لە گەل چەند ھاوڕێیەکی رۆژی سێشەممە کە پشوی حوجرە ی فەقییانە دەچنە رواندۆز بۆ سەردانی برادەرێکیان بە ناوی (مەلا ئەحمەدی نەقشبنەدی) کە چوون بۆ مزگەوت ئەم برادەرەیان لەوی نەبوو، عاجزیش بە پارچە رەژووێک ئەم شیعەرە ی لەسەر دەرگای ژوورەکە ی لە مزگەوت نووسی بە داخووە ئیمە تەنیا ئەم دێرەمان بیر ماو:

نَزَلْنَا هَاهُنَا ثُمَّ أَرْتَحَلْنَا هَكَذَا الدُّنْيَا نُزُولٌ وَارْتِحَالٌ

واتە: لێرە دا بەزین و رۆشتین، بەم شیوێیە دنیاش بارگە خستن و ئوگرکردنە.

کە برادەرەکیان دەگەریتەو ئەم شیعەرە دەبینیت زۆر پێی کاریگەر دەیت، دەلیت کە شیعەرە کەم خویندەو یە کسەر چوو ناو دلم و زانیم ئەو (عاجز) هاتوو ئەم شیعەرە ی نووسیو. تێستاش وەکو یادەوهرییەک هەموو رۆژی دەلییمەو، چونکە حەقیقەتی دوونیا وەك ئەم شیعەرە وایە.

عاجز لە گەل برادەرەکانیدا گەفت و لفت خۆش و خۆش مەشرەب بوو، جارێکیان ئەو کاتە ی مالی لە (شاوتس) دەبی، چەند مامۆستایەکی ھاوڕێی دینە سەردانی

و کاته‌کەش پێش نوێژی ئیوارەییە و درەنگە، پاش بە‌خێرهێنانیان، عاجز دە‌چیتە دیو‌کە‌ی ترو بە‌ مە‌لاژن دە‌لی. ئیستا بە‌ چێشت لێنان راناگە‌ی، هەر نان و ماست و چا، یان نان و پیاز و ماستا و نامادە‌ بکە و دە‌بخۆین، بە‌لام بە‌یانێ انشاء الله‌ حیوانە‌کە سە‌رده‌برین و میوانە‌کان ئیزن نادە‌ین، تۆش ئیستا نانه‌کە تا دوا‌ی نوێژی عی‌شا مە‌هینە، چونکە سوعبە‌تە‌کیان پێ دە‌کە‌م.

جا پاشی نوێژی عی‌شا کە لە‌ مزگەوت دە‌گەرێنە‌وه‌ مال، عاجز پێیان دە‌لی نانه‌کە‌شمان دواکە‌وت، دە‌شزانم زۆرتان برسی بوو، ئیستا نامادە‌ دە‌بی. جا سفره‌یان هێنا و ئاو و نان و ماستاویان هێنا و هەر یە‌کە و قاپە‌ پیازە‌کی لە‌پێش دانان و هیچی تر نە‌هات.

پاش کە‌ می‌ک چاوه‌روانی، عاجز بە‌ زە‌رده‌خە‌نە‌وه‌ دە‌لی:

دە‌ی فە‌رموون، با نانه‌کە‌ بخۆین!

ئە‌وانیش دە‌لین: ئە‌دی نابێ شیو‌ه‌کە‌ بی؟!؟

عاجز دە‌لی: میوانی ناو‌ه‌خت نانی لە‌سەر خۆیە‌تی!

جا دە‌ستیان کرد بە‌ نان خواردن و زۆر پێکە‌نین. عاجز گوتی: ئیوه‌ لە‌ کاتی‌کدا هاتن کە‌ کاتی چێشت لێنان نە‌بوو مە‌لاژنیش بە‌و کاته‌ درەنگە‌ ئە‌زیە‌ت نادە‌م، بە‌لام والله‌ بە‌یانێ تا نانی نیو‌ه‌رۆ نە‌خۆن ئیزنتان نادە‌م و حیوانە‌کی سە‌رده‌برم، پێکە‌وه‌ دە‌بخۆین انشاء الله‌. جا ئە‌وانیش مانە‌وه‌.

جی‌ی ناماژە‌پێکردنە، عاجز و میوانە‌کانی هاو‌پێی، زۆر جار لە‌ نیو خۆیاندا دە‌یانگێ‌رایه‌وه‌ و دە‌یانگوت: والله‌ ئە‌و تام و چێژە‌ی لە‌و نان و پیاز و ماستاوه‌مان کرد، تا ئیستا لە‌ هیچ خواردنی‌کمان نە‌کردوو، هەر حە‌زمان دە‌کرد زیاتر بخۆین، شە‌وه‌کە‌ش لە‌بیر ناکە‌ین، کە‌ شە‌وی‌کی زۆر خۆش و بە‌ به‌رکە‌ت بوو.

ناوی به شیک له هاورپیکانی عاجز :

به پیتویستم زانی ناوی هه ندیک له هاورپیکانی (عاجز) بنووسم، له مامۆستایانی
 نایینی کوردستان، تا نهوان و جگه له وانیش له بیر نه کرین و بیبهش نه بن له
 دووعای خیرو تا بزاندیته گهلی کوردی موسلمان له یهك سهردهمدا چه ندین
 زانای نایینی ناوداری هه بووهو تا هه ویش بدیته زانای خواناس و راسته قینه
 زیتر دروست بیته. داوای لیبوردنیش ده کهم که ناکری لیژده ناوی زیتر
 بنووسم.

مامۆستا مهلا عبدالله سیبهردانی، مامۆستا مهلا فائز، مامۆستا قاضی
 رهشاد موفتی، مامۆستا مهلا عهلی شیخی چۆلی، مامۆستا سهیدا مهلا
 احمد الامام ئاکرهیی، مامۆستا مهلا عبدالمجید گراوی، مامۆستا مهلا
 صالح کۆزه پانکهیی، مامۆستا مهلا محمد هه رتهلی، مامۆستا مهلا مصطفی
 قه راسنجهیی، مامۆستا مهلا عبدالکریم باوکی شیخ عبدالرحمن ی ئازادی،
 مامۆستا مهلا عبدالکریمی موده ریس / بیاره، مامۆستا مهلا شیخ محی الدین
 زیخانی، مامۆستا مهلا شیخ مصطفی نه قشبهندی - هه ولیر، مامۆستا مهلا شیخ
 نه حمهد زیخانی، مامۆستا مهلا شیخ عوسمان زیخانی، مامۆستا مهلا طاهر-
 ئیسکان، مامۆستا مهلا نه سعده ئیسماعیل کونه گورگی، مامۆستا مهلا شیخ
 عمر بالیسانی، مامۆستا مهلا شیخ محمد بالیسانی، مامۆستا مهلا شیخ کاکه
 هه ولیر، مامۆستا مهلا شیخ مصطفی باقلانی - رانیه، مامۆستا مهلا عبدالله
 فه رهادی، مامۆستا مهلا بهاء الدین خه تی، مامۆستا مهلا سهید عه زیز،
 مامۆستا مهلا عبدالکریم نه وقاف، مامۆستا مهلا محمد به رزنجی پیرداودی،
 مامۆستا مهلا عبدالله گرده سوری، مامۆستا مهلا شه ریف خانه قا، مامۆستا
 مهلا مصطفی زه لمی، مامۆستا مهلا محمدی بنه صلاوه، مامۆستا مهلا عومه ر
 که وری، مامۆستا مهلا ره سول مه له کان، مامۆستا مهلا قادر گو مه سپانی،
 مامۆستا مهلا نه حمهد گرده عازهبانی، مامۆستا مهلا سه عید زه مزه موکی،
 مامۆستا مهلا نه حمهدی باداوه، مامۆستا مهلا شیخ محی الدین - هه ولیر،

ماموستا مه لاسه عیدی وهره بی، ماموستا مه لاسلیمان دیره بروشه، ماموستا
 مه لاصدیق نوغهرانی، ماموستا مه لاعبدالرحمن هه مزه کور، ماموستا مه لاتهب
 نه حرکتی، ماموستا مه لاعبدالمجید شیخ الله، ماموستا مه لامه سعوود گهردی،
 ماموستا مه لا ابراهیم بیراوه بی، ماموستا مه لا سلام بیتواته بی، ماموستا مه لا
 مصطفی هیرانی، ماموستا مه لا قادر بالیسانی، ماموستا مه لاحمدامین وهرتی،
 ماموستا مه لاعبدالرحمن وهرتی، ماموستا مه لاوهیسی گرتکی، ماموستا
 مه لایسماعیل گوئری، ماموستا مه لاعبدالواحد باوکی ماموستا عبدالکریم
 قبیله راست، ماموستا مه لامحمدی عه لیاوه، ماموستا مه لامه مدوح رواندوزی
 / مزووزی، ماموستا مه لاحمدامین رواندوزی، ماموستا مه لا شیخ عبدالله
 وهرتی، ماموستا مه لا محمد سه ررهش - قازبه گیانی، ماموستا مه لایبراهیم
 ماوه رانی، ماموستا مه لانه حمده باتاسی، ماموستا مه لاعبدالرحمن قازی -
 شه قلاوه، ماموستا مه لانه حمده سه رگردی - شه قلاوه، ماموستا مه لاخیل
 - موخلیص، ماموستا مه لاصالح هه له بجه بی، ماموستا مه لاعوسمان
 عه بدولعه زیز هه له بجه بی، ماموستا مه لاعه لی هه له بجه بی، ماموستا
 مه لاتهب چه مچه مالی، ماموستا مه لا شیخ محمد به رزنجی شانده دهری،
 ماموستا مه لا شیخ عوسمان بیاره بی سیراج الدین، ماموستا مه لاعبدالرحیم
 سلیمانی، ماموستا مه لاعبدالمجید قوتب که رکوک، ماموستا مه لاعبدالله
 رحیماوه - که رکوک، ماموستا مه لاعومهر دیبه گه بی، ماموستا مه لامحمد
 صالح دیبه گه بی، ماموستا مه لا محمد گرتکی، ماموستا مه لا شیخ نه حمده
 نه قشبه ندی - که رکوک، ماموستا مه لاعه زیز هیرانی، ماموستا کاک مه لاعه لی
 هیرانی، ماموستا مه لا قادری گه لالی / سکتانی، ماموستا مه لامحمد هه ررهش،
 ماموستا مه لا قادر ناوهر گه بی، ماموستا مه لایسماعیل پیرزینی، ماموستا
 مه لا ابوبکری مزگه وتی محمود علاف، ماموستا مه لا عبدالله ی قه لات
 ماموستا مه لاره سول براغ، ماموستا مه لاشه فیه دلیزی، ماموستا مه لاعوسمان
 یابه / سمایلاوه، ماموستا مه لایسماعیل نانه که لی، ماموستا مه لا طه - کوری،
 ماموستا مه لامعصوم - کویه، ماموستا مه لامحمد بهاء الدین خورمالی، ماموستا
 مه لاعلاء الدین سوجادی، ماموستا مه لامحمدی خال .

بەشىك لە ھەلۈنستەكانى (عاجز) :

عاجز زاناىەكى بە جورئەت و بلىمەت بوو، ھەرگىز لە ھىچ كەسنىك ناخەقى قبول نەكردوو، زۆر بە ھەببەت و بە وىقار و ھەستىيار بوو، ھەر بۆيەش خەلكى زۆر شەرمىيان لىكردوو و رىزيان لىگرتوو. بەردەوام بەرامبەر ستم و نادادىەكانى دەسلەتداران و دىكتاتورەكانى سەردەم قسەى حەقى كردوو و بەھەلۈنست بوو، نەگەرچى باجىشى لەسەر قسەكانى داىت، لىرەدا كەمىك لە ھەلۈنستەكانى دەخەينە روو.

كاتى كۆنگرەى ئىسلامى (المؤتمر الاسلامى) لە شارى بەغدا بەسترا بە نامادەبوونى زىاتر لە (۶۰۰) موختى و زاناى ئايىنى عىراق و ولاتانى ئىسلامى بە نامادەبوونى نوئەرى سەرۆك كۆمارى ئەوساى عىراق (عبدالسلام عارف) بۇ ئەوئى زاناىان فتواىەك بەدەن كە (كورد) كافرە و خوئىن و سەروماليان خەلالە. مەبەست ئەو كوردانەى لە دەرەو خەبات دەكەن. كاتىك كۆنگرە دەستپىدەكات سەرەتا سەرۆكى كۆنگرە وتەيەك پىشكەش دەكات كە ھەموو قسەكانى ھىرش و قسەى نارەوا و ھەرەشە بوون لە كوردو خەباتگىرەكانى، دەبووست بەمە فشار بخاتە سەر زاناكان كە فتواىەك لە دژى كورد بەدەن. عاجزىش وەك نوئەرىكى زاناىانى ئايىنى كوردستان بەشدارى لەم كۆنگرەىە دەكات و لە جىاتى نوئەرەكانى ترىش وتەى ھەبوو، بەلام پىش ئەوئى كاتى وتەكەى بىت ئەو كاتەى سەرۆكى كۆنگرەكە قسەى دەكرد بە ھۆى ئەوئى زۆر زىادەرۋىى لە قسەكانى دەكات بەرامبەر كورد غىرەت و عىزەتى عاجز دىتە جولان و خۆى پىراناگىرى و ھەلدەستىتەو بەرامبەر سەرۆكى كۆنگرە بە توورەىى و پەنجە و دشاندىن ولامى دەداتەو و پىنى دەلى.

ئەو قسانەى تۆ دوورن لە راستى و ھىچى وانىە، ئىوون بى دىنى و بى رەشئىتان ھىناىە ناو ولاتى نىمە، ئىووبوون قەومىببەت و نەتەووپەرستىتان ھىناىە ناو نىمە، نىوە بوون شەر و كوشتارتان تووشى نىمە كرد. ئىوون فەرمان و پىلانەكانى كافر و زلھىزەكان لە ولات جى بەجى دەكەن.

ههروهها گوتی: کورد گهلیکی موسلمان و ستهم لیکراو و ماف خوراوه،
 نه گهر ئیوه راست دهکهن و خوتان به موسلمان دادهئین با فهتوایهکی جیهادی
 دهربکهین دژی ستهمکار و داگیرکه رهکان، به تایبتهتی نهو جولهکانهکی که
 قودسی پیروزیان داگیرکردوو، با نازادی بکهینهوه، ههروهک چۆن ئیمهکی کورد
 نازادمان کرد له سهردهستی (سهلاحه دینی نهیوبی).

عاجز توانی به به لگهوه قهناعت به زانایانی کۆنگره که بیتهی که نهه جۆره
 فهتوایانه نهدهن و توانی بهسهه کۆنگره که زال بی و فهشهل بهو کۆنگرهیه
 بهینی. بویه سهروکی کۆنگره که زۆر تووره دهبی و داوای دهستگیرکردنی
 (عاجز) دهکات، بهلام به ههولکی موفتی و زاناکان که گوتیان یان ئیمهش دهبی
 بگیریان یان نابی نهه زانایه بگیریته، بویه وازی لی دینن.

ههر لهه کۆنگرهیه ناوبراو چهندین دانیشتنی جیا جیای کرد له گهله موفتی
 و زاناکانی ولاتانی ئیسلامی به تایبتهتی له گهله موفتی دیاری ولاتی میصر
 و موفتی ئوردن، موفتی ئوردن گریاوه که (عاجز) قسهکی بو کردوو.

پاشان لهسهه داوای سهروکی عیراق (عبدالسلام عارف) ههموو موفتی
 زاناکان چوون بو (کۆشکی کۆماری) سهروکی کۆنگره که به عبدالسلام عارفی
 گوت: نهه بوو که فهشهل به کۆنگره که هیئا، عبدالسلام عارف زۆر تووره بوو
 و دهه و چاوی گرژبوو و به ساردی دهستی خوی هیئا بو تهوقه کردن له گهله
 (عاجز) بهلام عاجز دهست و بازووی بههیز بووه دهستی عبدالسلام عارف ی
 گرت و بهری نهه، زۆر بویرانه پیی گوت: بو خاتری خوا وازیینن، لهو شهر
 و کۆشتار و ئاژاوهیه، میلهتتان فهوتاند، مالی خهلهکتان کاول کرد، چهندین
 خهلهکتان به ناههق کۆشت، چهندین ژنتان بیوهژن کرد، چهندین مندالتان بی
 باوک کرد. خوشتان لهو کۆشکانه دادهنیشن و به ئارهزووی خوتان رادهبوینن،
 باش بزائن له بهردهم خوای گهوره بهرپرسیار دهبن، ئیتر بهسه لهخوا بترسن!
 چارهسههری نهه فیتنهیه و نهه موصیبهته بکهن.

ئینجا عاجز دهستی بهر نهه، بهه قسانه عبدالسلام عارف زیاتر تووره دهیته و
 دهلی: نهه موصیبهته دهبی تۆش بگریتهوه و لهسهههت ناچیت.

به لام موفتی و زاناکان هه مان هه لویستی پیشویان نیشاندا، که گوتیان یان دهبی ئیمهش بگیریڻ، یان نابیی ئه م زانایه بگیریڻ، بویه به پشتیوانی خوا و پاشان ئه م زانایانه (عاجز) رزگاری ده بیټ و به سه ره برزی ده گه ریته وه کوردستان بو شاری هه ولیږ. زانایانی ئایینی و پیاوماقولان پیشوازییه کی گهرم له عاجز ده کهن و سوپاسی ئه م هه لویسته جوانه ی ده کهن، ههروه ها چه ند سوپاسنامه یه کی پی ته گات له لایه ن که سایه تی و سه رکرده کانی کورد.

یه کیکی تر له هه لویسته کانی عاجز دوای نه مانی عبدالسلام عارف، براهی عبدالرحمن عارف بوو به سه روکی عیراق، که ده ست کرا به وتووێژ له نیوان حکومه تی عیراق و کوردستان. عبدالرحمن عارف هات بو هه ولیږ و له گه ل پیاوماقول و زانایانی ئایینی کو بوویه وه، عاجز چوو له له لای دانیش و دهستی کرد به قسه کردن هه ندی له قسه کانی ته وه بوو که گوتی: ئیمه و ئیوه موسلمانین، هیچمان نکولیمان له ئیسلام نه کردوه، چاره سه ری هه موو کیشه کان له به رنامه ی ئیسلام دایه، سته م مه کهن و مافی خه لک بدن، دادپه روه ربن و جیاوازی نه کهن له نیوان عه ره ب و قه ومه کانی تر. ئیمه له یه ک ولات ته ژین له پیناو چی و له سه ر چی دووژمنایه تی یه کتر بکه ین، یه کتر ئازار بده ین؟!

عبدالرحمن عارف قسه کانی عاجزی پی خوشده بیټ و پی سه رسام بووه به دیتن و قسه ره وانی که چو ن توانی به بی ترس له به رامبه ر سه روکی ولات قسه بکات، بویه سه روک کو مار به عاجز ده لیټ: به پشتیوانی خوا دربعی ناکه ین، له کاره کانمان.

یه کیکی تر له هه لویسته کانی (عاجز) کاتی وتاری هه یینی له شاری چه مچه مال ده خوینده وه، که باسی تاوانی زینا کردن و سزاو و کیشه و ده رد و نه خوشیه کانی ده کات، که سیکی کاربه ده ست و ناسراو و نه زان، که له ناو حه ره می مزگه وت بووه، له وتاره که هه لده ستیته وه و به (عاجز) ده لی: مه لا ته و قسانه ی تو وانیه، خو م شاره زاییه کی زور چاکم هه یه له ئیسلام، چه ند قسه یه کی ناشیرین و نابه جیی کرد، عاجزیش پی ده لی: دانیشه ته وبه بکه و شه هاده بینه وه ته ویش هه ر سوربوو له سه ر قسه کانی، بویه عاجز لاقیته (مایک) ی به رده م خو ی بو ده هاویټ و له سه ر مینه به ر

دیتە خوارووه و دەچیت بۆ لیدانى ئەو كەسە، بەلام خەلك دەكەوتتە نىوانيان.

يەككى تر لە ھەلۆستەكانى (عاجز) گەورە پياوئىكى حكومەت ھاتبوو بۆ شارى ھەولير، لە پارێزگا لە دواى زانايانى ئايىنى و كەسايىھتەكانيان نارد كە لە گەليان كۆيىتەو، عاجزىش چوو بۆ ئەوى، بەلام پيش ئەوى بچىتە ژوورەو كەسيكى لە خۇ بايى و ناسراو ويستى بە پيش (عاجز) بکەويت بۆ ژوورەكە، ھەرکە پىي ھاويشتە ژوورەو، عاجز پىي لەسەر پىي ئەو دانەنى و پىي دەلى وەرە دواو!

كەسە كەش دەلى: نازانى من كىم؟! من فلان كەسم.

عاجزىش دەلى تۆ نازانى من كىم؟! ئەم مێزەرەى سەرم نايىنى؟! من ميراڤگرى پىغەمبەرم (صلى الله عليه وسلم) بزانه من مۆتەكەببىر نىم بەلام دەبیت رېزى مامۆستايانى ئايىنى بگيرت .

مامۆستا (عاجز) چەند جارێك لە لايەن ھێزە ئەمنیەكان گىراو و ئازار و ئەشكەنجە دراو، ھەولى تيرۆركردن و لە سىدارەدانىشى بۆ دراو، ديارە ئەمانەش ھەمووى لەسەر ئەوى كە تەنيا ھەقى گوتوو و پەيامى خواى گەورە زۆر بەجوانى روونكردوووتەو و داواى مافى ماف خوراوانى كردوو.

لەسالانى كۆتايى پەنجاكان و سەرەتاي شەستەكان، لەلایەن دەسەلاتداران و نۆكەرانى رژیمی عیراق لە چەمچەمال، چەندین جار گىراو و ئەزىبەت و ئازار دراو، ھەروەھا رەوانەى كەركووكيان كردوو و لە سىدارە رزگارى بوو. ھەندى لە كتيبە گرینگەكانى لە نيو فەرمانگەى ئەمنى كەركوك لەبەردەمى عاجز سووتاندوو، جگە لە ھەولى پىلاندايان بۆ لە ناو بردن و تيرۆركردنى (عاجز) كە پيشتر ھەوالى بۆ دەھات و وریای خۆى دەبوو. رۆژيكيان ھێزە ئەمنیەكان لە چەمچەمال ھەلدەكوتنە سەر مالى بۆ دەسگىركردنى بەلام عاجز لە مال نايىت، دواى ئەوى مالهەكەى ھەموو دەپشكنن، پالێك بە دايكى (عاجز) ھوہ دەنن بەرى دەدەنەو، ھەر بە ھوى ئەم ئازارەو چەند رۆژيک ژيا و كۆچى دوايى كرد. دواى پىلانتيكى زۆر بۆ عاجز، بەلام لە ھەر ھەموو ئەمانە بە يارمەتى خوا و ھاوړى دلسۆزەكانى رزگارى ئەيىت. جىگەى ئاماژە پىدانه (عاجز) تا مرديش بۆ بەرگري كردن لە خۆى دەمانچەى ھەموو كات پى بوو.

کۆچمه دوایه عاجز

دوای خزمهتییکی زۆری عاجز به ئیسلام و موسلمانان، ههول و ماندوو بوونیکی بهردهوام بۆ داواکردنی مافی رهوای کورد. سه ره نجام له کاتی وتارخویندنه وهی ههینی له مزگه وته کهی خۆی (حاجی به کر زیپنگرا) له ئیسکان، که بابه تی وتاره کهی به ناوی (خطبة الوداع) وتاری مالتاواپی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بووه، دیاره وتاره که زۆر کاری تیده کات، ههروه ها عاجز ناسرابوو که زۆر عاشقی پیغه مبه ر بووه، هه ر له کاتی وتاره که باری ته ندروستی تیکده چی ت و به خه لک ده لیت: موسلمانان ته ندروستیم تیکچوووه، توانام نه ما وتاره که ته واو بکه م، پشتیوان به خوا ئه گه ر بمیتم له وتاری داها توو بابه ته که ته واو ده که م، ئینجا دانیش ت، دوو که س ده چن بۆ سه ر مینبه ر ده ستی ده گرن و ده یهیننه خواره وه.

مامۆستایه کی تر به ناوی مامۆستا مه لا ئیسماعیل گوپری وتار و نوپژه که ته واو ده کات. دواتر عاجز ده بن بۆ نه خو شخانه ی کۆماری به شی تایبه تی مامۆستایان له هه ولیر، دوای ئه وهی دکتۆره کان پشکنینی بۆ ده که ن پی ده لین: سوپاس بۆ خوا هیچ نه خو شییه کت نییه، وتاره که کاری تیکردووی و بیهیزی کردووی، زۆر ماندووشی پیویستت به پشوودانه و بۆیه پیویسته بمینییه وه له نه خو شخانه.

دوای چه ند رۆژ ده یبه ن بۆ نه خو شخانه ی کۆماری له شاری موصل، به هاوڕییه تی هه ریه ک له مامۆستایان (سهیدا مه لا أحمد الامام ئاکره بی و مامۆستا مه لا عه لی شیخی چۆلی و مامۆستا مه لا فائز و مامۆستا مه لا شیخ عبدالله زیخانی و مه لا سهید محمد آمین ی برای و مام حاجی به کر

زېږنگر و کورېکي) له وېش چهند هاورپييه کي له ماموستاياني ناييني شاري موصل له گهلي بوون، دکتوره کان گرنگي زوريان به نه خوښي عاجز داوه، به لام له دووهم شهوي مانه وهی له نه خوښخانه نه جهل ماوهی زياتری نادا، شهوي ۱۹۶۷/۵/۲ ز بو دواچار چاو ليکدهني و مالئاوایی له ژيان و دوستاني دهکات. (عاجز) که ميک پيش وه فاتکردني به براهی دهلي من توژيک دهنوم ته گهر تهرک نه بي چا تاماده بکه له گهل ههندي (خاص)م بو بينه، دواي شهوي دهخه وي و چا و خاصی بو تاماده دهکن، بانگي دهکن به لام (عاجز) وه لامی نه بو، که بانگي دکتور دهکن و پشکيني بو دهکات دهلي: (إنا لله و إنا إليه راجعون) شيخ وه فاتی کردوه.

جیگه ی تاماژه بو کردنه پيش وه فاتکردني، رپوژيکيان (عاجز) له گهل خيزان و منداله کاني له ماله وه داده نيشيت و دهليت: "به خوا موويه کم له ريش سپي بووه، نه مهش نيشانه ی نزيکبوونه وهی مهرگمه".

هاورپيکاني، تهرمه که ی عاجز دهبه ن بو مزگه تي (نبي يونس) (عليه السلام) له شاري (موصل) ههر له وي شوشتيان و کفنيان کرد و به تاماده بووني به شيک له ماموستاياني ناييني شاري ههوليير و موصل و ههنديک له خه لکی تر نوژري جهنازيان له سهر کرد. دواتر تهرمه که ده گوازنه وه بو زيدي خوي شاري ههوليير، دواي شهوي خه لکی ههوليير ههوالي کوچي دوايي عاجز دهزانن سهرتاپا ههوليير خهم و پرسه بالي به سهردا ده کيشي، هاتووچوي ناوشار زور کم و کز دهبيت، زوربه ی دوکانه کان داخرا بوون و زوربه ی خه لکی وازيان له کاره کانيان هينابوو. خه لکيکی زور له هه موو چين و تويزه کان تاماده ی به خاکسپاردني بوون.

به هوي شهو خوشه ويستيه زوره ی که خه لکی ههوليير به رامبه ر به (عاجز) هديانبوو، سي گوريان بو ليدابوو، يه کيکيان ههولييريه کان له (شيخي چولي) و دووهميان خزمه کاني له (گورستاني سهد مه عروف) که له تهنيشت باوکی خوي بوو، سييه میان خاوه ن مزگه وته که له تهنيشت مزگه وته که ی. دهبيته

مشتومر له نیوان خەلکی ناخۆ له کام گۆرستان بینیزن، بهلام (حاجی به کر زېرنگر) حاوهی مزگوت گوتی قبولی ناکه له هیچ شوینیک بنیتریت ته نیا دهی له گۆرستانی تایبهتی خۆم بینیزن، چونکه ماموستا خوشه و یستیرین کەس و هاوڕیته بوو، تایی به مردوویش لیم دوورکه ویتته وه. ئینجا هه والیان دا به جهنابی شیخ مصطفی به قشبهندی که ناماده بوو له وی فەرمووی دهی پرس به کهسه نزیکه کانی بکهن. دواي پرس کردن به کهس و کاری که گوتیان له قسهی مام حاجی به کر ده رناچین، له گۆرستانی (حاجی به کر زېرنگر) به خاکی ده سپیرن.

جیگه ی ئامازه پینکردنه له دووم رۆژی پرسه که ی، حاجی به کر زېرنگر و خەلکی گه رهك و ماموستایانی ئایینی به تایبهتی جهنابی قازی رهشاد موفتی بریاراندا که کوره گه وره که ی عاجز له شوینی باوکی بکریت به یشتوێژ و وتارخوین.

له دوا رۆژی پرسه که دا له سه ر داوای جهنابی قازی رهشاد موفتی سه روکی تهنجومه نی زانستی (سهید محمد) کوره گه وره ی عاجز پیشنوێژی عه ربیان بو دهکات که ته مه نی نزیکه ی ۱۷ سالان بوو، دواي ته واو بوونی ئۆرده که جهنابی قازی له نیو خەلکی هه لده ستیته وه و ده لی: به راستی سهید محمد پیشنوێژییه کی زۆر ریک و جوان و شه رع ی کرد، شایه نی ته وه یه که له جیگای باوکی دابندریتته وه. دواتر ده سکره به خویندنه وه ی چه ند ئایه تی که له قورئانی پیروز، له لایه ن جهنابی (ماموستا مه لا شه ریفی خانه قا) دواتر جهنابی اماموستا مه لا عه لی شیخی چۆلی (وتاری بنه ماله ی پیشکه ش کرد که تییدا سوپاسی بنه ماله ی خوالیخوشبوو (عاجز) ی راگه یاند به هه موو به شدار بووانی مه راسیم ی پرسه که له ناوه وه ی کوردستان و پارێزگا کانی تری عیراق. پاشان جهنابی (قازی رهشاد موفتی) سه روکی تهنجومه نی زانستی وتاریکی پیشکه ش کرد و گوتی: ئیمه له تهنجومه نی زانستی له گه ل سه روکی دیوانی ته وقاف جهنابی (سامی باش عالم) بریارماندا که به ریز (مه لا سهید محمد مه لا سهید عبدالله به رزنجی) له جیگای باوکی دابنینه وه به پیشنوێژ و وتارخوین. دواتر

جەنابى (شىخ مصطفى نەقشبندى) مېزەرى خستە سەر، ئىنجا چەند پارچە شەرىك خوتندرايەوۋە لەلەين جەنابى (مامۇستا مەلاەبەدالمجىدى شىخ اللە)، دواتر قەصيدەى بوردى (مولای صل) خوتندرايەوۋە، دواتر بە زىكرى (لا إله إلا الله) لەلەين شىخ و دەرويشانى تەرىقەتى قادرى و نەقشبندى كۆتايى بە مەراسىمە كە هات.

شايانى باسە (سامى باش عالم) سەرۆكى ديوانى ئەوقاف لە بەغدا، كە ئامادەبوو لە گەل چەند مامۇستايەكى ئايىنى شارى بەغدا، لە دوا رۆزى پەرسەكەى عاجز لە شارى ھەولير، گوتى: زۆر عاجز و غەمبار بووم بە ۋەفاتكردنى مامۇستا مەلا سەيد عبداللە (عاجز) خەسارەتئىكى زۆر گەورەمان ئىكەوت (موت العالم موت العالم) (انا لله وانا اليه راجعون) بەلام دليشم خوشبوو بە ۋەى كە سەيد محمد كورە گەورەى مەرحووم لە جىگاي باوكى داندرائەو. ھەر ۋەها گوتى: با سەيد محمد بچىتە مەدرەسەى دىنى ئەوقاف و پاش دەوامى مەدرەسەش بچىتە لای مامۇستايەك بۆ خوتندنى زانستە شەرعىيەكان و تەواوكردنى مەنھەجى فەقىيەتى.

بەلى سەيد محمد كە ئەوكات پۆلى دەيەم بوو لە قوتابخانە، جا خۆى نەقلى مەدرەسەى دىنى ئەوقاف كرد لە مزگەوتى (حاجى قادر دەباغ) لە خزمەت زاناي گەورەى كورد (مامۇستا مەلا فائز مەلا عبداللە بىتواتەيى) دواى تەواوكردنى چوو دەورەى دىنى ئەوقاف لە شارى (بەغدا) لە سالى ۱۹۷۱-۱۹۷۲ ز پرۋانامەى (دبلۆم) ۋەردەگرىت، لە رۆزى ۱۷/۱۰/۱۹۷۳ ز لە شارۆچكەى (شەقلاو)، ۋەك بەرپۆبەرى قوتابخانەى سەرەتايى و ناوەندى ئىسلامى دادەمەزرى، لە ھەمان كاتيشدا چەند سالىك وتارىيژ بوو. دواى ھەوت سال گواستراوۋتەوۋە بۆ قوتابخانەى خالد بن الوليدى ئىسلامى لە شارى ھەولير و دەبىتە وتارىيژيش لە مزگەوتى رەشاد نەجار، پاشان بەھۆى دوغانەكردنى بۆ سەرۆكى عىراق لە وتاردان قەدەغەى دەكەن، تا ئەوكاتەى كە خۆى و (مام حاجى قەرەنى بەزاز) لە سالى (۱۹۸۶) ز مزگەوتيان دروستكرد بە ناوى (مزگەوتى حاجى قەرەنى)، دواى ئەوۋى دوو سال و ھەندى لەم

مزگهوتہ و تار دہدات بہ ہوی باسکردنی ستم و تاوانہ کانی رژیمی بہ عس بہرامبہر بہ گہلی کورد ہہر لہ کیمیاباران و نہنفال و کوشتن و ویرانکردنی گوندہکان دووبارہ لہ وتاردان قہدہغہ دہکریت و لہ گیران رزگاری دہبی .

دوای راپہرینی بہہاری (۱۹۹۱) ز دہگہریتہوہ وتاردان بو مزگہوتی (حاجی قہرؤک) دواتر بو مزگہوتی (حاجی خدر)، یہکیک بووہ لہ وتاریترہ ناسراوہکانی شاری ہہولیر، بہلام بہ ہوی نہخوشی لہ دووہم شہوی مانہوہی لہ نہخوشخانہ لہ شہوی ۲۰۱۳/۱۱/۱۳ ز مالئاوایی یہکجاری لہ دوونیاو دؤستانی دہکات، ہہزاران رہحمہت لہ (عاجز) و (مامؤستا مہلا سہید محمد بہرزنجی) کوری، خوای گہورہ لییان خوشبیٹ و بہ بہہہشتی فیردہوسیان شاد بکات و لہ تیمہو تیکرای موسلمانانیش خوشبیٹ .

زانای کورد (سہیدا مہلا أحمد الامام ٹاکرہیی) پیشنویر و وتارخوین و مدرس لہ مزگہوتی گہورہی ٹاکری ٹہم پارچہ شیعرہ دادہنی بہ بؤنہی و ہفاتکردنی خوشہویستریں ہاورپی خوی (عاجز) کہ دہفہرمویٹ:

مرثیۃ الأستاذ الفاضل المرحوم الحاج ملا سید عبداللہ البرزنجی (عاجز) الذی توفی فی مستشفی الموصل غفراللہ لہ ولا تحرمنآ أجرہ یا مجیب السائلین ولا تفتنا بعدہ.

خطب جلیل حلّ یا للآزبیل

بنعی عبداللہ نسل المرسل

کان الحسینی إماماً و خطیباً للواء

فی جامع بناہ بکرّ بالطراز الأجل

کذا مدرساً لدين جدہ

من قبل الأوقاف تدریسا بالوجه الأكمل

یدعو الی التوحید والفضائل

ولم یزل محذر الإلحاد والردائل

اغفر له اللهم واشكر جهده
 بجاه جدّه والآل الكمّل
 اللهم وفق شبّله محمداً
 واجعله خير خلف للرّاحل
 كذا شقيقه ومن يعينهم
 لا سيما من حاج بكر الصائغ المبجل
 والد صديق حسام و صلاح
 احفظهموا يا ربّ والطف بالفضل الأشمل
 أكرم بهم يا ربّ يا لَلْعَجَب
 من بذلهم دمائهم للعالم المفضل
 قبيل ما نادى إليه ربّه
 في حين كان راقداً في الموصل
 أرخ وفاة السيّد بما يلي
 (فابك القضاء نحه في الموصل) ١٣٨٧ هجري
 يا أحمد غير التسلى والرّضا لن ينفعك
 رجّع يعوضك الإله بالجزاء الأجزل

الحاج ملا أحمد الإمام

إمام و خطيب و مدرس جامع الكبير في (عقرة - ناكري) ١٩٦٧م.

عاجز و نازناوی شیعرے

شاعیر نازناوی (عاجز)ی هه لبراردووو و له یهك شیعرئش (دلخوش) ی هه لبراردووو و پاشگری (حسینی) و (بهرزنجی) و (المدرس)ی له دوای ناوه که ی خوی زیاد کردووو، چونکه:

(عاجز): عاجزه و غه مباره تا ده گاته خزمهت پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) و به دیداری نه و شاد ده بیټ، له بهر عیشق و زیده خو شه ویستی نه، هه ر بویه زۆریه ی شیعره کانی بو خو شه ویستی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) داناوه.

(حسینی): به پی ره چه له کی سهیده کان ده چیتته وه سه ره چه له کی ئیمامی (حسین)ی نه وه ی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم).

(بهرزنجی): یه کی له باپیره گه و رانی، که یه که م کهس بووه له سهیده کان مالی هیناوه ته گوندی بهرزنجه و کردویه تییه شوینی نیشته جیبوونی خوی، به ناوی (شیخ سهید عیسای بهرزنجی) ههروه ها گۆره که شی له (بهرزنجه)یه.

(المدرس): بهرده وام ته درسی کردووو و موده ریسیش بووه له قوتابخانه، ههروه ها باوک و باپیرانی شی هه ر و ابوون.

بهره‌مه‌گانه، عاجز

(عاجز) هر چه نده ته مه نیکی کورتی هه بووه، به لام خاوه‌نی چه‌ندین دانراو بووه، به داخه وه کاتی عاجز مالی له چه مچه مال ئه بیته داروده‌سته‌ی رژی می عیرا قی ئه وکات هه لده کورته سهر ماله که‌ی و عاجز ده‌سگیر ده‌که‌ن و چه‌ندین له کتیبه گرینگ و به سووده‌کانی له گه‌ل هه‌ندی له دانراوه‌کانی خوی ده‌به‌ن و ده‌یفه‌وتینن. ئه‌مانه‌ی خواره‌وش به‌شیکن له‌و بهره‌مانه‌ی که (عاجز) دوا‌ی خوی بۆمانی جیه‌یشته‌وو، که جگه له (دیوانی عاجز) هیچ کتیبیکی تری به چاپ نه‌گه‌یشته‌وو، به یارمه‌تی و پشتیوانی خوی گه‌وره، هه‌موو بهره‌مه‌کانی تری عاجز به چاپ ده‌گه‌یه‌نین.

۱- الزهرة النضرة في السيرة النبوية العطرة: که ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) له سالی ۱۳۸۵هـ - ۱۹۶۵م له هه‌ولیر دایناوه که ئه‌وکات مه‌نه‌ج بووه له مه‌درسه‌ی دینی ئه‌وقاف .

۲- الروض الفسیح تخمیس بۆده‌ المدیح: له سالی ۱۳۷۱هـ - ۱۹۵۱م له شایس دایناوه.

۳- دیوان الخطب المنبرية العصرية، باللغة العربية.

۴- ضیافة الأمرء: له سالی ۱۳۷۳هـ - ۱۹۵۴م له شایس دایناوه.

۵- مواهب الرحمان، لإمام أو خطیب یجری علیه الامتحان، له سالی ۱۳۷۴هـ - ۱۹۵۵م له خورمال دایناوه.

۶- كشف الأستار لدقائق الأنظار.

۷- رسالة في الرد على الذين يعترضون على الاسلام، الجهلة بالرقية الواقعة فيه: له سالی ۱۹۵۶م له خورمال دایناوه .

۸- شرح القزلیجات علی تصریف ملا علی المرحوم .

۹- شرح لحواشی ملا عبدالرحمن الپینجوینی علی الرسالة الآدابیه لملا إسماعیل الگلنبوی، علیهم رحمة الملك المنجی.

۱۰- حج نامهی کوردی به کورتی، له سالی ۱۹۶۲م له چه مچه مال دایناوه.

۱۱- دیوانی عاجز به کوردی و عه ره بی: له سالی ۱۹۸۶م چاپی یه که می کراوه له به غدا .

شاعیرمان شیعی زۆر نه نووسیوه و هه ندی له شیعه کانی شی ديار نه ماوه، ئەمه ش ده گه ریته وه بۆ چه ند هۆیهك:

فەوتانندن و سوتانندن هه ندی له شیعه کانی به تایبه تی شیعی نیشتمانی و فارسی و هه ندی له دانراوه کانی تری به دهستی رژی می ئەوسای عیراق. هه رده ها ده رفه ت و کاتی زۆر که م بووه بۆ شیعه نووسین، له بهر ته دیرس کردن و مۆتالعه و ته رکه کانی تری، چونکه وهك زانایهك ژیاوه نهك وهك شاعیرێك.

سهیدا بهرزنجی (نهوهی شاعیر)

هه ولیر ۲۰۱۵ ز

چە لەبارەمە (عاجز) نووسراوە؟!

هەولتە دەین لەم نووسینە تیشک بخەینە سەر کۆی ئەو نووسینانەی کە لەسەر (عاجز)ی شاعیر کراون، چ وەک بابەت نووسین لە رۆژنامە و گۆڤارەکان چ وەک نووسینەوێ ژيانامە و شیکردنەوێ شیعەرەکانی لە کتیبخانەی کوردی دا. ئە گەرچی پێدەچیت زیاتر لە بارەى ئەم شاعیرە نووسرایت بەلام ئیمە تەنیا ئەم چەند سەرچاوەیەمان بۆ مەیسەر بوو.

١- میژووی ئەدەبی کوردی، دوکتۆر مەرف خەزەدار، لە بەرگی ھەوتەم، بەشی چل و سییەم لە لاپەرە ٦٢٩ بۆ ٦٣٨، بەم شیۆیە باسی عاجزی شاعیر دەکات: سەرەتا وەک ھەر شاعیرێکی تر ژياننامەی عاجزی نووسیوە، دواتر شیکاری شیعەرەکانی دەکات بەم شیۆیەیی خوارەو.

عاجز ھەزی لە خوێندنەوێ شیعری کلاسیکی کوردی بوو، ھەرۆھا بایەخی زۆری بە ئەدەبی میللی سەرزار (فۆلکلۆر) داو، لە ئەنجامی ئەمە گۆیئیکی نەرمی موسیقی لەلا دروستبوو، بە گشتی بۆ بابەتی شیعری ئایینی و دلداری بەکاری ھیناوە.

شیعری عاجز لە رووی رووخسارەوێ بریتییە لە پارچە غەزەلی کورت (لیریک) لەسەر بەحری عەرۆز و یەکیئیی قافیە و پاش قافیە دامەزراوە. شیعری زۆر نییە بۆیە بەشیکی کەمی لە دەنگەکانی ئەلفوئیی کوردی و عەرەبی بە کارھیناوە، بەم پێیە پاش قافیەشی زۆر نییە. جگە لە غەزەل شیعری بەندی چوارینی و پینجینی و عەرزووی ھەیە (ا ا ب) و (ا ا ا ب).

له شیعی سیلابی خۆمالیدا بهزۆری بهندی چوارینی (۱۱۱ ب) به کارهیناوه، له رووی کیشهوه به گشتی له سهر کیشی چهوت بر گهیی و ههشت بر گهیی، رۆیشتوووه. له رووی ناوه رۆکهوه شیعی عاجز له چوارچیوهی دلداری شیوهی کلاسیکی و ئایینی (موناجات و نهعتی پیغمبهرا) نه چۆته ده رهوه. ئه وهی تازه بی له لای ئه م شاعیره ئه وهیه قالبی کیشی شیعی خۆمالی میلی له گه ل شیعی ئایینی گونجاندوووه. به شیکی زۆر له شیعه ئایینییه کانی له رووی کیش و قافییه و زمانی شیعییه وه له سهر بنچینهی بهیتی ئه ده بی میلی فولکلۆری هۆنراونه ته وه. ئه مه ی بۆ ئه وه بووه له ئاههنگی مه ولوودی پیغمبهرا ئه م شیعرانه له سهر ئاوازی گۆرانییه میلییه کان بخویندرینه وه، به تایبهتی له ناو کۆمه لی خه لکی هه ولیر.

عاجز شیعی هه ندی له شاعیرانی کوردی کردوووه به پینج خسته کی له وانه:
(عاسی، مه لا شیخ عومه ری بالیسانی، راجی، تاهیر به گ، وافی).

نمونه ی شیعی :

له شیعی کدا عاجز ده لئ:

شۆخه که ی بی ره حم و ئینصاف قاتیلی جانم وه ره
باعیثی گومراهی شاهو شیخی سه نعانم وه ره
دل هه میشه ئینتزاری لوطف و ئینعامی تووه
ده رده مه ندی قامه تی تۆم چاو به گریانم وه ره
دل وه کو بولبول ده نالی طالیبی ئاوی گو له
هه ر ئه تۆی پر شهنگی ژینم ماهی تابانم وه ره
گیان و دل بۆ تۆ نه ماوه پر له ئاهو چه سره ته
سینه پر جۆش و خرۆشه جانی جانانم وه ره
دائیمه ن وه ک صۆفی مه جزوبه به عیشقی دولبه ران
تا نه فه وتاوم عه زیزم پێشی فه وتانم وه ره
عاشقی وه ک من له بۆ تۆ زه حمه ته په یدا بی

چاوه‌ریی تۆم زوو له بۆ باغ و گوڵستانم وهره
 پایزی هیجرانی تۆ وا په‌نگی پرووی زه‌رد کردووم
 ههم له‌به‌ر ساردی فیراقت پروو له کیتوانم وهره
 (عاجزم) پرووحی په‌وانم پر له ئیشه‌ جه‌رگ و دل
 تۆی طه‌بیبم زوو له بۆ ده‌رمانی ده‌ردانم وهره

شیعریکی ئاسایی دل‌دارییه، شاعیر گفتوگو له گه‌ل دل‌به‌ری خۆشه‌ویستی ده‌کا، لێی ده‌پارێتته‌وه. وشه‌ی (وه‌ره‌)ی کردووه به‌ پاش قافییه، بۆ ته‌وه‌ی له هه‌موو دێره‌ شیعریکدا بلێ (وه‌ره‌ تیماری ده‌ردم بکه‌). له‌ لیریکه‌ که‌دا هه‌ست به‌ ره‌وانیییک ده‌کری. ته‌ گه‌ر شاعیر وشه‌ی (تووه‌)ی له‌ باتی (تۆیه‌) و هه‌ندی وشه‌ و ته‌عبیری دیکه‌ی له‌م بابه‌ته‌ی به‌کارنه‌هینایه‌، که‌س نه‌یده‌زانی شاعیر هه‌ولێرییه‌ و دیالیکتی بچووکی شار یا سو‌رانی کرمانجی باشووری زمانی کوردی به‌کاره‌یناوه‌.

له‌ شیعریکی دیکه‌یدا عاجز ده‌لێ:

ئه‌ی سه‌نه‌م تا که‌ی بنالم من له‌ دووری ری و و خێ
 به‌س به‌ ناحه‌ق پیم نیشان ده‌ غه‌ین و ری و و بێ و و تی
 غوربه‌ تیش یه‌ک جار وه‌ها زولمه‌ له‌ عاشق چاوه‌ که‌م
 مروه‌تت بێ پیم بفه‌رموو ری و و حێ و و میم و تی
 ره‌حه‌متت وه‌صله‌ له‌ بۆ من ئه‌ی گو‌لی باغی ئیره‌م
 تۆم به‌سه‌ هه‌تتا له‌ باتی حۆری جیم و نوون و تی
 جه‌ننه‌تی من قامه‌تی سه‌روی تووه‌ و گو‌لزاره‌ که‌ی
 پر له‌ نارنج و لیمۆیی سین و یی و و نوون و هێ
 سینه‌ پر سۆزه‌ له‌ تاووت وه‌ک سه‌ماوه‌ر وا له‌ جۆش
 وا نه‌زیک سووتا نه‌که‌م که‌ ئه‌لف و ئه‌لف و گاف و ری
 ئاگری عیشتت له‌ بۆ من ئه‌سته‌مه‌ ئه‌ی دولبه‌رم
 زیده‌ گه‌رمه‌ مه‌یلی وه‌صلی حێ و سین و نوون و تی

حوسنی تو بی شك گه یشته هدد و میقداری نیصاب
 موسته حه ققم بیته حیصصه ی زئی وو کاف و ئه لف و تی
 بو زه کاتی باغ و بیستانی جه مالت هاتووم
 نامه وی زیاتر له حه ققی شین و ری وو عهین و یی
 پر خرۆشه دل وه کو بولبول له دهوری غونچه گول
 جاری دل خوش که حه بییم عهین و ئه لف و جیم و زئی (عاجز)

عاجز له م لیری که دا خوی خه ریکی گه مه ییکی رهوانیژی کردوو له سه ر
 دهستووری هندی له شیعی کلاسیکی کون. له نیوه دیپری دووه می هه موو
 دیره کان دهنگ و وینه ی هندی له تیپی ئه لفوی بی نووسیوه، له نیوه ی دیپری
 یه که می هه موو دیره کاندایه تیپه کانی کو کردۆته وه و بوون به وشه ی یه که می
 دیپری دوا ی ئه و، واته دهنگه کانی غهین و ری و بی و تی دهن به (غربت)
 (غوربهت)، ری و حی و میم و تی دهن به (رحمت) (رحمهت)...

شیعریکی میلییانه ی عاجز به م دیره نه دهست پی دهکا:

ئه ی گول روخی زیبایی من
 قه د سه روی دل روبایی من
 مه لحه می جان شیفایی من
 جاری نه زهر که لایی من

* * *

ره حمی بکه به بولبولان
 بو ده فعی ئازاری دلان
 تووی غونچه یی باغی گولان
 لای دلی بی نه وایی من

بەم دێرانەش کۆتایی پێ دینێ:

غەمگین و پر لە داغە دڵ
چاو نۆرە بێ لەو باغە گۆل
کە چونکە شەو چراغە شل
گلۆپی کە هـەرەبایی من

* * *

جەفا بەسە وەفا بکە
عاجز بە وەصلت شا بکە
لە غەم خۆری رەها بکە
ئەو دڵی موبتەلایی من

ئەم شیعەرە هەشت بر گەییە لە ئەدەبی میللی سەرزاری کوردی یەکیەکە لە
کێشەکانی شیعری گۆرانی. عاجز ئەم جۆرە شیعەرە تەنیا لە پرووی روخسارەو
دەستنییشان نەکردوو بە لکو لە پرووی ناوەرۆکیش بو بابەتی شیعری ئایینی
بەکاری هیناوە. ئەم جۆرە شیعرانە ئەوەندە لە ئەدەبی میللییەو نزیکن ئە گەر
ناوی شاعیریان تیدا نەبێ بە گۆرانییەک لە گۆرانییە تازەکان دەژمیرین کە لە
ناو میللەت دروست دەبن و کەس نازانی خاوەنیان کییە!

شیعری ئایینی (موناچات و نەعت)

عاجز قەسیدەییکی (بەیتیکی) ئایینی درێژ بەم دێرانە دەست پێ دەکا:

ئەو سەبیدی سەرداری من
ئەو مەحەرەمی ئەسپاری من
ئەو ئەحمەدی موختاری من
صەلات لەسەر توو یاری من

* * *

دیوانی عجز

موددیکه هیجر و ماتمه
 تاکه ی بمینیم له م غمه
 هه ر وه کو جار ان کۆله مه
 با به س بی ئینتزاری من

بهم دێرانه ش کۆتایی پی دینئ:

حه مزه و ئه بوبه کری صدیق
 فاروق و عوسمانی حه قیق
 به موئینی ده بوون ره فیق
 له گه ل شییری شکاری من

* * *

(عاجز) فه قیری ئومه ته
 سائیلی بابی ره حمه ته
 هه ر چاوه نۆری هیممه ته
 بو ده فعی ناله و زاری من

عاجز ئەم شیعرە ی بو ستایشی پیغەمبەر داناوه، به سه رهاتی ده گیریته وه به
 پی سه رچاوه کانی ئایینی ئیسلام و حیکایه ته کانی ئه ده بی میللی سه رزاری
 عه ره بی و کوردی. به ناوی هه مزه ی کورپی عه بدولموته لیبی مامی پیغەمبەر
 و خه لیفه کانی راشیدی کۆتایی به شیعره که ی دینئ.

شاعیر له قه سیده یێکی ئایینی دیکه یدا له ستایشی پیغەمبەر بهم دێرانه ده ست پی ده کا:

تۆ ئه حمه دی موختاری
 موقه پره بی غه ففاری
 شافیعی طورپه داری
 لیتبی سه لامی باری

* * *

خاکی حیجاز فیدامه
 کۆلهی شاو و گهدامه
 ههتا رۆژی قیامه
 نیازی دلّمه یاری

بەم دیرانهش کۆتایی بە شیعرهکە ی دینی:

زەمانە پڕ جەفایە
 هەرچی هەیه بەلایە
 فیتنە لە فیتنە دایە
 لە دێهات و لە شاری

* * *

(عاجز) ئەگەرچی خواری
 لە دەرگە ی شەرمەزاری
 مەئووس مەبە لە یاری
 شافیعتە لای غەففاری

لەم شیعرهیدا عاجز باس لە هەندێ شەعائیرەکانی حەج و کۆچی پیڤه مەبەر
 لە مەککەووە بۆ مەدینە دەکا و لە پیشوازی خەلکی ئەو شارە دەدوێ و چۆن بە
 خوشییەو بە خێرھاتنی ئەو میوانە گەورەیان کردووہ.

مامۆستا مەلا سەید عەبدوڵلا کورپی مەلا سەید محەممەدی بەرزنجی
 ناسراو بە (عاجز)، شاعیریکی تەمەن کورت بوو، لەبەرئەووە شیعیری کەمە.
 ئەو ی هەیه لە پلەییکی هونەری دایە ئەدەبی کوردی دەیگریتە خۆی. مەشقی
 شیعیری عەرۆزی و کیشی خۆمالی هەیه. بایەخی بە شیعیری ئایینی و دلّداری
 داوہ، ناوەرۆکی ئەم جۆرە شیعرانە ی لە گەلّ هەردوو بابەتە شیعیرییەکە ی
 گونجاندووہ، واتە لە گەلّ بەحری عەرۆز و خۆمالی، بە تاییبەتی ئەو شیعرە
 ئایینیانە ی لەسەر کیشی سیلابی خۆمالی دایناون. ئەمانە بوون بە بەشیک لە

سامانی نایینی ئیسلام به زمانی کوردی، چونکه به زمانی ئاسانی زۆربهی میللهت نووسراون و له ئاههنگی مهولوودی پیغه مبهه به ئاوازی گۆرانی کوردی گۆنیده کان دهیچرن.

۲- میژووی زانایانی کورد، دانراوی مامۆستا (مهلا تاهیر مهلا عبدالله به حرکهیی)، بهرگی یه کهم، له لاپه ره ۱۷۸ تا کو ۱۸۱ که به (عبدالله محمد توتمهیی) ناوی بردوو بهم شیویه باسی (عاجزی) کردوو.

سه رهتا وهك زانایه کی نایینی ژیا نی فه قییه تی نووسیوه ته وه، دواتر هاتوو ته سه ر ژیا نی مه لایه تی و ده رخس تنی به شیك له خو وره وش تی عاجز و كوچی دوایی و به ره مه كانی عاجز، دواتر مامۆستا مهلا تاهیر به حرکه یی سه رگوزشته یه ك له ده می مامۆستا مهلا ته یب ی برای له گه ل عاجز به م شیویه ده گێرپته وه و ده لی ت: {كاتی له مزگه وتی شیخ مسته فام ده خویند له (هه ولیر) مه لایان زۆر باسی جوانکاری و شیعی ره وان بیژی شیعی سه ید عبدالرحیمی (مهوله وی) یان ده کرد، که ده رباره ی میعراجی خوشه ویست (صلی الله علیه وسلم) دایناوه، که ده لی:

پێی چەند هەزار سأل طه ی چەند حیجابات
 زاتی حق، که لام، سوئال، جهوابات
 چوو، بوو، دی، وتی، کریا و، ده ریاوه
 هاته وه حه لقه، هه ر ده له ریاوه

مامۆستا سه ید عه بدو للا یه کسه ر فه رموو ی منیش ده توانم بیکه مه عه ره بی، دوای چەند رۆژ هاته وه، وه ری گێر ابوو به م جو ره:

و کم حُجْبًا بلا ظلام	درب کم الف من الأعوام،
جواباته بدون مَلال	رَبَّه الحق، کلاماً، سَوَّال،
وَجَّه، رَدَّت، رجوع، آل	قطع، طوی، رأی، وَقَالَ،
والوضوء یجری علی التراب ^(۱)	ولما تسکن حَلَقَةُ البَاب،

(۱) نهم رستهیه: (الوضوء یجری علی التراب)، ماناکه ی له شیعه ره که ی مهوله وی دا نییه، بۆ رینکه وتنی کیشه که له سه ری زیاد کردوو.

له کۆتایی دا نووسی: (المترجم عبدالله الحسيني البرزنجي)، کتبهها في ۱۹۶۶/۶/۱۵م في مسجد الشيخ مصطفى بأربيل، تبقى تذکره عند الاخ ملا طيب العزيز.

۳- کورتهیهك له ژياننامهی زانا ئایینییه کۆچکردوووهکانی سهدهی بیستم له ناو شاری ههولیر، عومهر شیخ لهتيف بهرزنجی، له لاپه ره ۳۳۱ تاكو ۳۳۶ بهم شیوهیه باسی عاجزی کردوووه.

سه رهتا ژياننامهی عاجزی نووسیوه، دواتر چه ند لایه نیکی له ژيانی باسکردوووه، به هینانه وهی چه ند نمونه یه کی شیعری کۆتایی پیدینیت.

۴- گوڤاری دهنگی زانا، مامۆستا محمدی مه لا مسته فا هیرانی، له لاپه ره ۵۱ تاكو ۵۸ بابه تیکی نووسیوه به ناویشانی (باسیک و زاناییک، له یادی مامۆستا مه لاسهید عبدالله ی - عاجز) تیشکی خستوووته چه ند لایه نیکی ژيانی عاجز.

۵- راپۆرتیک ده باره ی ژيانی مه لا سهید عبدالله، کۆلیژی زانسته ئیسلامیه کان، ئاماده کردنی سه عدی عوسمان.

۶- راپۆرتیک ده باره ی ژيانی مه لا سهید عبدالله، (عاجز) ئاماده کردنی مه لا نوسامه مه لا عبدالواحد باله کی.

۷- گوڤاری دیمهن، هاوکار عبدالله شیخ وهسانی، له لاپه ره ۱۱۸ تاكو ۱۲۰ بابه تیکی نووسیوه به ناویشانی (عبدالله محهممه د توتهمیه یی (عاجز) شاعیریک له بیرکراوا، که تیشکی خستوووته سه ر ژيانی عاجز و هینانه وهی چه ند دیریک له شیعره کانیه.

۸- گوڤاری چرای پرووناکی، له لاپه ره ۲۱ تاكو ۲۵، جگه له کورتهیهك له ژياننامه ی خوالیخۆشبوو، هاوکات ته واوی حه جنامه ی کوردی به کورتی بلاو کردوووته وه. که نامیلکه یه کی عاجزه یه کیکه له ده ستنووسه کانیه و میژووی نووسینی ده گه ریتته وه بو ۲-۴-۱۹۶۲ز.

هاوکار عه بدوللا شیخ وهسانی

خویندنه وه یه که کورت
بو شیعره گانه (عاجز)

ئه گهرچی له چاره گی یه که می سه دهی بیسته م به ره به ره شیعی به شیوه
کلاسیکی کوردی رووی له کزی کردو شیعی کوردی وه ک شیعی نه ته وه کانی
دهور به ره، به ره نو یکردنه وه چوو هه ولی دا قالب و کرۆکی دیکه به بهر خویدا
بکات، بویه ئه م گۆرانه هاته ناو حوجره ی مزگه وته کانیش، ئه و حوجرانه ی که
پیشتر مه لبه ندی سه ره کیی زانایان و شاعیران و ئه دیبانی کورد بوون، ئه گهرچی
پاشماوه و دوا تنۆکی ئه م جۆره شیعرانه پشکی شیر ی بهر مه لاو زانایان که وت و
ئه وان به ئاسانی وازیان له م جۆره شیعرانه نه هیئا، به لام نه شیانتوانی به ته واوی
خویان له گۆرانکاریه کان به دوور بگرن. له م سۆنگه یه وه زۆربه ی زۆربه ی
ئه و زاناو مه لا شاعیرانه ی که که وتنه نیوه ی یه که می سه دهی بیسته م، ههر
به بۆن و به رامه ی کلاسیکیدا هاتنه وه مهیدانی ئه ده بیات، به لام مه به ست و
شیوازی نووسینیشیان ناکری کت و مت وه ک شاعیرانی سه د سال پیش خویان
بخه ملیندرین، ههر له بهر ئه م قوول نه بوونه شه له ناو شیعییه تی شیعردا، به لای
هه ندی له ره خنه گرانه وه مۆرکی شیعی میللیان پیوه دیار بووه، چونکه نه
توانیویانه به ته واوی له گه ل ره وته نو یخوازییه که مه دار بکه ن و نه هه مان
شیوازو ته کنیکی شیعی کۆنیشیان گرتبوو.

ئه م سه ره تابه بو ئه وه بوو بلیین عاجز و شاعیرانی هاوشیوه ی وه کو (وه داعی
و مه لا حوسین شیخ سه عدی "وافی" و ده شتی و پاکی و مه لا شیخ عومه ری
بالیسانی و راجی و عاصی و مه لای گه وره ی کۆبی و سامی عه ودال و جاهید

و بى بەش و ھتد كە بەشىكىيان لەبەر كەم تەمەنى بووبى يان نەتوانىن بووبى،
 ديوانى كاملى شيعره كانى خويان نەنووسيوە بەوہى وەك شيوہو دەستوورى كۆن
 بە ھەموو پیتەكانى عەرەبى سەرۋاى شيعرييان نەبووہ، ئەمە وایکردووہ كت و
 مت لاسايى ھەمان شيوازو تەكنىكى كلاسىكييانە نەكەنەوہ، ھەر لەبەر ئەوہشە
 كەمتر بايەخيان پى دراوہو لەناو پەخنەى كوردیدا بە تىكەلپيەك لە شيعرى ميللى
 خەملىندراون.

بزووتنەوہى رۆشنىيرى كوردى رەنگە لە پارىژگاي ھەولير بە بەراورد
 لە گەل چەند شارىكى ترى كوردستاندا كزو لاواز پیتە بەرچا، ئەمەش ھۆكارى
 تايبەتى خۆى لەپشت بووہ، بەلام دەرڤەتى ناساندنى ئەم بزووتنەوہ پەرش و
 بلاوہش لە ئارادا نەبووہ، وپراى ئەوہى ھەتا تىپەرپىنى نيوہى يەكەمى سەدەى
 بىستەمىش ناوہندى شارى ھەولير و دەوروبەرەكەى، لە ژانى شيعرەوہ زۆربەى
 زۆرى ھەر مەلاو پيشەوايانى ئايىنى بوونە، كە عاجز وەك دەنگىك لە سەردەمى
 خويدا زياتر وەك زانا رۆلى بينيوہو وەك شاعيرىك ئاسايى دەرکەوتووہ، بۆيە
 دواى چاپکردنى ديوانەكەى، ناسراوتر بوو وەك شاعيرانى ترى ھاوشيوہى بە
 شاعير پتر ناسيندرا، بۆيە ئەم دەنگە شيعرييانەى ليرەو لەوئ تەگەر لە كاتى
 خويدا بەرھەمىيان روناكى چاپيان ديتبا، يان لە شيوہى دەستەو رىكخراوئىك
 دەنگيان خستبا پال دەنگى يەكتر، بە دلنياييەوہ دەنگى بزووتنەوہى شيعرى
 لە ھەولير گرهى زياتر دەبوو و رۆلپىشى بۆ ھاندانى نەسلى دواى خويان بە
 گورتر دەبوو.

مەلا سەيد عەبدوللاى (عاجز) كەم ژيا، بەلام بە ئەندازەى ژيانى دەستى
 دابوو قەلەم و وەكوو زانايەك چەند بەرھەمىكى نووسيوہ، وپراى كۆمەلە
 شيعرەكەى، كە پيمان وايە شيعر لاي ئەو ئامانج نەبووہو ئەو خۆى بۆ شاعيرى
 يەكلانەكردبووہ، بەلكو شيعر ئامرازىك بووہ بۆ دەرپىنى ھەست و سۆزى ناخى،
 لەبەر ھەندىش لە دەستخەتپىكدا كە نامەيەكە بۆ ھاورپيەكى خۆى ئامازە بەوہ
 دەدا كە ماوہيەكە خولقى لە شيعردانان كەم بۆتەوہ، ھەر بۆيەشە لە پرووى بابەتەوہ
 شيعرەكانى رەنگدانەوہى واقع و ھەلوپست و ھەست و سۆزەكانىيەتى و وەك و

زانایهك چەند بە ئەندازەى شیعەرەكانى، ئەسپى خۆى لە بواری دیکەى نووسیندا تاوداوه، كە مخابن هیشتا ئەم بەرھەمانەى روناكى چاپیان نەدیوہ. لەبەرئەوہشە شیعەرەكانى عاجز بە بەراورد لە گەل شاعیرانى دیکە، تاییبەتمەندى خۆى ھەیەو نەویستووہ لە ھەموو بواریکاندا شیعەر رەنگرێژ بکا، بەلکو راستگۆیانە شیعەر ناخى ئەوى نووسیوہتەوہ نەك بە پێچەوانەوہ. لەبەر ھەندیش لە رووی ھەندى تەکنیکەوہ، گویى بە قالب و شیوازە سەرنجراکێشەكان نەداوہو نەویستووہ زۆر لە خۆى بکات، بەلکو بە رەوانى ئەوہى لە دلى دابووہ دەریبەرپوہ، یان ھەندى جار پێوستى (نامەنووسین) وایکردووہ كە نامەى شیعەرى بنووسى، بەلام لە گەل ئەوہشدا بە ئەندازەى خۆى جوانکاری و سیمماو رەونەقیكى رەنگینى لەناو شیعەرەکاندا ئاخیوہ.

کێشى شیعەرەکانى عاجز :

زۆربەى زۆرى شیعەرە کوردییەکانى عاجز، پەیرەوى کێشى عەرۆزى عەرەبیان کردووہ، بەلام ناتەواویبە کیش لەناو دێرەکان ھەست پێدەکرى، بەوہى عاجز نەیتوانیوہ کت و مت یاساو ریساکانى عەرۆز پەیرەو بکا، ئەمەش ئەوہ دەگەپەنیت، كە عاجز پتر بە ئاوازی گویى، شیعەرەکانى نووسیوہو وەکوو زانستى عەرۆز رەچاوى نەکردووہ، ھەر لەبەر ئەوہشە گۆرانیكى زۆرى زیحاف و عیللە لەناو کێشەکاندا دەبینرى. بەلام بۆ پتر بەرچاوپروونى لە پامانمان بۆ ئەو شیعەرەکانى كە سێبەرى عەرۆزیان لەسەرە، گەیشتینە ئەم بۆچوونە:

۱- شیعەرى (ئەى سەبیدی سەردارى من) كە بەناوبانگترین شیعەرى عاجزەو لە كۆرى مەولوودو بۆنە ئایینیبەكان دەخویندریتەوہ، دەشى شیعەرەكە بەم شیوہیەى خوارەوہش بنووسرى:

ئەى سەبیدی سەردارى من ئەى مەحەرەمى ئەسپارى من
ئەى ئەحمەدى موختارى من صەلات لەسەر تۆ یارى من

یان شیعی:

ئەى گوئروخى زىبايى من قەد سەروى دڻ روباىى من
مەلحەمى جان شىفايى من جارى نەزەرکە لايى من

یان شیعی:

براى شيرين و بولوفا صاحىبى صيدق و هم صەفا
گەيشتە دەستم کاغەزت بۆ دەردى دڻ بوو بە شىفا

كە لە رووى ھونەرەكانى رەوانبىژى و تايبەتمەندىيەكانى ھونەرى سەرواسازى
شىعريدا، ئەم شىعرە بەم تەرزە نووسىنەى سەرھو، كەرتكردن (تەشتير)ى پى
دەگوترى، ئەگەر تۆپۆگرافىيەى شىعرەكە بەم شىۆھىيەى سەرھو بە، ئەوا
شىعرەكە دەچىتە سەر قالبى (رەجەزى ھەشتى تەواو مستفعلن مستفعلن
مستفعلن مستفعلن)، ئەگەر بە شىۆھى ديوانەكەش بە و كرابىتە دوو نيوەدير،
ئەوا كىشەكەى دەبىتە رەجەزى چواری تەواو. سرووشتى ئەم قالبە كىشەش
وايە، خىرايە و ئاوازيكى بەپەلە لە قورگى مروف دىنيتەدەرھو، ھەر ئەمەش
وايەكردووە لەناو كۆرى مەولوودخوینانەو كەم وايە بە غەمبارى و ئاوازيكى
ھىواش بخویندريتەو، بەلكو شىۆھىيەكى گورج و خىراى پىوہ ديارە.

۲- شىعرى (تۆ ئەحمەدى موختارى) كىشەكەى زياتر بەرھو لای كىشى
خۆمالى و فۆلكلۆرى كوردى دەروات، كە كىشى (۷ برگەيى) يەو زياتر لە
رووى ئاوازهو بە (۳+۴) دابەش دەبى.

۳- شىعرى (دلبەرم ديسان دەريژى) و (يار بە حەلقەى زولف و پەرچەم)
كىشەكەى برىتييە لە (رەمەلى ھەشتى مەقسور-فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن) بۆ ھەر نيوەديرئەك.

۴- ھەرسى شىعرى (چەند رۆژە لەبەر فيكرى تۆ داماوہ) و (چەند سالە دڻم
پر خەفەت و زار و ئەليما) و (چەند موددەيە دڻ پر خەتەر و مات و) لەسەر

کیشی ههزه جی ههشتی نه خه بی مه کفوفی مه خزوفن (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن).

۵- شیعی (له سایه قامه تی سه روی ئیستغنا ی له سیبه ر بوو) ههروه ها (له عیشقی چاوی غه ممازی غه زهل خوانی نه که م چبکه م) و شیعی (له به زم و ره زمی نه م دهوره که عالم ههنده بی باکا) و شیعی (به عیشقی پرووی گولی یاران موتیعی موعبه چه ی کردین) له سه ر کیشی (ههزه جی ههشتی ته واو / مه قسوور) مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن (مفاعیلان) ن.

۶- شیعی (ئه ی خهسته تن و بی که س و موئییسی خه ته ر خو م) و (رووی تو له جیهه ت حوسن ده ته عنی له قه مه ردا) له سه ر کیشی ههزه جی ههشتی نه خه بی مه کفوفی مه قسوور و مه خزوفن (مفعول مفاعیل مفاعیل فعولان / فعولن)

۷- شیعی (شو خه که ی بی ره حم و ئینصاف قاتیلی جانم وه ره) و (ئه ی سه نه م تاکه ی بنا لم من له دووری ری و و خی) و شیعی (له شگری بی مروه تی غه م وا له سه ر ری مه یه قین) و (جه ژنی قوربان به قوربان سه ییدی دونیا و دین) و شیعی (دیل و پابه ندی جه هاله ت غافل و شیتانه خو م) و شیعی (من له به ر مه کری حه بیبم بوومه سه ودایی زه مین) شیعی (باوکی صدیق و حسام له دوای صلاح رۆله ی سه لیم) و (یار به شوعله ی شه و چراخان قه صدی سوتانم ده کا) هه موویان له سه ر کیشی ره مه لی ههشتی مه خزوفن یان مه قسوورن، که پیوه ره که ی به م شیویه: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن (فاعلان).

له ته واوی نه ر شیعرانه ی که به پروونی دیاره کیشی عه رووزی تیدا به کارهاتوو، تیبینی نه وه ده کری، که شاعیر و پرای زانینی زانستی عه رووز، به لام ته واو بایه خی به به کارهینانی زانسته که نه داوه، بویه ره نگه ههندی جار له دیرنکی ناو غه زه لیک یان چوارخشته کی و پینجخشته کیبه ک له نگیه ک هه بی یان سه ر پینچیه کی یاسا عه رووزیه که ی تیدا بی، چونکه عاجز زیاتر به کاریگه ری ناوازه که وه کیشه که ی دارشتوو، نه وه ک به له به رچاو گرتنی گو رانه کانی زیحاف

و عیلله، بۆیه ئەو ئاماره گشتییە ی ئیمە دیڤی یە کە می رەچا و کردوو بە
فەرامۆشکردنی ئەو گۆرانیانە ی کە ناو بە ناو کیشە کە تێک دە دەن.

لە لایەکی تر لە هەندیک شیعردا هیندە پابەندی کیشی شیعەرە کە بوو، وایکردوو
کە پەنا بۆ هونەری (تەدویر) بیا، بەو هی کە لە بەر پێوستی کیش بە شیک
وشە یەکی لە نیو دەڤی یە کەم (سەدر) وە بۆ سەرەتای نیو دەڤی دووم (عەجز)
بردوو، ئەمەش نیشان دەری پابەندبوونە بە بنەمای کیش و جوانکردنی شیو ی
شیعەریشە بە پشتبەستن بە هونەریکی رەوانیڤی، هەر وە ک دەلی:

عاده تی جه ژنانه گەرچی زیاره ته لاکین ههزار

جار قوری دونیا به سەر من دووره لیم رهوزهی ئەمین

دەبینین لەم دیڤەدا، دەبرینی هەزار جار ئە گەرچی یە ک وشەش نییە،
بەلام لە نیو دەڤە کە دا خوینەر چاوەرپی ئەو دە ک وشە ی (جار) هەر لە گەل
وشە ی (هەزار) هاتبا، بەلام پێوستی کیش وایکردوو شاعیر بیخاتە سەرەتای
نیو دەڤی دووم و بەم شیو یەش لە لایە ک کیشە کە ی پاراستوو و لە لایە کی تریش
هونەری تەدویری دا هی ناو.

هەرچی کیشی شیعەرە عەرەبییە کانی (عاجز)، ئەوا لە کۆی (۲۱) شیعەر،
شیعەریکیان نەبی، ئە گەرنا هەموویان بە کیشی عەرۆزی نووسراون، ئە گەرچی
وە ک تایبەتمەندییە کی شیعەرە عەرەبییە کانی شاعیرانی کورد، کت و مت لاسایی
عەرۆزی عەرەبییان نە کردۆتە وە، بە لکو هەر لە بنچینەدا زۆر بە ی شاعیرانی
کورد عەرۆزیان لە شاعیرانی فارس وەرگرتوو و فارسەکانیش لە عەرەبانییان
وەرگرتوو، ئە گەرچی لە وەرگرتنە کە دا دەستکاری کردن هەبوو و هەر نەتە و یە
بە گوێرە ی حەزو گونجانی خۆی لە گەل کیشە کان گونجانوو، جا لیرە دا
جیاوازی لە بە حەرە عەرۆزییە کە روودەدات و هەندی جۆری کیشە کە لە عەرەبی
نین و لە کوردیدا هەن، ئەمەش زیاتر بۆ ئەو دە گەریتە وە شاعیرە کوردە کە بە
هەوای کیشی شیعەرە کوردییە کە، شیعەرە عەرەبییە کە ی نووسیوو لە مەشدا لە
رووی کیشە وە پەیرەوی کیشە کوردییە کە دە کات، بۆ نمونە کیشی هەزە جی

شەشی مەحزووف لە عەرەبیدا نییە، ئەو شیعەرە عەرەبییەکی کە ئیمە پیمان وایە
 ھەزەجی شەشی مەحزووفە، لای عەرەبان بە وافیری مەقتووف کیش دەکری،
 لەبەرئەو ئیمە پیمان وایە ئە گەر ھەزەجە شەشییە کە لە عەرەبیش نەبی، بەلام
 شاعیرمان بە ھەواو ئاوازی کیشە کوردییە کە شیعەرە عەرەبییە کە ی نووسیوە. ھەر
 بۆیەش زۆرتەین شیعەرە عەرەبییەکانی بە ھەمان جووری زیحاف و عیللە کیشە
 کوردییەکان نووسراون و ئیمە لە پال ھەر شیعریک، کیشە کەمان نووسیوە. بەلام
 نایشارینەووە کە شاعیر وەك بەشیک لە شیعەرە کوردییەکان لە سەرەتای شیعەرە کەووە
 تا کۆتایی، ھەندێ جار پابەندی کیشە کە نەبووە و لای ئەو زیاتر بە ھەناسە
 ئاواز و موسیقای شیعەرە کەنەووە، شیعەرەکان دەبردراون و کت و مت کیشە کە بە
 بی گۆرانکاری بە کارنەھاتووە.

سەرۆای شیعەرەکانی عاجز :

لە رووی پیکھاتە ی سەرۆاوە، شیعەرەکانی عاجز چەند بەشیکن:

شیعەرەکانی (ئە ی سەییە سەرداری من) و (تۆ ئەحمەدی موختاری) و
 (چەند پۆژە لەبەر فیکری تۆ داماوہ دلی من) و (ئە ی گولروخی زیبایی
 من)، زیتەر بە شیوہ باوہ کە ی چوارین (أ أ أ ب) نوسراوہ و سەرۆاکە لەو
 چوارچێوہیەدا مامە ئە ی لە گەلدا دەکری.

بە گشتی ئەو پیتانە شی سەرۆای سەرەکی شیعەرەکانیان پیکھیتاوە بریتین لە:

پیتی (ب) کە بۆتە رەوی و پیش رەوییە کە ی (ا) یە. لە شیعری (دلبەرم
 دیسان دەریژێ خوین لە جەرگم بی حیساب)

پیتی (ر) لە سەرۆای (جەرپاری دەکا) ی پینجیندا بۆتە رەوی و پاش
 رەویە کە ی بریتیە لە پیتی (ی) و پاش سەرۆاکە شی وشە ی (دەکا) یە و
 ئەمەش لە شیعری (یار بە حەلقە ی زولف و پەرچەم) دایە.

پیتی (ا) بۆتە رەوی لە سەرۆای (داماوه دلی من) پاش رەوییه کەشی (وه) یه و دەربرینی (دلی من) یش بۆتە پاش سەرۆا، ئەمەش لە چوارخشته کی (چەند رۆژە لەبەر فیکری تۆ) دایه.

پیتی (ر) بۆتە رەوی و پیش رەوییه کەھی (ه) هو پاش سەرۆاکەشی وشەیی (بوو)ه، ئەمەش لە پینج خشته کی (له سایه ی قامه تی سەرۆی) دایه.

پیتی بزوینی (ه) ئەگەرچی بە ناتەواوی بە کارهاتوو، بەلام بۆتە پیتی رەوی سەرۆای پینج خشته کییه ک تەرجیعه ندیک کە دواي هەموو کۆپله یه ک (ئەي خوايه چلۆن حاله تی من شیۆن و شینه ی دووبارەبۆتەوه، ئەگەرچی وه ک پیتی رەوی بە دروستی بە کارنەهینراوه، بەلام لە چوارچیۆهی سەرۆایه کی ناتەواودا جیی بۆتەوه.

پیتی (ر) بۆتە رەوی چوارخشته کییه کە پیش رەوییه کەھی (ه) هو پاش سەرۆای (خۆم) ی بە دوا داهاتوو، ئەمەش لە شیعی (ئەي خهسته تهن و بی ..) دایه.

پیتی (ن) بۆتە رەوی و پیش رەوییه کەھی (ا) هو پاش رەوییه کەھی (م) هو پاش سەرۆاکەشی (وهریه) ه ئەمەش لە شیعی (شوڤه کەھی بی رەحم و ئینساف قاتیلی جانم وەرە) دایه.

پیتی (ی) بۆتە رەوی و لە هەمانکاتدا وشەیی سەرۆای لەسەر وەستاوو سەرۆاکە تەنیا ئەم دەنگییه، ئەمەش لە شیعی (ئەي سه نه م تاکه ی بنالم ..) دایه.

پیتی (ن) بۆتە رەوی و پیش رەوییه کەھی (ا) و پاش رەوییه کەھی (ی) هو پاش سەرۆاکەھی هاوشیۆهی شیعی سافی هیرانی دوو رسته یه بریتییە لە (نەکەم چبکەم) ئەمەش لە شیعی (له عیشقی چاری غه ممازی) دایه.

پیتی (ن) بۆتە رەوی و پیش رەوییه کەھی پیتی (ی) هو ئەمەش لە هەردوو شیعی (لەشکری بی مروه تی) و شیعی (جهژنی قوربانە بە قوربانی) دایه.

پیتی (ر) رهوییه و پیش رهوییه که (ا) و پاش رهوییه که (ی) یه، ئەمەش لە شیعری (قەسەم بە خالی هیندووت) دایه.

پیتی (ا) رهوییه و پیش رهوییه که ی پیتی (ف) ئەمەش لە شیعری (برای شیرین و بولوه فا) دایه.

پیتی (ن) رهوییه و پیش رهوییه که ی (ا) و پاش رهوییه که ی (ه)، ئە گەرچی ئەمە لە هەموو نیوه دێره کاندایا بە چاکێ بە کارنە هاتوو، بەلام پاش سەر واکه ی (خۆم) ه، ئەمەش لە پینج خشته کی (دیل و پابه ندی) دایه. ههروهها پینج خشته کیه کانی تریش که له سەر شیعری شاعیران دایناون سەر واکانیان بە شیوه ی (أ أ أ ب ه).

پیتی (م) بوته رهوی له وشه ی سهروای (سهلیم)، که پیش رهوییه که ی پیتی (ی) ه.

دوای سهرنجدانی تهواوی سهروای شیعرهکان، ده رکهوت پیتی (ن) و (ر) زیاتر بوونه ته (رهوی) له پال چهند پیتیکی تر، که تهواوی دیوانه که یان پیکهیناوه.

عاجزو هونه رهکانی رهوانبیژی :

ئه گەرچی هونه رهکانی رهوانبیژی پیش زانستی رهوانبیژی ده رکهوتوون، له هه مان کاتدا بو به هیزبوونی زمانی شیعری و شیعریه تی دهق گرنگیه کی زوریان ههیه، له بهرته وه هه ر له سه ره تا وه له ناو ئە ده بیاتی کوردیشدا بایه خی زوری پندراوه و دواتر وهک پیوه ریک حسیبی نه وه ی له گه ل کراوه، که هه ر ده قیک ریژه ی به کارهینانی هونه رهکانی رهوانبیژی تیدا زورتر به کارهاتبی، نه وا ده قه که به ده قیکی به هیز ده خه ملیندری. که قسه ش دیته سه ر شیعرهکانی عاجز په نگه له ده روازه یه کی دیکه وه له هونه رهکانی رهوانبیژی بدوین، تهویش ته وهیه هه ندی دهقی شیعری ههیه بی نه وه ی هونه رهکانی رهوانبیژی زور تیدا به کاربی، هه ست

به شيعرييه تى شيعره كه ده كرى، ئەمەش لەو ھەستە قوولەيە، كه ده قەكەى پى بارگاوى بوو. لەو دەدا ئە گەر بە گشتى شيعره كانى عاجز زۆریش ھونەر كارى و ھەستاكارى تىدانە كرابى، بەلام ئەو ھەستە خەست و پاكەى كه خوینەر زوو ھەستى پى دەكا، تايبەتمەندىيەكى دىكەى بە شيعره كانى (عاجز) داوہ.

ئەو ھەستاكارىيەشى كه ناو بەناو ھەك دەمارىك بەنا دەقە شيعرييه كاندا رەت دەبى، لەلای عاجز ھەست بەو دە كرى، لەكاتى بە كارھىناندا و پراى بە ھەر ھەست و سۆزەكە، سەلىقەيە كىش ھەيە كه دەقەكەى جوانتر كردووہ. ئە گەر بە پىوھرى جوانكارى ھەك زانستىك لەناو رەوانى پىژىدا تەماشى بكەين، ئەوا دەبينىن زۆرەى زۆرى ھونەرەكان بە كارھىنراون، بەلام رىژەكە لە شيعرىك بۆ شيعرىكى تر دە گۆرپى، گرنىگ ئەو ھەيە ھەك قالبى بە كارھىنانى شيعرى كلاسىك ئەم بابەتە فەرامۆش نە كراوہ، كه دەتوانىن لىرەدا قامك بۆ چەند لايەنىك رابكىشەين:

بۆ وینە ئە گەر پاتكردنەوھى دەنگ، وشە، گرى، رستە، دەمارە وردەكانى شيعرييه تى دەق بن و رىتمى مۆسىقايى دەق بەھىز بكەن و لە ھەمان كاتدا دەربرى سەلىقەو لىزانى شاعىر بن، ئەوا خوینەر لە ئاست دىرىكى ھەك:

ھەتا دەمرى لە شوكرى شەكرى لە شكر كەش بە ئەى قومرى

بە صەبرى شوكرى ئەمرى عوسرى ئاخىر ھەر دەبى يوسرى

ناتوانى خۆى ببوئى، لە پاتكردنەوھى دەنگى (ش) و (ك) لە وشەكانى شوكرى و شەكرى و لەشكر كەش و ھەر ھەكەش دەنگى (س) و (ى) لە وشەكانى سەبرى و عوسرى و يوسرى، كه لە ھەندىكىاندا و پراى ھونەرى رەگەزدۆزى نەخشەسازىيەكى سەرنج رابكىشەيش لە پاتكردنەوھەكاندا دەبينى. ئەمەش بايەخپىدانى شاعىرە بە زمان و گرنىگىدانىيەتى بە چۆنىيەتى چىنىنى دىرەكان. جا ئەمە نمونەى خەروارىكەو چەندىن دىرى ترى لەم شىوہ چىنىنەدا ھەك ئەم نمونانەى خواروہ لەناو ديوانەكەدا ھەن:

كە كافی و شافیە و وافى صەفایە بۆ دلى موفتەر

یان:

نه خوۆشی و جوۆشی روو پوۆشی ده ماغ و هوۆشی تیکداوه
به مه یلی مه یلی له یلی مائیه مه یلی به گشت لاره

ئه گهر هونه ری تیل نیشان و تیکه له کیش به نمونه وه ریگرن، ئه وا گومانی
تیدا نییه که سایه تییه کی وهك عاجز، که مامۆستایه کی ئایینی و پیشه واو
زانایه کی سهرده می خوۆ بووه زۆر له ئایهت و فهرمووده ی تیکه له کیشی ناو
دهقه کانی خوۆ کردوو، ئه گهر بواری ئه وهیشی نه بو ی هه ق بدا به تیکه له کیش
ئه وا له چوارچۆیه ی تیلنیشاندا که ته نیا ئاماره کردنه بو روداو یکی میژووی
یان ئایه تیک یان هه دیسک یان هتد چینی دهقه که ی به هیتر کردوو،
له و چوارچۆیه شدا له نیوان تیلنیشان و ره مزه که له پوورییه کاندایه کیه کی
سازاندوو، به وه ی ره مزه که له پوورییه کانی وهك تیلنیشان و ره مزی نه ته وه یی
و که له پووری خستوونییه ته خزمه تی دهقه ئه ده بییه که ی خوۆ. بو وینه له و
سهرده مه ی شاعیر تیدا بو و له و مه قامه ی ئه و تیدا بو وهك زانایه ک و له نیو
ئه و شیعه ئایینییه به هیترانه ی که له نیو شیعه ئایینییه کانی شاعیره کانی
تردا. شیعی عاجز جیگایه کی گهره ی هه بووه، که چی به تیگه یشتنییه
دلدارییه راسته قینه که و به مه زرانندی ره مزه میژووی و چین له ناو تیلنیشاندا
(مهم و زین) ده کاته بارگاو یکردنی دهقه شیعییه که ی و روۆحی کی دیکه به
ده برینه که ی ده دات:

که ریگهت ظاهره ئاخیر له خاطر مه ینه سه ر ستری
ده زانی خوینی زین و مهم له به رچی بوو موهه دده ر بوو
هه قیقهت گهر هه قیقهت بی طه ریقهت هه ققه ئه ی دو لبه ر
که کافی و شافییه و وافیه صه فایه بو دلی مو فته ر

یان: له یل و مه جنوون وهك دوو ره مزی گهره ی روۆه لاته ده خاته خزمه تی
چینی دهقه که ی و ده لی:

وهره عاجز له ده ورائی فه لکه بهس شینه شه کوا که
هه تا ماوی به عیشقی یار له جان و دل ته به پراکه
مه نالینه وه کو مه جنوون خوټ هیلاکی زه خمی له یلاکه

تهریقه تی عیشقی راسته قینه و به وینه ی عیشقی مه حوی و شاعیره
سو فیه کانی پیشووتر، عاجز ده خاته سهر بر وای نه وان که عیشقی راسته قینه
له عیشقه نیلا هییه که دایه و له نیو دونیایه کی فانیدا ناشی تا عیشقی کی نه به دی
هه بی، به فه نابونه وه خه ریک بی، به لکو فه نابوون بیته وه سیله ی گه یشتن
به نه به دییه تی عیشقی راسته قینه، له وه شدا به هه ناسه ی په مزه میژووی و
که له پوورییه کان نه م پروانینه ی خو ی به هیژ کردووه.

له پروانگه پروونیژیه که وه نه گهر له م دیوانه بر واین، نه وا له سهره تاییتین
و سهره کیتین بنه مای پروونیژی که لیکچواندنه رامینین، که نه مه ش له
شوتی خویدا بنه مای سازاندنی شیعییه تی ده قه، نه وا نه گهرچی له شیعه
مونا جاتییه کانی وه (نه ی سه ییدی سهر داری من و تو ی نه حمه دی موختاری)
دا، جا له بهر ناوه پروک روداوو وه سف و حالته ره وحیه که دا بواری لیکچواندنی کی
به هیژ نه بووه وه پویست له چینیدا، یان له بهر هه لکه وته ی کورتی نیوه دیره کان
که نه گهر به شیوه ی چوارین بیخه ملینین هه ر له تی له هه شت بر گه تینه په ریوه،
نه وا له شیعه پینج خشته کی و چوارخشته کی و ته خمیسی سهر شاعیرانی تر دا
هه موو جوړه وینه کانی لیکچواندن ده بینین، له وه ی ساده ترینیان که چوار بنه ره ت
بی له وینه ی:

دل وه کو بولبول ده نالی طالیبی ئاوی گو له
هه ر نه تو ی پر شه نگی ژینم ماهی تابانم وهره

تا ده گاته لیکچواندنی به هیژ به هو ی یائی نیزافه وه له وینه ی:

پایزی هیجرانی تو وا په نگی پرووی زهره کردووم
هه م له بهر ساردی فیراقت پروو له کیوانم وهره

که ئەم شیوہ بەھیزییە لەناو ھونەرەکانی جوانکاری وەك و بەرامبەری و پێچ و پەخش و دژیەکیشدا خۆی دەگرخینی و دەبیتە ھیزیکی تر لەناو چینی دەقی شیعردا، کە دەرخەری شارەزایی و ئاگاداری شاعیرە بۆ ھونەرەکانی رەوانبیزی.

لەم کورتە خۆندنەوویەدا ناتوانین پەنجە بۆ ھەموو ھونەرەکانی رەوانبیزی لەناو دیوانی عاجزدا راکیشین، بەلام بەگشتی عاجز و پراي لاساییکردنەوی شاعیرانی پیش خۆی بۆ ھونەرەکانی رەوانبیزی، بەلام ئەم ھونەرەکانی بە جوانی و بە شیوہیەکی وەستایانە خستۆتە خزمەتی ئەو موناجاتە پۆچی و ئەو دەرپرینە پر لە ھەستەیی کە لە چوارچیووی شیعری ئایینی و غەزل و قالبەکانی تردا خۆی بەرجەستەکردوو.

ناوەرۆکی شیعەرەکانی عاجز :

ھەرچی بابەتی ئایینی، ناوەرۆکی بەشی زۆری شیعەرەکانی پیکھیناوە، بەتەواوی لق و پۆپەکانییەو، وەك ستایشی پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، موناجات و پارانەو، سەرزەنشتی نەفس، ئەگەرچی لە ھەندیکیاندا وەك نەریتە کلاسیکییە کە بە روخسار دلداری و بە ناوەرۆک ئایینی و سوڤیانە شیعەرەکی چنیو، بەلام بەدەر لە لاساییکردنەوی شیعەرە ئایینیەکانی شاعیرانی پیش خۆی، بەتایبەتمەندییە ئەویندارییە کە بۆ پیغمبەر، چوارچیووی تاییبەتی بۆ خۆی دروستکردوو نەیتوانیو لە ھەست و سۆز خۆی ببویرئ و ئەم ھەست و سۆزە وای لیکردوو لە گەل دەروونی راستگۆیی و گۆی بە قالبە کلاسیکییە کە نەدات و دەقیکی وەك ئەو سەبیدی سەرداری من و تۆی نەحمەدی موختاری بەھۆنیتەو، کە گواپە ئەوێ یە کە میان لە رینگای حەج بوو کاتی فرۆکە کە گرتی بۆ دروست دەبی، لە شەوقی نزیکبوونەوی لە حاکی مەدینەدا، ئەم دەقە دەلی و رینگاکە بی گرفت دەپرن و تائیستاش وەك سروودیک بۆ بۆنە ئایینیەکان بەتاسەو بە سۆزو ھەستیکی دل راجلە کینەر

دەگوترتتەووە خوینەر هەست بەقولایی رۆح و هەستی شاعیر دەکات کە ناخۆ
لە چ کەشیکێ رۆحیدا ئەم ستایشنامەیە بۆ پیغمبەر (صلی اللہ علیہ
وسلم) نووسی بی؟!

لەلایەکی تر بەشیکێ دیکە، کە دیوانەکی پیکھیناوە، بریتییه لە کاریگەر بون
بە شاعیرانی تر و لەسەر شیوەی شیعری ئەوان هاتوووە پینج خشتەکی و
چوارخشتەکی نووسیووە ئەمەش لەبەر هەوای کاریگەرییە کە ناوەرۆکە کەش لە
هی ئەوان نزیک بوو، بە زۆریش لەویدا یان سەرزەنشتی نەفسە، یان موناجات و
یاخود ستایشی پیغمبەرە بە بەکارھێنانی چینی دلداریی دویاییانە. لەبەرئەو
ناوەرۆکە کە بە پێی کەشە کلاسیکییە کە ناوەرۆکی لاساییکەرەوێت.

دەمینتتەووە نامەی شیعری کە پیمان وایە بەشیک لەو نامانە فەوتاون، چونکە
مادەم وەلامی نامە لەلایەن شاعیر و زانای تری هاوسەردەمی خۆی هەبن کە
بۆ عاجز نووسراون، دیارە هەر ئەوئەندە ماونەتەووە، کە لە دیوانە کە رووبەریکی
بچووکی گرتوووە، ئەوئەندە هەیه دەکری بلیین عاجز لەوەشدا ئەم جۆرە هونەرە
بەکارھێناوە، ئەگەرچی پتر مەبەستی گەیانندی ناوەرۆکی نامە کە بوو، بۆیە
کەمتر جوانکاری و وەستاکارییانە تییدا بەکارھێناوە، بەلکو زیتەر هەست و سۆز
خۆی نیشان دەداو تاسە دووری و دەردی دل زیاتر لەناو نامە شیعرییە کەدا
خۆی نیشان دەدا، کە لەناو قالبە هونەرییە کەدا بە لای میلی بوون دەشکیتتەووە
لەو روانگەووەش چەند دەقیك کە نامەش نین بەلام وەسفیکێ میلیان پیووە دیارە
لە سەر شیوازی فۆلکلۆری ئاواز و ناوەرۆکە کە بیان چنراون.

ھەرچی شیعەرە عەرەبییەکانی (عاجزە)، ئەوا لە رووی ناوەرۆکەووە، پتر
خۆشەویستی پیغمبەر و بنەمای ئایینی لەخۆدەگرن، تەنانەت هاوتای شیعەرە
کوردییەکانی موناجاتی تێداوە هەست و سۆزی خۆی بۆ پیغمبەر (صلی اللہ
علیہ وسلم) دەربڕیووە ئەو کاتە لە ریگا یان لە مەدینە بوو، لە گەل ئەوەشدا
خۆی لە قەرەی ناوەرۆک و شیوازیکی بەھیزیش داووە کە خۆی لە چوارخشتەکی
و پینج خشتەکی بینووەتەووە لەسەر شیعری شاعیران، بەتایبەتیش شاعیران و

زانایاتی وهك ئیبن و لفارز و بیتووشی و شافیعی و بوصیری و ههروهها جگه له مهش شیعرئکی له فارسییهوه کردۆته عه رهبی و کۆپلهیهکی شیعی مهلا عه بدولره حیمی (مهولهوی) به هه مان کیشه وه وهر گپراوه، که چینه که ی زۆر سه رنجرا کیشه. له گه ل ته وه شدا بۆ مونا سه بات شیعرئکی له باره ی دروستکردنی مزگه وتی حاجی به کر به کوردی و به عه رهبی نووسیوه.

که ره سه ته کانی ستایشی ئافره ت له نیوان شیعی دلداری و ئایینی دا:

ناکری نکۆلی له وه بکهین، که شیعی به شیوه کلاسیکی کوردی، به لاسایی شیعی فارسی و گه لانی رۆژهه لات، بۆ سازاندنی عیشه ئیلاهییه که په نایان بۆ که ره سه ته ی خۆشه ویستی دونیایی برده وه له چوارچۆه ی چه مکه نیستییک و جوانییه کاندایا شترین که ره سه ته بۆ جوانکردنی دهق، په نابردن بووه بۆ که ره سه ته ی جوانی ئافره ت وهك جوانترین بوونه وه ره له سه ر زهوی، به م شیوهیه شاعیرانی سو فی مه شره ب چه ندین وشه ی وایان به کارهیناوه، که خۆینه ری ساده یه کسه ر وا دهزانی ئه م دهقه بۆ ئافره ت گوتراوه، له راستیشدا ئه مانه که ره سه ته بوونه بۆ جوانی و جه مالیکی دیکه که خۆی له (خوای گه وره، پیغه مبه ر احلی الله علیه وسلم)، رابه ری ته ریه قه ت، ها ورپی، هه ندی جاریش ده شی ئافره تیک به نموونه وهر گپرابی، ده بی نی ته وه، تا له عیشه و جوانی بو نه وه ریکی سه رزه وییه وه بده وه عیشه ی راسته قینه هه نگاو بنری. که ره سه ته کانیش وهك: زولف، نه برۆ، شوخ، چاوو خه ددو گه رده ن، په رچه م، ئیشاره ت، کۆلم، چاوی عه مساز، خالی هیندوو، خالی کۆلمه، ته گریجه، دوو لیمۆ له سه ر سینه، خه ددو خال. گو شه ی چاوی جادوو، چاوباز، پر له ناز، روومه ت گۆلی به هاری، له علی لیو، تیری موژگان، شوخی نازهنین، ساقی، شه راب، مه ی، مه یخانه، ... هتد نه مانه هه ر هه موویان له ناو سیاقه کانی شیعی عاجزدا وهك زۆریه ی شیعی شاعیرانی کلاسیک په مزی سو فیانه ن، له لایه ک لاسایی کردنه وه ی شاعیرانی پیش خۆیانن له رابه رانی سو فیگه ری، له لایه کی تر به کارهینانی که ره سه ته ی دلداریی مه جازیانه یه بۆ عیشه یکی حه قیقی، که ئاوات و هیوای

ئەم زاناو شاعىرە ئايىن پەرورەنە بوو و بە كردهو لە ژياناندا سەلماندوو يانە و لەتا دەقى شىعەرىشدا وەك پەيرەو كوردنى بنەماي شىعەرى ئەمانەيان كەردۆتە كەرەستە بۆ ئامانجىكى گەورەتر، كە لە باتىن و ناواخندا خۆى بەرجەستە كەردوو و خۆى لە رووكار و زاهىرى حەقىقى دوورگرتوو و لە چوارچىوئەى وەسفى بەكارهاتوو عىشقى زەمىنىيەو بۆ عىشقى ئاسمانى رۆيشتوون.

ئەوئەى ماوئەتەو بلىين ئەوئەى، دەرکەوت عاجز شاعىرىكى ديارى ناوئەراستى سەدەى بىستەمە و بە رەچاوكوردنى هونەرەكانى رەوانبىژى و پەيرەو كوردنى شىوئەى كلاسكى كوردى (كە لىرەدا نەتوانرا ئاماژە بە هەموو لايەنەكان بەدەين)، شاعىرىكە بە ئەندازەى خۆى و تەمەنە كورتهكەى شىعەرى جوان و سەرنج راکىشى هەن و بە ئەندازەى هاتنەدەرەوئەى ئەو شىعەرەنە لە دەروونى پەر لە هەستى شاعىر، ئىستاش لە گەلدايى بە هەست و سۆزىكى بەرزەو خەلك بەشىك لەو شىعەرەنە دەلىتەو، وەك ئەوئەى شىعەر لىرەدا ئەدايەكى رۆحى بنوئى و دوور لە زۆرلەخۆكردن و ناوئەرۆك فەرامۆشكردن، عاجز توانىوئەتى وەك شاعىرانى سەردەمى خۆى دەنگىك بى و بە تايبەتمەندى شىوئەى چىنەكەيەو تارادەيەك لە چەند شىعەرىكى دا ئسلوبى تايبەت بە خۆى دەستىنشان بکات، كە بىگومان ناوئەرۆكە ئايىنىيەكەى بۆتە سىمايەكى ديارى ئەم جۆرە لە تەرزى شىعەر نووسىن.

بە ئومىدى ئەوئەى هەموو ئەو زانا و پىشەوايانەى مەنبەر و مەحراب، كە بەرەمەكانيان لە لايەن بنەمالەكانيانەو فەرامۆش كراو، بىانخەنە بەر دەستى لىكۆلەران، تا هەرچى زوو ئەم بەرەمانە ببنە خشتىكى دىكە لەسەر دىوارى مېژووئەى رۆشنىرىمان و تا مۆرانە دەستنووسەكانى نەفەوتاندوو، خۆئەران بە بىنين و تام و چىژى ئەم دەقانە خەنى بن!

هەيمەن عومەر خۆشناو

شەقلاو

١٧ ئابى ٢٠١٥

چۆنیته کارکردن له م دیوانه

کارکردن له دیوانی (عاجز)، دابهشی سهر چند تهوهریك كراوه، ههر تهوهریك به گوێرهی پێویستی کاری بۆ كراوه و ههول دراوه به ئاسانتترین شیوه بخرتته بهرچاوی خوێنهر، كه خۆی له مانه دهبینیتهوه.

یهكهم: لیکۆلینهوه

لێره دا ههول دراوه به کورتی خویندنهوهیهك بۆ شیعره کوردییهکانی عاجز بکری، له چوارچۆیهی شیعره کانهوه هیللی گشتیی بنهما هونهرییهکانی شیعرهکان شی بکریتهوه، بهتایبهتی له رووی رووخسار و ناوهڕۆك و ههندی لهو هونهرانهی رهوانبێژی و لایهنی کیش و سهرواکهی و دهنگی شاعیر له ناو بزووتنهوهی شیعره کوردیدا قسهیان له بارهوه کراوه. ئەمەش بە مەبەستی ئەوه بووه خوێنەر پیش ئەوهی شیعرهکان بخوینیتهوه و ههروهزهیهك له بنهمای هونهری و پایهی شیعره عاجز تیبگات.

دوهم: ساغکردنهوه

نیمه تهنیا چاپی یهکه ممان دووباره چاپ نه کردۆتهوه، به لکو دهستخهتهکانی شاعیرمان کردۆته بنهمای ساغکردنهوهی دهقهکان و چند شیعرێکی تریشمان خستووته سهر که له چاپی یهکه ممان دانه درابوون، بۆیه دهشی له گهڵ چاپی یهکه ممان هه ندیکیان جودا بن. ههروهها بۆ شیعره عه ره بییهکانیش پشتمان به دهستخهتهکان بهستوو و بۆ تیکهه لکیشی شیعره شاعیرانیش گه راینه وه سهر دیوانه کانیان چ عه ره بی بن یان کوردی و له وه دا راستمان کردووته وه.

له گەل ئەوەشدا بە گوێرە پیتی سەرۆای شیعرەکان، ریزمان کردوون و له هەر شیعرنکیشدا کیشی شیعرە کهمان له لای سەرۆه نووسیوه و پاشان چەند نامەیه کی شاعیرمان بڵاو کردۆتەوه به زمانی کوردی و عەرەبی.

سێهەم: پەراویز

له هەر شوێنیکدا دهقه که پێوستی به روونکردنهوه و مونا سه بهی نووسینی شیعره که هه بووی له خوار هەر دهقیکدا به گوێرە پێوست پەراویزی بۆ دانراوه، و پرای ئەوهی له جیاتی پەراویز له سەرەتای هەر شیعرێکی کوردی و عەرەبی کیشی شیعره که و یاسا که یمان نووسیوه، بۆ زیاتر بهرچاو روونی ئەوانه ی ره چاوی کیشی شیعره کلاسیکی و یاسا عهرووزیه که ی ده کهن.

چوارەم: فەرهنگۆک

له سۆنگه ی ئەوهی هه موو شیعره کان پێوستیان به وه نه بوو له پەراویزدا هەر دێره و لیکدانه وه ی بۆ بکهین، بۆیه به باشمان زانی فەرهنگۆکیک بۆ مانای وشه کان له کۆتایی شیعره کاندای بنووسین، له گەل ئەوەشدا ئەو وشانه ی که ره گ و ریشه یه کی سۆفیگه ری و عیرفانیان هه یه، هه ولمان داوه به تیرو ته سه لی له وشه که بدوین.

پنجەم: پاشکۆ

له ناو دهقه کاندای ناوی چەندین کەس هاتوو، هەر له ناوی پێغه مبه ران و هاوه لان بگره تا ناوی ئەو شاعیرانه ی که عاجز ناوی هیناون یان ته خمیسی شیعره کانی کردوون، بۆیه به باشمان زانی ته نیا ئەوانه ی له چوارچیوه ی شیعره کاندای ناویان هاتوو، کورته یه ک له ژياننامه یان بنووسین، ته گه رچی له پێشه کی دا ناوی زۆر له زانیان هاتوو، به لام له بهرته وه ی له ناو دهقه شیعریه کانه وه نه بوون، ئیمه فەرمانۆشمان کردوون.

به‌شی کوردی

پیتھ (أ)

(۱)

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

(ههزه جی ههشتی ته خره بی مه کفوفی مه جزووف)

پرووی تو له جیههت حوسن ده طه عنی له قه مهردا
 دندانی دوپرپت که سری به بازاری گوههردا
 له فظی تو شه که رباره که لامت شه که رینه
 شیرینییه نوطقی تو ره واجی به شه کهردا
 تو حوری له نیو جهننه ته وه هاتوووی قوربان
 میثلی تو نییه چونکه له نیو نهوعی به شهردا
 وهك زولفی سیاهت پهش و تاریک بووه روژم
 لهو روژه که ته فشان بووه زولفت به که مهردا
 قوربان وه ره روحمی که به ته حوالی زه بوونم
 پرووحم له فیراق و غمی دووریت له خه تهردا
 خه بیاطی ته زهل دۆزی له بازاری مه حه ببهت^(۱)
 ته م خیلعه ته عیشقی تووه کردوومه به بهردا

(۱) ته م له تهش هه ندی له وشه کانی ته واو پروون نه بوون و کیشی شیعره کهش له نگه.

ئەي دۆسته (حوسەینی) ھەموو جەرگی بووہ خویناو^(۱)
پەیکانی غەدەنگی موزە کەت دای لە جگەردا^(۲)

(۲)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
(رەمەلی ھەشتی مەحزووف)

یار بە شوعلە ی شەوچراغان قەصدی سوتانم دەکا
ھەم بە غەمزە ی چاوی بازی تیرەبارانم دەکا
وا بزانی من بە غەیری وی ناھوبیتم چ کەسی
ویش ئاوا بە قسە ی رەقیبان قەطعی ئیحسانم دەکا
نالە و زاری لە باغان بولبولان کەتنە خرۆش
یار کە تەرکی مەرھەبای کرد غارەتی جانم دەکا
من لە دەوران ی فەلەک دا نەبووہ بیینم چ جار
ھەر فەلەک وا مەنە ی روئیە ی ماھی تابانم دەکا
عاشقان کەوتینە نالە جارەکی رەحمی نەکرد
عاجزم قەلبم سوتایە طەمعی ئیسقانم دەکا

(۱) پێدەچی ئەم شیعەرە لە سەرەتاکانی بەھرە ی شیعری شاعیرەوہ نووسراوە، تەخەللوس و نازناوی شاعیریش لێرەدا (حوسینی) یە نەک (عاجز).
(۲) ئەم دێرە زۆر بە روونی نەخویندراوە

(۳)

مستفعلن مستفعلن

مستفعلن مستفعلن

(رهجری چواری تهواو)

برای شیرین و بولوه‌فا^(۱)

صاحبی صیدق و هم صه‌فا^(۲)

گه‌یشته ده‌ستم کاغزت

بو دهردی دل بوو به شیفا

دانیشتبووم ته‌نیاو مه‌لوول

دل پر له جه‌ور و پر جه‌فا

جه‌وابی نامه‌یی یه‌که‌م

ئه‌منووسی بوټ قووه‌ی قه‌فا

له‌ کاتیکا هیئای به‌شیر

نامه‌ی دووهم حوزنی نه‌فا

هر ماچم کردو نامه‌سهر

دوو چاوه‌که‌م گوتم: که‌فا

(۱) عاجز ندم شیعره‌ی له‌ ولامی نامه‌ی ماموستا مه‌لا عبدالله سیبه‌ردانی نووسیوه، کاتیک مالی
عاجز له‌ شاروچکه‌ی (خورمال) بووه‌و نه‌ویش مالی له‌ گوندی (سیبه‌ردان) ی نزیك هه‌ولیر بووه.
(۲) نه‌گهرچی له‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌دا ههر دوو له‌ت به‌ نیوه‌ دیریک هاتووه، به‌لام چونکه‌ له‌ کو‌تاییدا
نیوه‌دیریک ته‌نیا نه‌مینیتته‌وه، بو‌یه پیمان وایوو و راستتره به‌ شیوه‌ی سه‌ره‌وه بنووسری نه‌ک به‌م
شیوه‌ی خواره‌وه:

برای شیرین و بولوه‌فا صاحبی صیدق و هم صه‌فا
گه‌یشته ده‌ستم کاغزت بو دهردی دل بوو به شیفا

بوو به سه به ب بو شادی دل
نه مال له شادیما خه فا
شیر بنووسی یان نه ثر
وه عد بنیری یان گه فا
هه رچی بی هه ره حمه ته
(عاجز) نه خاته ناو صه فا

پیتھ (ب)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

(رہمہ لی ہشتی مہ قسوور)

دلبہرم دیسان دہریژئی خوین لہ جہرگم بیٰ حیساب^(۱)
 جارئی لاناہا حجاب تا دہرکہوئی بۆم ئافتاب
 کردمی ریسوا کہ پۆشی زولفہ کہی کوئمہی گوئی
 بۆی پيشہم نالہ نالہ ہەر وہ کوو نای و رہباب

(۱) لہ بەرگی ناوہوی کتییکی (عاجز) دا ئەم شیعەر بہم شیوہیہی خوارہوہ نووسراوہ، کہ پیدہچی دواتر دەستکاری کردبە و دووبارہ دایرشتییتہوہ، ئیمەش لہ سۆنگہی ئەوہی کہ ئەم شیعەر، زۆربەدی دیرەکانی لہم شیعەری سەرہوہ جیاوازن، بۆیہ بہ باشمان زانی لیرہ بینووسینہوہ:

دلبہرم دیسان دہریژئی خوین لہ جہرگم بیٰ حیساب
 جارئی ناکا دەفعی پەردە دہرکہوئی لۆم ئافتاب
 من کہ مەدداح بووم لہ بۆ زولف و رۆخ و خەددی چو ماہ
 قەت نەبو یار بێ موعە جەب بۆ رەقیبانی سەباب
 ئەی گۆل و دل بوو موشەووەش کہوتە خەلوہ بێ رەفیق
 باعیی بێ دیدەنی یار قەلب و جہرگم بوون کہباب
 دافعی طەوق و کہ لەسماتم نییہ غەیراز ئەمین
 دل کہ بوویتہ ماہی بہ حرەین ناکا نۆشی قەترہ تاب
 عاجزا عیصیان بەسە عاصی بکہ تۆبەہی نەصووح
 مەقصەت مەحضا خودا بێ موعیم و صاحب عیقاب

ئاگری دووری له یارم وا سوتاندی جیسم و جان
 نهك ئهوه جهرگ و دلشیم بوونه بریان و کهباب
 سا ئه گهر دهنگ و سه دای ناله م بگاته ئاسمان
 یان هه موو دونیا به هاوار پر بکه م مه گرن عیتاب
 ئاگری گهرمی عیشق هه م هه سره تی دووری له یار
 زیاد ده کهن له حزه به له حزه پوژ و شهو دهرد و عه زاب
 هه رکه سی توژی له تالی عیشقبازی چیشتبئ
 ئه و ده زانی چۆنه دهردی عیشق و تالی ئه و شه راب
 حاله تی عاشق به دائیم هه ر وه کوو تینووی له ده شت
 پرا ئه کا بو ئاو له کاتی بیته به رچاوی سه راب
 یا وه کوو بولبول هه میشه دی چریکه ی تا سه حه ر
 نه غمه خوانه تا بنۆشی بو شیفای دهردی گولاب
 (عاجزا) له م به حره دهرچوون زه حمه ته به سیه ئیتر
 روو له مه ولاکه له مه ولا مونعیم و صاحیب عیقاب

پیتھ (م)

(۱)

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
(ههزه جی ههشتی تهواو)

له عیشقی چاوی غه ممازی غه زهل خوانی نه کهم چبکه م
له نازی تاوسی چین، سینه سوزانی نه کهم چبکه م
عه جائیب مانگی چاردهم دی، دوو مانگی یه ک شه وهی پی بوو
له گه ل دوو زه هره له م ته رتیبه ههیرانی نه کهم چبکه م
له باغی یار که جاری بووی گو لیکم کرد فیراقم بوو
ئیتیر جانم فیدای خاوهن گو لستانی نه کهم چبکه م
شه رابی له علی لئوی گهر بخون وه ک من ده بن ریسوا
مه کهن لومه م که فیکری مه یلی جارانی نه کهم چبکه م
ره قیبی سه گ صیفه ت مه نعی و یصالی یاری لی کردم
به ته فکر خوم هیلاکی تیری موژگانی نه کهم چبکه م
له غه م تازه خه لاص نابی دللی دیوانه و و مه فتوون
نه ما سه برم خه یالی خه دد و خالانی نه کهم چبکه م

له حسرهت رووی له یلا (عاجز) م مه جنوون صیفهت ناچار
وه کو بولبول له دهوری گول سه هر خوانی نه که م چبکه م

(۲)

میژووی ته واو بوونی مزگهوتی
حاجی به کر سه لیم حه ماوی (زیږنگر) له هه ولیر

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(ره مه لی هه شتی مه قسوور)

باوکی صددیق و حوسام له دواي سه لاح پو له ی سلیم
حاجی به کری خاوه نی ئیمان و دین قه لبی سه لیم
بو قه بو لی دین و ئیمانی له لای په بیی غه فوور
هیمه ته کرد جوانترین مزگهوتی کرد بو خوی کریم
بوو به نیشانه ی قه بوو لی دین و ئیمان و حه جی
لای خوی خاوه ن که په م حه ننان و په حمان و په حیم
سا له پاداشی بینای ئەم مه سجیده و ئەم مه دره سه
ته ی خوا پنیان بده ی چند قه صری جه ننا تونه عیم
با به عام ئیمه ش له ته ئریخی ته واو بوونی بلین
خوا له فیرده وسی موهه ییاکا له بویان جتی موقیم^(۱)
هه م له (عبدالله) حوسه ینیش نووسه ری ئەم میژوووه
خوش بیی روژی قیامهت روژی ترس و لهرز و بیم

(۱) بو دوزینهوتی میژووی دروستکردنی مزگهوته که به جیسایی ته بجه دی پیوسته به م شیویه دیره که بتووسری
که له دستتوسه که ی وا نوسراوه: خوا لفردوسی مهیاکا لبویان جیی مقیم
۶۰۷ ۳۹۰ ۷۷ ۹۹ ۲۳ ۱۹۰ که ده کاته ۱۳۸۶/ک/۱۹۶۷ز

پیتھ (ن)

(۱)

مستفعلن مستفعلن

مستفعلن مستفعلن

(رەجەزى چواری تەواو)

ئەى سەيىدى سەردارى من
ئەى مەحرەمى ئەسپارى من
ئەى ئەحمەدى موختارى من
سەلات لەسەر توو يارى من^(۱)

* * *

موددېكە ھىجر و ماتەمە
تاكەى بمىنىم لەم غەمە
ھەر وەكو جاران كۆلەمە
با بەس بى ئىنتىزارى من

* * *

(۱) ئەم شىعرەى داناۋە لە سەفەرى حەج، ئەم شىعرە و شىعرى (تۆ ئەحمەدى موختارى) چەندان جار لەلایەن فەقىيان و ھونەرمەندان وەك سرود گوتراۋە و جۆرەھا ناۋازى بۇ دانراۋە، دوو دېرى يەكەم لە دواى ھەموو بەيتىك دەگوتىتەۋە وەك سەلاۋات.

لوطفی بفهرموو سهروهرم
شافیعی پوژی مه حشهرم
هه رتوی له گهرما سیبهرم
شاهی عالم سوواری من^(۱)

* * *

مه علومه قه دری تو عه ظیم
عیسایی روح، موسای که لیم
پوتبهی ره سوولانی که ریم
سه بهب نه توی نیگاری من

* * *

مه لائیکه ی موقه پره بین
عالمی عولوی و سه رزه مین
هه تا به پوژی ئاخهرین
خوددامی تاجی داری من

* * *

له فهوقی نه و خودایه بهس
ناگاته جیی نه و شایه کهس
له عالمی جودایه بهس
لوتوئی جه وهه رداری من

* * *

نووری بناغهی عالمه
بو نه نیایان خاتمه

(۱) له دهسته تیکی کوئنتری شاعیردا بهم شیویه هاتووه: شاهی عه ره ب سوواری من.

ئادەم لەبەر وی ئادەمه
تە حقیق بکەن گوفتاری من

* * *

نائیبی وی بوون مورسەلین
هەر یەك له قەومی داوهرین
ئەمما ئەوی بوّ عالیەمین
بە عام هەنارد غەففاری من

* * *

نووری له ئادەم پشت بە پشت
هەتا بە عەبدوڵلا گەیشت
هەم ئامینە ی حۆری سروشت
مەحفوظ بوو طورپەرە داری من

* * *

مزگینی بوّ حەلیمە بی
شیرخۆری ئەو یەتیمە بی
هەرزانی لەو ئیقلمە بی
هەم شیر ی زۆر بی جاری من

* * *

چەند جار مەلائیکە ی خودا
شەقیان کرد سینگی بولهودا
حەظی شەیطانیان کرد جودا
کردیانە گۆل گۆلزاری من

* * *

ئەوجا کرا بە پیغەمبەر
بە یانی کرد رپی بی خەتەر
چەند موعجیزاتی خستە دەر
قورئانی گەوهەر باری من

* * *

چەند موشریکان دیتیان بە چاو
لۆی شەق دەبوو مانگی تەواو
لە موشریکی نەبوون بلاو
گوئیان نەدا نازداری من

* * *

چەند جار دەیانگۆت شاعیری
کاذیب و کاهین ساحیری
هەر چەند دەیانکرد ماگیری
حیفظی دەکرد سەتتاری من

* * *

ئەمما رەسوولی موصطەفا
گوئی خۆی نەدا جهور و جەفا
دوعای دەکرد صاحب وەفا
غاضیب نەبی قەهھاری من

* * *

پاشان بە ئەمری موستەعان
هیجرەتی کرد بە عیزز و شان
بۆ لای مەدینە بوو رەوان

له گه ل ره فیقی غاری من

* * *

کوففار و شهیطانی له عین
هاتن له دوویان چین به چین
هه تا له غاری داوهرین
ئه و غاری پر ئه نواری من

* * *

که دیتیان ته و نی عه نکه بووت
کوتر له هیلانه به جووت
گه پانه وه له فایده پروت
نه یان ده دی سالاری من

* * *

که هات سوپاقه زۆر به تاو
هه ئیکوتا سه ره هه ردوو لاهو
دهیدی وه کی قاروون به چاو
ره حمی نه کرد به یاری من

* * *

ئه و مه پری دایکی مه عبه دی
که پیشان شیریان لی نه دی
هه ره دهستی دایی ئه حمه دی
بوو به پرووباری جاری من

* * *

حه مزه و ئه بوبه کرى صدديق
فاروق و عوسمانى حه قيق
به مؤمىنى ده بوون ره قيق
له گه ل شىرى شكارى من

* * *

(عاجز) فه قبرى ئوممه ته
سائىلى بابى ره حمه ته
هه ر چاوه نوڤرى هيممه ته
بو ده فعى ناله و زارى من^(۱)

(۱) دواى نه واوبوونى تهه شيعره، شاعير ناماژه به وهش ده دا كه نه وه قه سيدهى (برده المديح) كه له گورديدا به قه سيدهى بورديه ناسراوه، كرديه ته پينج خسته كى. (عاجز) واى نووسيوه: تمت القصيدة النونية الكردية في مدح خير البرية (ص) بخط يد الشاعر الخمس لقصيدة برده المديح المدعو عبدالله محمد الحسينى (عاجز).

(۲)

مستفعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن
مستفعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن
(رهجەزی ههشتی تهواو)

ئەى گۆل پوخی زىبايى من قەد سەروى دۆل پوبايى من
مەلحەمى جان شىفايى من جارۆ نەظەر كە لاىى من^(۱)
پەحمى بکە بە بولبولان بۆ دەفعى ئازارى دۆلان
تۆى غونچەيى باغى گۆلان لای دۆلى بۆ نەوايى من
ئەگەر لە دەست و پەنجەكەت نەختى نەكەى كەم پەنجەكەت
قەسەم بە لار و لەنجەكەت زىدە دەبى سەودايى من
بە فيكرى زولف و پەرچەمت دۆل كەوتە گىژاوى غەمت
دووورە لە بەزمى دەم دەمت حەبىبى پەر جەفايى من
گەر صۆفیی و شىخ و مەلا پرووى تو لە وەقتى ئىنجلا
بىنن دەبنە بەر بەلا وەك دۆلى بەر بەلايى من
مايەيى ژینە چاوەكەت ئافەتى دینە ناوەكەت
مەستم بە بۆى گۆلاوەكەت لوطفى بکە لەيلايى من
هەر تۆى كە مەحبووبى منى هەر تۆى كە مەطلووبى منى
هەر تۆى كە مەرغووبى منى لە عالەمى دونيايى من

(۱) نەم شىعەرە هەر لەسەر شىوازی شىعەرى (ئەى سەيىدى سەردارى من) و (تۆى نەحمەدى
موختارى) ئید، واتە دۆرەكە كراوەتە چوار كەرت و لە سەرتاپاى شىعەرەكە هەر دۆرەكە سى كەرتى
يەك سەرواى هاوبەشى هەيەو لەتى چوارەمىش سەرواى گشتى شىعەرەكەى پىنكەيناوە. بۆيە
دەشى هەر دۆرەى بە شىوێى چوار لەتى رىزبكرى.

ئەگەر بزانی حالەتم کە لێم براوە تاقەتم
 کۆشتەیی بیک ئیشارەتم دەبی بە ئاشنایی من
 ئەی شوخی نازەنینی من ئەی مەلحەمی برینی من
 غونچەیی مەهجەبینی من تۆی باعیتی صەدایی من
 نالەو و زاری تا بەکە ی فرمیسکی جاری تا بەکە ی
 حاشا لە یاری تابهکە ی پاپایی ئەورووپایی من
 بولبولی دەوری غونچەمە تووتیی پر لە نەغمەمە
 مەجرۆوحی خەدد و کۆلمەمە ویصالی تۆ دەوایی من
 دەوای منە ویصالی تۆ چرای منە جەمائی تۆ
 صەفای منە خەیالی تۆ لەلای توو بە قایی من
 بە چاو و خەدد و گەردەنت بە پەرچەمی مله ووەنت
 هەوایی شەرقی ئەردەنت وێرانی کرد بەغدایی من
 غەمگین و پر لە داغە دل چاو نۆرە بی لەو باغە گۆل
 کە چونکە شەو چراغە شل گلۆپی کەهرەبایی من
 جەفا بەسە وەفا بکە (عاجز) بە وەصلت شا بکە
 لە غەمخۆری رەها بکە ئەو دلی موبتەلایی من

(۳)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(رهمه لی هه شتی مه قسوور)

له شکری بی مروه تی غه م وا له سه ر پیمه یه قین
 بی سیلاحی وه صلی جانان بو نه که م گریان و شین
 وا له بهر شهوقی ویصالی خالی سه ر کوئمه ی تووه
 دل نه خو شه پروو مه پو شه ئه ی گوئی گوئزاری چین
 گه ر بفه رمووی ده تکوژم حازر ده بم بو ئیمتیثال
 فه رزی عهینه لام به جی هینانی (ما قد تأمرین)
 سا که نه جمی ره جمی شهیطانی ره قیب که تا کوو دل
 ناگه هان خو ش به شوعله و شه عشه عه ی ماهی جه بین
 گوئ ئه گه ر ره حمی به بولبول کا چه نه قصیکی ده بی
 قه تره یی ئاوی بداتی لئی بکا ده فعی ئه نین
 ئه ی قه له م مانگ خو ی بزر کرد نووری یاریش دووره لیت
 به سیه کو تا که کیتابه ت بوو به وه قتی نایمین
 ئیلتیماسی (عاجزی) موخلیص قه بول که تا بلین
 زور جه فای خوارد موسته فید بوو (نعم أجر العاملين)

(۴)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(رہمہلی ہشتی مہ قسوور)

جہڑنی قوربانہ بہ قوربان سہییدی دونیاو و دین
مہوسیمی شادی و سروورہ و من بہ غم مات و حہزین
کاتی ئە لطف و عطایہ گہرچی زۆر دوورم بہ لام
خوانی رەحمەت بہ خشی تۆ بوو دوور و نیزیك دیتە دین
عادەتی جہڑنانہ گہرچی زیارہتە لاکین ہزار
جار قوری دونیا بہ سەر من دوورہ لیم رەوضہی ئەمین
ہەرئەوہند ئەرجوو دەکہم لیت پوژی مەحشەر زووبہ زوو
بیتی لە ہاوارم شەفیعی خاص و عامی موذنیبین
کہس نییہ غەمخۆری من بی غەیری زاتی ئەنوہرت
چونکہ بی پشت و پەناہم (یا إمام المرسلین)
ہەر لەبەر خاتری حوسەینی موتتەقی و مەحبووبی خۆت
ہم لەبەر وەعدی لە خەو دات زوو نەجاتم دە لە شین
خۆ لە بو تۆ عادەتە وافی بہ ہەر وەعدی بەدی
بو ہەموو کہس چونکہ توی (الصّادق الوعد الأمين)
وہقتی نەزع و قہبض ی روحم زوو لە ئیمدادم وەرہ
زۆر دەترسیم ریم بگۆرئی مەگری شەیطانی لەعین
وا موناجاتی تەواو بوو (عاجزی بی ہۆش و گوڤ
لی قەبول کہ چونکہ مەنسووبی تووہ ئەی نازەنین

پیتھ (ه)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 (رهمه لی هه شتی مه جزووف)

شۆخه که ی بی ره حم و ئینصاف قاتیلی جانم وهره
 باعیثی گومراهی شاه و شیخی صهنعانم وهره
 دل هه میشه ئینتیزاری لوظف و ئینعامی تووه
 دهرده مهندی قامه تی تۆم چاو به گریانم وهره
 دل وه کو بولبول ده نالی طالیبی ئاوی گوله
 ههر نه تۆی پرشه نگی ژینم ماهی تابانم وهره
 گیان و دل بو تو نه ماوه پر له ئاه و هه سره ته
 سینه پر جوش و خرۆشه جانی جانانم وهره
 دائیما وهك صۆفی مه جزووبه به عیشقی دولبه ران
 تا نه فه وتاوم عه زیزم پیشی فه وتانم وهره
 عاشقی وهك من له بو تو زه حمه ته په یدا بی
 چاوه ری تۆم زوو له بو باغ و گولستانم وهره
 پایزی هیجرانی تو وا په نگی رووی زهره کردووم
 ههم له بهر ساردی فیراقت روو له کیوانم وهره
 (عاجزم) روو حی په وانم پر له ئیشه جهرگ و دل
 تۆی طه بییم زوو له بو دهرمانی دهردانم وهره

پیتھ (و)

مفاعیلن مفاعیلن فعولن
مفاعیلن مفاعیلن فعولن
(ھهزه جی شەشی مەحزووف)

عەجایب پووینی یار پەر نوورە ئیمشەو
لە باغی سینە نارنج زۆرە ئیمشەو
ئومیدی نابوو تا ئیستا لە خوشی
دلم لاکین گەلئ مەسرورە ئیمشەو
لە خوشی وا سەرم سورماوہ یاران
نەزانم خەونە یاخۆ شورە ئیمشەو
دوو مانگی یەك شەوہ و پوژیک لەسەر وان
وہرن کئی دیویەتی ئەم جوورە ئیمشەو
ئەیانوت نەبووہ قەت یەك شەو کہ کو بن
بەلام دیارە وتە ی چاو کوورە ئیمشەو
ئەگەرنا بو دەبینم پوژ و دوو مانگ
لە دامپنیان دوو زەھرە ی سوورە ئیمشەو
وہرن سەیر و تەماشای عەردی پەنگم
بکەن چوون پوون بووہ بەم خوورە ئیمشەو
ئەگەر خەونە خودایە شەو دریکژکە
ھەتا مەحشەر لە بۆم رابیرە ئیمشەو

ھەتاکو تیر بکەم خۆشی لە یاران
 رەقیبی سەگ سێفەت لێم دوورە ئێمەشەو
 وەگەر راستە درێژکە ژینی بەندە
 لە جێی جەننات و قەصر و جوورە ئێمەشەو
 وەرە (دلخۆش) بگۆرە ناوی (عاجز)^(۱)
 بە خۆشی جان و دل مەشهوورە ئێمەشەو

(۱) (عاجز)ی شاعیر لەم شیعەرە نازناوی (دلخۆش) ی بۆ خۆی ھەلبژاردوو، ھەرۆک لە دەستنووسە کەیدا وا ھاتوو.

پیتە (ی)

(۱)

کیشی ئەم شیعەرە، خۆمالییە (۷) برگەییە

تۆ ئەحمەدی موختاری^(۱)
 موقەپرەبی غەففاری
 شافیعی طورپرەداری
 لیت بی سەلامی باری

* * *

خاکی حیجاز فیدامە
 کۆلەلی شاو و گەدامە
 هەتا پۆژی قیامە
 نیازی دلمە یاری

* * *

طەواف و ئاوی زەمزەم
 سەعیی صەفاوو مەرۆم
 هیچ نییە پیتی بەدەل کەم
 بە بی خەسارە داری

(۱) عاجزی شاعیر ئەم شیعەری لە شاری مەدینە بەرامبەر گۆری پینغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بۆی هاتوووە و نووسیویەتیەو، هەرۆها نووسیویەتی ئەووە سەلاواتی گیرانەوویە.

* * *

عہرہ فاتی مـونہ ووہر
 ہم موزدہ لیفہ و مہ شعر
 خیف و مینای موطہ ہہہر
 لہ گہل پرمی جیماری

* * *

مہ نظہ رہی پوژی حہ شرن
 حہ جاج کہ ریگہ دہ گرن
 تابعی نہ ہی و نہ مرن
 بو غافیر و سہ تتاری

* * *

ہہ موو میوانی خوانہ
 پاک لہ گوناہ جودانہ
 طالبی مہ رحہ بانہ
 عہ فووی پہ روہ ردیگاری

* * *

مہ دحی حہ بیبی ئہ کرہم
 دوورہ لہ من بہ ہہ ردہم
 مہ عقوول نییہ کہ دہ ست دہم
 لہ مہ دحی صہ حب و یاری

* * *

ئہ و مہ رکہ زی ئینعامہ
 سہ رداری خاص و عامہ

من میثوله‌ی هه‌وامه
له راست نه‌و طورپه‌داری

* * *

نه‌و سه‌روه‌ری زه‌مینه
ئیمامی مورسه‌لینه
شه‌فیعی موذنیینه
منیش گه‌داو هه‌ژاری

* * *

نه‌و شاهی سه‌ر به‌تاجه
نه‌و صاحی‌بی میعراجه
عالم به‌وی موحتاجه
له رۆژی شه‌رمه‌زاری

* * *

من بی‌به‌هاو‌حه‌یامه
رۆژ و شه‌و پر‌خه‌تامه
بی‌مه‌لجه‌ئو‌په‌نامه
گه‌ر په‌حمه‌تیک‌نه‌باری

* * *

نه‌مما‌نه‌گه‌رچی‌دووره
به‌ینی‌من‌و‌نه‌و‌نووره
وه‌ك‌سوله‌یمان‌و‌مووره
نیسه‌ت‌که‌بکری‌جاری

* * *

له مه ککه بوو ظوهووری
 ئه و زاتی پر له نووری
 خه لاتی کرد غه فووری
 به روتبه ی تاجیداری

* * *

پاشان له بهر ره حمه تی
 خودای ره ببولعیززه تی
 کردی عه زمی هیجره تی
 له گه ل صدیق بوو ساری

* * *

بو لای مه دینه هاتن
 هاتن به لام چ هاتن
 روژ و مانگ بوو هه لاتن
 عاله میان هاته دیاری

* * *

له پاشی ئه و جه نابی
 هات کومه لی ئه صحابی
 بووه مه جمه عی ئه صحابی^(۱)
 موهاجیر و ئه نصاری

* * *

مه دینه بوو مونه ووهر
 به هاتنی ئه و سه روهر

(۱) له دهستنوو سیکی تری شاعر بدم شیویه هاتووه : بووه مه جمه عی ئه صحابی .

مه ککه ده بوو موعه طهر
پاک بووه له کوففاری

* * *

بووه جیی ته کبیر و ته هلیل
بووه جیی ته سییح و ته نزیل
بووه مه نزیلی جو برائیل
له وئی ده هاته خواری

* * *

روو بکهنه لای مه دینه
جیی فه خری مورسه لینه
مه رجه عی نه هلی دینه
خۆشی له بو زوواری

* * *

عالم له وئی غه نی بوو
هه موو کهس گو لشه نی بوو
به شیان له خه رمه نی بوو
که وتینه به ختاری

* * *

به لام ئه من به ته نیا
نه دینم و نه دونیا^(۱)
غهرقی گوناھی ده ریا
هه ر مام به ئینتزاری

(۱) له دهستنوو سینکی تری شاعر بهم شیوهیه هاتوووه : نه دینم بوو نه دونیا

* * *

ئەگەرچی رووت و قووتەم
 لە چاکە و لە دووتەم
 چونکە غولامی خۆتەم
 لێم دوور مەبە یە کجاری

* * *

لە دوور کە دیتە بەرچاو
 دێ بۆن بخور و عەتراو
 بە نووری شاھی گۆلباو
 پرووناکە چار کەناری

* * *

زەمانە پێر جەفایە
 هەرچی هەیه بە لایە
 فیتنە لە فیتنە دایە
 لە دێهات و لە شارێ

* * *

(عاجز) ئەگەرچی خواری
 لە دەرگەیی شەرمەزاری
 مەئووس مەبە لە یاری
 شافیعتە لای غەفاری

* * *

(۲) (۱)

قه سه م به خالی هیندووت به گوشه ی چاوی جادووت
 کوشتمی شیر ی نه پرووت خوین له دلّم بوو جاری^(۳)
 شوخیکی حیله بازی چاوباز و پر له نازی
 بو دلّ مه حره می رازی پروومت گولی به هاری
 نه خووشی به دمیزاجم بو زیارپهتت موحتاجم
 یاران بکه ن عیلاجم له عیشقی تازه یاری
 یاریکی نازهنینه سوور حورو مه ه جبینه
 غونچه گولی زه مینه گولاوی لی ده باری
 سه رپشکه خو ی له گولشن چهند بولبولی وه کوو من
 له ده وری دین و ده چن بو ئاوی گولّ عوزاری
 دین و دلی رفاندم جهرگی له گه لّ پساندم
 به حوبی پرووی سوتاندم فه وتاندمی به جاری
 (عاجز) لو خوت جه فادا ژیانی خوت به با دا
 نه تزانی ساقی ساده ده تخاته بی قه راری

(۱) کیشی نهم شیعره زور روون نییه، چونکه له له تیکدا نریک ده بیته وه له موزاریعی ههشتی نه خرمی
 مه کفوفی مه حزوف، له دیری تردا له هه زه جی ههشتی نه خرمی مه کفوفی مه حزوف نریک ده بیته وه له نگی
 و گۆرانی زوری تیدایه و شاعیر ته و او پییه وه پابه نندنه بووه، بویه ناتوانری له سه ر کیشیک سه نگرته وه.

(۲) نه گه ر به پیره ی رینساکانی شیعر ی کلاسیک له م شیعره بر وانین، نه و ده بویه له تی یه که سی
 نهم دیره شیعره به سه روایه کی هاوشیوه ی سه روا ی عه جز (به هاری) کو تایی هاتبا، به لام شاعیر
 له بهر سه روا ی ناوه وه ی شیعره که، نهم سه روایه ی فه راموش کردوه، که ده بوا سه روا ی ناوه وه ش هه مان
 سه روا ی له تی دووه (عه جز) ی هه بویه. بویه نهم شیعره ده توانری به م شیوهیه ی خواره وه ش بنووسرت.

قه سه م به خالی هیندووت

به گوشه ی چاوی جادووت

کوشتمی شیر ی نه پرووت

خوین له دلّم بوو جاری

پیتھ (ئ)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

(رہمہ لی ہشتی مہ جزووف)

ئەى صەنەم تاكەى بنائم من لە دوورى ڤى و و خى
 بەس بە ناحەق پيم نيشانده غەين و ڤى و و بى و و تى
 غوربە تيش يەك جار وەها زولمە لە عاشق چاوەكەم
 مروەتت بى پيم بفەرموو ڤى و و حى و و ميم و تى
 ڤەحمەتت وەصلە لە بو من ئەى گولئ باغى ئيرەم
 تۆم بەسە حەتتا لە باتى حۆرى جيم و نوون و تى
 جەننەتى من قامەتى سەروى تووہ و گولزارەكەى
 ڤر لە نارنج و ليمۆيى سين و يى و و نوون و هى
 سينە ڤر سۆزە لە تاووت وەك سەماوەر وا لە جۆش
 وا نەزىك سوتانەكەم كە، ئەلف و ئەلف و گاف و ڤى
 ناگرى عيشقت لە بو من ئەستەمە ئەى دلبەرم
 زیدە گەرمە مەيلى وەصلى حى و و سين و نوون و تى
 حوسنى تۆ بى شك گەيشتە حەدد و ميقدارى نىصاب
 موستەحەققم بينە حيصصەى زى و و كاف و ئەلف و تى

بۆ زه کاتی باغ و بیستانی جه مالت هاتووم^(۱)
 نامهوی زیاتر له حه ققی شین و پئی وو عهین و یئ^(۲)
 پر خرۆشه دڵ وه کو بولبول له دهوری غونچه گۆل
 جارئ دڵ خۆش که حه بییم عهین و ئهلف و جیم و زئی^(۳)

(۱) کیشی نهم له ته له نگی تیدایه.

(۲) ده بویه دواي نهم دیره شاعیر به وشه ی (شهرعی) دهستی پیکردبا، هیچ ناماژهیه کیشی له دهستنوسه که دا بۆ نهکراوه.

(۳) عهین و ئهلف و جیم و زئی واته (عاجز) که نازناوی شیعریی شاعیره

چوار خشته کە

(۱)

مفعول مفاعیل مفاعیل فَعولان

مفعول مفاعیل مفاعیل فَعولان

(ههزه جی ههشتی نه خهه بی مه کفوفی مه قسوور)

ئەهی خهسته تهن و بی کەس و موئنیسی خه طهر خۆم
 ئەهی صاحیی عیسیان و نه میمی و نه ظهر خۆم
 ئەهی نایی شیطان له وه ساویسی به شهر خۆم
 ئەهی رووت له طهعام و له شه پاب پوژی حه شر خۆم
 ظاهر به جه مال و به که لام صاحیی نوورم
 باطین به عه مه ل پر ته مه ل و که لبی عه قوورم
 ئەهی چۆنه حیسابم له لیکای ره بی غه فوورم
 پر ئیش و ته له م داخیلی ناو نار و سه قهر خۆم
 ئەهی نه فسی خه سیسم ببه ناگه له مونا دیت
 بانگت که ده کا وه قته بکه ی کوچ له گوشادیت
 غافل مه به ئیتر به سه مه غروری و شادیت
 پر کیبر و هه وا موسته حه ققی شین و چه مه ر خۆم^(۱)

(۱) له دهسته تیکی تردا به ناروونی دیره کانی ئەم چوار لهته بهم شیوهیه هاتوه:

ئەهی نه فسی خه سیسم ببه ناگه له مونا دیت
 ههر روژ که ده لی ریحله ته وا حازره قادیت
که له خوراک و له شادیت

دل بے غم و غافل به هموو دهم له قیامت
 قهت جارّ نییه بیته خه یالم به مهلامهت
 تا کبیر و ههوام کهم بّ نه مینم به نه دامهت
 ئەه تابیعی نهفس و هه وهس و بّ سه روبره ر خۆم^(۱)

چی بکهه به ههوا چوو به ههبا عومری نه فیسم
 لام وابوو له دونیا نییه هه متام و ره ئیسم
 بهو جه هله موجه رپه د له هه موو جو ره ئە نیسم
 ئەه (عاجز) و بیچاره وو پر ئاخ و کهسه ر خۆم^(۲)

ئەه تابیعی نهفس و هه وهس و بّ سه رو بهر خۆم

(۱) له دستخه تیکی ترده تهم چوار لهته بهم شیوهیه هاتووه:

دل به غم و غافل به هموو دهم له قیامت
 قهت جارّ نییه بیته خه یالم به علامهت
 تا فکری جیهان و چی نه مینم به نه دامهت
 بهو باری گران و موضته جیعی بهینی جهه ر خۆم

(۲) له دستخه تیکی تری شاعیردا، تهم چوار لهته بهم شیوهیه هاتووه:

چی بکهه به ههوا چوو به ههبا عومری نه فیسم
 لام وابوو له دونیا نییه هه متاوو ره ئیسم
 بهو جه هلی موره ککهه له قهه ر نابی ئە نیسم
 ئەه عاجزی بّ چاره وو پر داغ و کهسه ر خۆم

(۲)

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

(ههزه جی ههشتی نه خره بی مه کفوفی مه جزووف)

چهند پوژه له بهر فیکری تو داماوه دلی من
بی خواردن و خه و زهردو زه بوون ماوه دلی من
به و داوه که زولفی تووه گیراوه دلی من
به و تیره که چاوی تووه کوژراوه دلی من

دوی شه و له خه و دل بهری شه نگم که په می کرد
ته شریفی که هات بو دلی ته نگم نیعه می کرد
ئی مپرو که به مه غرووری فه ره نگم نه له می کرد
به م حاله ته دوو پهنگی یه فه و تاوه دلی من

جاری به ته به سسوم و هره بازاری غه ربیان
وازیینه له به دکاری و گوفتاری په قیبیان
چونکه به وه فا که تمه جه فاخواری حه بییان
بو وه صلی تو باوهر بکه شیواوه دلی من

نه و نه گبه ته پر زیله ته بو من چیه یارهب
نه و حه سرهت و نه و میحنه ته بو من چیه یارهب
نه و نیقمه ته به و میننه ته بو من چیه یارهب
به و زه حمه ته چون روو حی له بهر ماوه دلی من

بئ باکه له خوینریژی دلم چونکه به لاشا
 بو کوشتنی من خوئی به هه وهس دینه ته ماشا
 نه و زولمه نه دیتراوه له هیچ حاکم و پاشا
 له و غه دره که دهیکا سه ری سورماوه دلی من

تا که ی به جه فا ده مکوژی نه ی یاری گول نه ندام
 وا ده مخه یه بهر جه ورو جه فای بئ سه ر و نه نجام
 یان همکوژه یه کجاری له دونیام بکه ئیعدام
 یان بینه ویصالت که له بوئی راوه دلی من

دیمه ده ری مه یخانه ده لئین مه نعه له عوششاق
 یار فه رموو یه گه ر هات و بلین جیی نییه موشتاق
 مروه ت نییه خاصکه ی به دلم شه ربه تی غه سساق
 مه فتوون و زه بوون (عاجز) و بئ تاوه دلی من

پینج خشته کە

(۱)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 (رەمەلی ھەشتی مەحزووف)

یار بە ھەلقە ی زولف و پەرچەم وا کە جەرپاری دەکا
 رادە کیشی جەرگ و جانم بۆی دۆل زاری دەکا
 کردمی مەفتوون دۆلم مەجبوور ھەواداری دەکا
 عاشقی راستم مەئین وا کیزب و غەدداری دەکا
 سا مەکەن لۆمەم کە دۆل وا مەدحی گوئزاری دەکا

من لە خەودا دیومە جاری نووری بۆ وینە ی جەمال
 ھەر بەو ھە ئومئیدەوارم پۆژ و شەو (فی کل حال)
 بۆ شەفاعەت بۆ نە جاتم وەقتی حوکمی (ذی الجلال)
 غەیری جاھو لوظفی تۆ ھیچم نییە ئە ی بۆ میثال
 جەددمی و جەد بۆ جەفیدی، بۆ شک غەم خواری دەکا

چەند کەسی وە ک من شە یاطین حیلە یان لۆ کردووہ
 بە ھەزار حیلە لە پۆی حەق زەللە یان پۆ کردووہ
 تا لە وەقتی مردنیش و تراوہ پیسی مردووہ
 چونکە حوببی تۆی بووہ ئیمانی باشی بردووہ
 گەر شەفاعەت کە ی خودا مەعلووہ غەففاری دەکا

پروو رهش و زور شهرمه زارم من له قاپی خوی مه تین
 چونکه هیچ چاکه م نییه بو پوژی حه شری عالمین
 پاشی رحم و لوظفی یه زدان بو عوموومی موجریمین
 چیم نییه غه یری شه فاعه تخوازی تو ئه ی نازهنین
 غه یری تو کئی دی له لای خوا بوم ره جاکاری ده کا

عومره که م هه رچه ند دریژ بوو پووی بی سود و ته مهر
 پر گوناھ و بی موبالات بووم له مردن بی خه بهر
 بوئی پیسوا بووم له عالم که تمه ریگای پر خه ته ر
 بی زه خیره و زاد و ته نیا پر له ناخ و پر که سهر
 کئی وه کو من دائیما هه ر مه یلی به دکاری ده کا

حوبی دل گاه ئاشکرایه و گاه ده چیتته غه ییه تی
 گاه له بو صاحب سه خایه و گاه له بو خال و خه تی
 طالبی دوو مه رحه بایه بوئی که وته میحنه تی
 (عاجزا) گه ر وا ده وام که ی، ده چیه وسطی فیتنه تی
 (تب إلى الله) چونکه توبه ده فعی غه مباری ده کا

(۲)

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
(ههزه جی ههشتی تهواو)

له سایه ی قامه تی سه روی تو ئیستیغنا ی له سیبه ر بوو
دلی بولبول له بهر سونبول به سه ر باغی گولان هه ر بوو
له میحنه ت ده رچوو بی زه حمه ت به ئاوی ره حمه ت ته پر بوو
خودا ره حمی به حالم کرد ویصالم بو مویه سه سه ر بوو
به شوعله و شه عشه عه ی ماهم هه موو عاله م مونه ووهر بوو

گوشادی کرد دلی ناشاد به شادی شاغیله جانا
به صافی پر صه فا مه ی صاف ده نووشی وا له مه یخانا
دهمی شه ربه ت دهمی روئیته ت دهمی ئاهه نگ و سه یرانا
له موسته شفای ویصالی یار شیفا هیئانی دهردانا
به روژی جه بهه تی ئه و ره ونه قی رووی روژ موحه ققه ر بوو

له تاریکی شه وی زولفی بیحه مدیللاه چراغم بوو
که روژی رووی طلووعی کرد به یه که له حظه فه راغم بوو
له باغی پر هه ناری یار شیفای قه لبی نه ساغم بوو
به قه طره ی ئاوی گول بولبول ده لی تازه ده ماغم بوو
ژیانی جاویدانم بوو جینانم بوو مو سه ووهر بوو

(تعالی الله) چه عیدی که و عید له م وه عده چه ند دووره
به خنده ی زار له ناو گولزار له زار ئازاد و مه سپرووره
دلی مه جنون گولی له یلا له ئینعامی به سه د جووره
له بی غونچه ی وه کوو پشکفت به عهینی وه ک گول و نووره
به گوftar دانی مرواری له ئه ستاری موئه بیه ر بوو

ههتا ده مری له شوکری شه کری له شکرکهش به ئه ی قومری
 به سه بری شوکری ئه مری عوسری ئاخیر هه ر ده بی یوسری
 وه کو من جن مه که پیشره و نه وه ک لیت ون ده کا فیکری
 که ریگهت ظاهره ئاخیر له خاطر مهینه سه ر ستیری
 ده زانی خوینی زین و مه م له بهرچی بوو موهه دده ر بوو

حه قیقهت گه ر حه قیقهت بی طه ریقهت حه ققه ئه ی دلبه ر
 که کافی و شافییه و وافی سه فایه بو دلی مو فته ر
 موریدی شه نگه بییری قامهت و سه یدی روخی ئه سه ر
 دیاره هه ر منم مه فتوون به زولف و په رچه می ئه حمه ر
 به لام تو بی موبالاتی له بویی دل موکه سه سه ر بوو

به حوزنی (عاجزی) عاجز زه بوون و زیده سوتاوه
 نه خو شی و جو شی روو پو شی ده ماغ و هو شی تیکداوه
 به مه یلی مه یلی له یلی مائیه مه یلی به گشت لاوه
 له سه دری سه دری مه حرووم بوو که هه وری زولفی داداوه
 له نووری نه وری نارنجی به ده وری خوین موقه طه ر بوو

(۳)

مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

(ههزه جی ههشتی نه خره بی مه کفوفی مه جزووف)

چهند موددهیه دل پر خه تهر و مات و چه زینه
 بو زیاره تی ره وضه ی شه هو سه رداری مه دینه
 دائیم له غه می دووری به نه فغان و گرینه
 خالی نییه یه ک دهم له خه یالاتی مه کینه
 نه ی خوییه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه^(۱)

یا ره بی مه سافه که به عیده به قهریب بی
 جاری به که پهم مودده یی وه صلی به نسیب بی
 به لکو دل که کم له م غه مه شاد و به شه کیب بی
 نه مجا گه لی مه منوونه به قوربانی چه بیب بی
 نه ی خوییه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

جاری چه ده بی بومه به ئیحسان که ره مت بی
 وه ک من دل که کم پر له غه م و پر نه له مت بی
 روحم به فیدای خاکی به ری پای خه ده مت بی
 که وره ی روسولی لازمه زیده نیعه مت بی
 نه ی خوییه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

به ینیک که له سه ر ئوفقی دل م پرووت بیی طالبع
 نه و جه به ته وه ک پوژه که نووری بیی لامیع
 بو ئیش و غه م و دهر دو به لای من بیی رافیع
 تا پر بی له شادی و به گوشادی بیی قانبع
 نه ی خوییه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

(۱) نهم له ته به شیوهی (ته رجیع به ند) له هه موو کۆپله کان پاتکراوه ته وه

قوریان وهره دهرمان که برینم وه کو طه بیبان
 بو خاتری (عهلی) ^(۱) لاده له سهر ریگه ره قیبیان
 تا شه ممی گولّه ک بی له طه ره ف باغی جه بیبان
 ههم لاجی غوموومی دلی مسکین و غه ریبان
 نهی خویاه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

نهی شاهی زه مان شوخی جیهان روحی ره وانم
 موددی که جه فاخواری گولی باغی جینانم
 موشتاقی ویصالم به لیقات نووری ئیمانم
 وه ک بولبولی شهیدا له چ هاوار و فیغانم
 نهی خویاه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

(عاجز) که جه فا خۆره له ناو نه هلی جه فایان
 مه ستووره له ناو بهرگی غه م و دهر دو به لایان
 فه وتاوه له دووری جه م و به لقیس و سه بایان
 مه جزوونه هه میشه وه ک و بی شه وق و سه فایان
 نهی خویاه چلۆن حاله تی من شیوهن و شینه

(۱) مدهبستی عهلی کوری نه بی تالیبه (رهزایی خوی لی بی)

پینج خشته کی عاجز
له سهر شیعره شاعیران

(۱)

پینج خشته کی عاجز له سهر شیعره (عاصی)^(۱)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(رهمه لی هه شتی مه قسوور)

دیل و پابه ندی جه هالهت غافل و شیتانه خۆم
ساکینی کونجی مه لالهت خادیمی بوتخانه خۆم
سالیکی رینگهی ضه لالهت پیس و نامهردانه خۆم
(مهست و سهرخۆش و خه جالهت، بی دل و دیوانه خۆم
دل له دهست ده رچووی خه یالی باده یی مه ستانه خۆم)

(۱) ئەم شیعره له سهر داوای مه لا عوسمان نیمامی گوندی سمایلاوه داندراوه، دیاره ناوبراو داوای له (عاجز) کردووه، ئەم شیعره ی عاصی بو ته خمیس بکا، مه لا عوسمانیش دیاره بو مه لا سابیر ناوئیکی ناردووه و نهویش نامه ی بو ناردۆتوه که به دهستی گهیشتووه. له کۆتایی ئەم شیعره دا (عاجز) وای نووسیوه: تم - بعون الله - بخط مخمسة عبدالله محمد الحسينی امام و خطیب جامع چمچمال من اجل اخي في الله الملا عثمان امام قرية (سمايلاوة) وفقه الله وايانا لما فيه رضاه.. چه مچه مال في ۹ شوال ۱۳۸۱ هـ - ۱۹۶۲ م.

پهندی په‌ند گۆیان له من قاپی خراپه‌ی دانه‌خست
 به‌لکو دائیم بووم به‌رامبه‌ر ناصیحانم به‌رهه‌لست
 بی موبالات بووم له ئەفعالی دروست و نادروست
 (بی شعور و خو په‌سند و هه‌رزه‌گۆو دونیا‌په‌رست^(۱))
 لی وه‌شاوه‌ی سه‌رزه‌نیشتی ئەقربا‌و بیگانه‌خۆم)

قه‌ت مه‌که‌ن باوه‌ر به‌ من هه‌رچی بکه‌م هه‌رچی بلیم
 چاکه‌ زۆر دووره‌ له من زۆر زه‌حمه‌ته‌ قه‌ت بیته‌ پیم
 با به‌ سیمای صالحانیش بیمه‌ به‌ر چاوتان که‌ بیم
 (گه‌رچی ظاهر و ده‌بینن دائیما مزگه‌وته‌ جیم^(۲))
 سینه‌ پر بوغض و هه‌ساده‌ت طالیبی ئەفسانه‌خۆم)

که‌س وه‌کو من بی عمه‌ل خۆی رووت و پرسیوا قه‌ت نه‌کرد
 نه‌فسی ئەمماره‌م به‌ چاکه‌ بو خوا قه‌ت په‌ت نه‌کرد
 به‌لکو پیم بو سه‌ر خه‌یال و مه‌یلی ئوخرا قه‌ت نه‌برد
 (سه‌د ئەسه‌ف عومرم ته‌واو بوو رووم له ته‌قوا قه‌ت نه‌کرد
 بی زه‌خیره‌و مایه‌ پوچ و دل په‌ش و ویرانه‌خۆم)

بی په‌ناو بی به‌رگ و کیسوه‌ت بی نه‌واوو پر قه‌له‌ق
 غه‌رقی ناو ده‌ریایی شه‌قوه‌ت بی صه‌فا وه‌ک پر مه‌ره‌ق
 حامیلی ئەوزار و قه‌سوه‌ت بو جه‌زای به‌د موسته‌حه‌ق
 (بی دل و ئیدراک و صه‌فوه‌ت بی وه‌فا ده‌رحه‌ق به‌ حه‌ق
 گیتز و بی فیکر و ده‌ماغ و بی مه‌ی و مه‌یخانه‌خۆم)

(۱) له دیوانی (عاصی) بدم جوژه هاتووه:

بی شعوروو خودپه‌سه‌ندو هه‌رزه‌گۆو دونیا‌په‌رست
 لیوه‌شاوه‌ی سه‌رزه‌نیشتی ئەقربا‌و بیگانه‌خۆم

(۲) له دیوانی (عاصی): گه‌ر چه‌ زاھیر و ده‌بینن دائیما مزگه‌وته‌ جیم

نه فس و شه یطان هاتن و منیان به قایم راوه شانده
 ههر به یه کجاری خه یالی چاکه یان لیم داته کاند
 دواي ئه مه بهرگی ئیطاعه تیان له بهرما دادراند
 (سهرفی عومرم کرد له دونیا تۆوی چاکه م هیچ نه چاند)^(۱)
 بی به شی خهرمانی طاعت، ره نجهرۆ و بی دانه خۆم

ماسی سهر سهودایه دل تینی له ناو ده ریایی پوون
 عاشقی شهیدایه دل بو خهندهیی له یلایی بوون
 چاوهشی دونیایه دل وهك موطریبی دارایی هوون^(۲)
 (شه معی بهزم ئارایه دل بو جیفهیی دونیایی دوون)^(۳)
 دین و دل سوتاوی دونیا عهینی وهك پهروانه خۆم

غهرقی ده ریای بی بنی غه م پر له ئاخ و پر میحه ن^(۴)
 دائیما چاو شوپ و پروو زهردم له قاپی (ذو المین)
 باعیشی به دکارییه دووربووم له ئه حباب و وهته ن
 (ئه ی مسولمانان ده خیله ئیوه وهك من قهت مه که ن)^(۵)
 پرووت و سهرگهردان و مه هجوور وا له ری جانانه خۆم

(۱) له دیوانی (عاصی) بهم شیوهیهی خوارهوه هاتووه، که پیمان وایه دهقه کهی (عاجز) له رووی
 واتاوه له راستی نزیکتره:

سهرفی عومرم کرد له دونیا تۆوی چاکه م قهت نه چاند
 بی ته مای فهرمانی تا عهت ره نجهرۆو بی مایه خۆم

(۲) له دهستنوسی سه رهتا، که ئه م شیعهری به نامه رهوان کردووه، ئه م دیره بهم شیوهیهی خوارهوهیه:
 چاوهشی دونیایه دل وهك موتریبی بی جایی بوون

بهلام دیاره سهرواکه دووباره ده بیتهوه، بۆیه له دهستخهتی دواتردا دهستکاری کردووه.

(۳) له دیوانی (عاصی) وا نووسراوه: شه معی بهزماریه دل بوو جیفهیی دونیایی دوون

(۴) له دهستخهتی نامه کهدا له جیاتی ئاخ، وشه ی (ناه) هاتووه

(۵) له دیوانی (عاصی) وا هاتووه:

ئه ی موسولمانان ده خیله ئیوه وهك من قهت مه که ن
 پرووت و سهرگهردان و مه حرووم وا له رووی جانانه خۆم

تا کو نه توانن به جاری نیر و می و وردو درشت
 توبه یی خالص که ن و وه صیه ت به چاکه پشت به پشت
 ناهیی یه کتر بن له گفتوگوئی به دو نه فعالی زوشت
 (روو له مهولا که ن به راستی نه ک وه کو من به د رهوشت
 نه ی وه کوو ته یریکی سهر بال بی نه او و هیلانه خوم)^(۱)

گهر دهرم که ی تو له قایی ره حمه ت مهولای مه تین
 کی هه یه بو من بیته مه لجه نو مه ئوای حصین^(۲)
 غه یری تو کییه غه فوور و بیپر و (خیر الراحمین)^(۳)
 (روو له کی که م روو له کی که م (یا إله العالمین)
 وا له بهر دهرگاهی عه فوت روو ره شی بی یانه خوم)^(۴)

جاهیله ههر که س که غافل بی له شوکری نیعمه ت^(۵)
 غافل ههر که س که خالی بی له ترسی نیقمه ت^(۶)
 چونکه (عاجز) جاهیل و پر غه فله ته بی خیدمه ت
 (دهنگی ده ققوبابه یارب وا له قایی ره حمه ت
 بانگ ده کا (عاصی) م و هاتووم بی وه فاو په یمانه خوم)^(۷)

(۱) له دیوانی عاصی وا هاتووه:

نه ی وه کوو ته ری که سیره بی نه او و هیلانه خوم

(۲) له دستخه تی نامه که نه م دیره وا هاتووه: کی هه یه بو من بیته مه لجه نو حیصنی حصین

(۳) له دستخه تی نامه که دا: غه یری تو کییه غه فوورو کییه خیر الراحمین

(۴) له دیوانی عاصی به م شیویه هاتووه:

روو له کوئی که م روو له کوئی که م یا ئیلا هه لعاله مین

وا له بهر دهرگاهی عه فوت روو ره ش و بی یانه خوم

(۵) له دستخه تی نامه که دا: غافل ههر که س که جاهیل بی به شوکری نیعمه ت

(۶) له دستخه تی نامه که دا: جاهیله ههر که س که خالی بی له ترسی نیقمه ت

(۷) له دیوانی (عاصی) وا هاتووه:

بانگ ده کا (عاصی) مه هاتووم بی وه فاو په یمانه خوم

(۲)

پینج خشته کی عاجز لہ سہر
شیعری ماموستا شیخ عومہری بالیسانی

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
(ہہزہ جی ہہشتی مہ حزووف)

لہ بہ زم و پہ زمی ئەم دەورہ کہ عالم ھەندە بئ باکا
خە یالی مردن و حەشر و حیسابی ئەو سـہری ناکا
دە ترسیم زۆر لہ سہر ئەم حالہ قابیض بئ بہرم لاکا
{دلا ھەستە بەسە ئیتر تەعەمموق بەس لہ دونیا کا
لہ بۆ پوژی قیامەت حەول دەو پرووی خۆت لہ مەولاکا}

لہ ریگہی صالحان خۆت لامەدە بۆ پئی پەزیل و خنس
مرادت ھەر خودا بئ گوئی مەدە لۆمە ی عموومی جنس
پە فقیشت نەبی بگرہ بە قورئان و شەریعت ئونس
{لہ ئەقوالی ئەبالیس و شە یاطینانی جینن و ئینس
تەجەنوب کہ و تەشەببوس ھەر بە فەرمایشی طاھا کا}

بە ئیخلاسی عەمەل دونیاو پیا ھەردووک موطنە للہ ق کہ
بە زیگری خوا لہ قەلبت دەرگەیی شەیطان موغە للہ ق کہ
بە فیکری مردن و قەبر و سونالیش دل موغە للہ ق کہ
{عەلائیق کہم بکہ خۆت وا بە ریگہی دین موغە للہ ق کہ
ھەتا ماوی زەخیرە و زادی پاش مردن موھە بیا کا}

له طاعت هیج مه که ته قصیر دل و جهرگت بکه بوریان
 مه به چیدی فیدای دونیا ده می واز بیته له و طوگیان
 له پیش مردن بکه ته دبیری ده فعی قه سوهت و عیسیان
 {له پاش مردن نه فع نادا ته ضه پروع زاری و گریان
 نه گهر عه قلت هه یه ئیستا وهره کۆشش له بو خوا کا}

ته ماشای ئایه تی (لا تقنطوا) که چۆنه لوطفی خوا
 له بو عه بدانی موسریف وه عده بیکی چۆنی فهرموو خوا
 نه توش وهك وان مه لی تۆبه م قه بول نابی له خدمهت خوا
 {گوناهت گهرچی بی نه ندازه یه نه ماما وهره توخوا
 ده خالهت به و شه هه نشای ساکینی یه ثریب و به طحا کا}

که چونکه ههر نه وه شافیع، موده ببیر خۆیتی نه و سهروهه
 عیلاجت زوو ده کا مه علووم له سوتانت ده باته دهه
 جه له و کیشته ده بی بو ری نه جات تا جهوزه که ی که وسهر
 {نه وا نه و زاته وه قتی شیددهت و نه هواله که ی مه حشهه
 له بو نه و بهس که زاتی حهق به (سل تعطی) مونا دا کا}

له بو چاوشۆری ئوممهت نه و وه کو زه پرین کولاهیکه
 له جه شرا سهه بلنده به و له چاو عالم که شاهیکه
 وه ره نه مجا ته ماشای که، که صاحیبی چ جاهیکه
 {که شاهیکه له بو ئوممهت نییه میثلی په ناهیکه
 له وه قتی زه لزه له ی ساعهت (انا لها کدعوی) کا}

(محب المحسنین) نه و، (کبیر المرسلین) نه و
 (طیب المقتدین) نه و، (منجی التابعین) نه و

{أَمِينِ الْمُسْلِمِينَ} ئەو، {حَبِيبِ الْمُهْتَدِينَ} ئەو
 {شَفِيعِ الْمُذْنِبِينَ} ئەو، {رَحْمَةِ الْعَالَمِينَ} ئەو
 له فهضلى ئەو تەماشای {سوف يعطيك فترضا كما} ^(۱)

وەرە (عاجز) هەتا ئیستا کە مەغرور بووی لە عالەم نيز
 لە شەیطان و نەفس بۆ خۆت هەتا ماوی بکە پەرھیز
 نەوہک بۆ مردنیش ببنە قەرین ئامیزی دەر ئامیز
 {(عومەر) بۆ تۆمە ئیتر مائیلی دونیا مەبە هەرگیز
 وەفای بۆ کەس نەبوو نابی هەمووی چاندینە لەم خاکا}

(۱) ناماژەید بۆ تايەتی (ولسوف يعطيك ربك فترضى) / سورة الضحى

(۳)

پینج خشته کی عاجز
له سهر شیعیری (راجی)

مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

(ههزه جی ههشتی ئه خره بی مه کفوفی مه جزووف)

چه ند سائه دلّم پر خه فهت و زار و ئه لیما
بو وه صلی قه دی سه روی له نیو باغه وه دیما
ئیمرو که له مه یخانه سرووریکه عه ظیما
ساقی وه ره تو پرکه پیاله سه ر و سیما^(۱)
{قد صرت علی الباب فقیراً ویتیم}

هه چه ند که له گولزاری ئیره م بی بهش و دوورم
له و خورپرهم و بهزم و طه ره به زار و حسوورم
گه ر بمکوژی رازیمه که من طالیبی نوورم
بو روژی قیامت له هه موو جهوری ئه بوورم^(۲)
{إن جئت إلینا بلآلیک نعیم}

فه وتاوه بو نارنجی ته ری گول به ده مت مرد
مه فتوونه به چاوت دلّه که م پر ئه له مت کرد
له م حاله ته پیر بوویمه مه لی بوچی که مت کرد

(۱) له دیوانی (راجی) دا نهم دیره بهم شیویه هاتووه:

ساقی وه ره تو پر که پیاله ی سه رو سیما

(۲) له دیوانی راجی وا هاتووه: بو روژی قیامت له هه موو جوژی نه بوورم. که پیمان وایه
(عاجز) راستتری نووسیوهو جهوری یه نهک جوژی، پنده چی ساغکه ره وانی دیوانی راجی که بهم
دواییانه چاپان کردووه، که وتبینه هه له وه.

عومریکی دریزم به ههبا صهرفی غه مت کرد
 {فأنظرني لأن كيف ترى العظم رميما}

وهك بولبولی جهیرانه له دهوری گولی پیچت
 یاخۆ وهکوو پهروانه له عیشقی روخ و چۆچت
 نابینی چه جهوریکی به من دا سهر و پیچت
 کهوتوومه ته ناو داوی به لای زولفی به پیچت
 {وكلت على الله حسيباً و كريماً}

ئه و قامه ته وهستاوه ده لپی سهروه له گوئزار
 ئه و جه بهه ته وهك مانگی له ئاسمانه به ئه نوار
 ئه و لیوه کو گول غونچه منی کوشتوو به ک جار
 ئه و نه رگسه شه هلایه رفاندوو به دلای زار
 {لا تقبل عيناك مع القلب قسيما}

ئافات و به لا گشتی له ناوی تۆ به ده رکهوت
 تالانی دلان بۆ قهدی لاولاوی تۆ هه رکهوت
 پروو زهردی گولان وا له گولای تۆ به ده رکهوت
 سه رچاوه یی که وسهر که له چاوی تۆ به ده رکهوت
 {من قاد لعينيك فقد صار نديما^(۱)}

(عاجز) که ئه سیره به روخ و په رچه می تاتات
 جار جار که ده کا مه یلی له بی له علی شه کهر خات
 موشتاقه له بۆ وه صلی قهدی لاو و شه هه نشات
 (راجی) به هه موو ده م که ده سوتی به ته ماشات
 {فأرحمهُ مِنَ اللَّهِ وَوَصَلَهُ زَعِيمًا^(۲)}

(۱) له دیوانه که وا هاتوو: من تارك عينيك فقد صار نديما

(۲) له دیوانه که وا هاتوو: فأرحمه من الله وأوصله زعيما

(۴)

پینج خشته کی عاجز له سهر
شيعری ناری و تاهير بهگ

مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن
مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن
(ههزه جي ههشتي مهقسوور)

به عيشقى پرووى گوئی ياران موطيعى موغبه چهى کردين
به نه گريجهى نه سيري دهست و په نجهى پر خه نهى کردين
به دوو ليموى له سهر سينهى كه فيري دهس گه مهى کردين
(به غه مزه ي چاوى مه خمورو سياهى مه ستي مهى کردين
به ماچى ليوى موسته غنى له نه نواعى مه زه ي کردين)

خودايه غه يري تو کي خوئی ده کاته دادخواهى من
له جهورى دولبه ران کي ديتته ئيمدادى سوپاهى من
كه زين و دين به غارته چوو له دهس به ختى سياهى من
(ترازا به ندى سوخمه ي ئالى گوئنارى به ئاهى من
كه چى ده ستي له سهر دانا له سه يري باغ و به ي کردين)

له وه قتي شاديا جانا كه دل كه وتوتته خاموشى
مه كه ن لومه ي له بهر جهورى حه بيبان لاي نه ما هوشى
له حيله و مه كرى نه و شوخه به جهبرى كه وته ناخوشى

(به ههوری په‌رچهم و زولفی روخ و نه‌برۆی که داپۆشی^(۱)
له شهوقی روئیته‌تی به‌در و هیلالی به‌ک شهوه‌ی کردین)

شهوی زولفی نه‌گه‌رچی داده‌پۆشی خه‌ددو کولمانی
ئومیدم هه‌ر هه‌یه‌ جارێ له‌ ناکاو لوطفی سوبحانی
نه‌جاتم دا له‌ غه‌م تا دل بلی بوش‌پرا له‌ خوللانی
(نه‌گه‌رچی کوشتنی خو قایب‌ضولته‌پرواحه‌ موژگانی
به‌ قانونی مه‌سیحایی به‌ خه‌نده‌ی لیبوی حه‌ی کردین)

وه‌ره (عاجز) له‌ ده‌ورانی فه‌له‌ک به‌س شین و شه‌کوا که
هه‌تا ماوی به‌ عیشقی یار له‌ جان و دل ته‌به‌پراکه
مه‌نالینه‌ کو مه‌جنوون خو‌ت هیلای زه‌خمی له‌ یلاکه
(عیلاجی ده‌ردی دل (ناری) له‌ (تاهیر به‌گ) ته‌مه‌نناکه
بلی ئیمپرو گول نه‌ندامی به‌ تیری جه‌رگی په‌ی کردین)

(۱) تم له‌ته (ناری) یش به‌م شیوه‌یدی هیناوه، به‌لام لای (صافی) و نه‌و لیکۆلینه‌وانه‌ی له‌سه‌ر
شیعری تاهیر به‌گ و ناری هاتوون به‌م شیوه‌یدی خواره‌وه‌ هاتوون:
به‌ هه‌وری په‌رچهم و نه‌برۆ و روخ و زولفی که داپۆشی

(۵)

پینج خشته کی عاجز
له سهر شیعیری (وافی)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان
فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان
(رهمه لی هه شتی مه قسوورا)

من له بهر مه کری چه بیبم بوومه سه ودایی زه مین
جار به جار مه سپوور ده کا دل جار به جار ده یکا چه زین
شاهیده دونی که هاته سهر چه صاری شاری چین
قوبه یی^(۱) سینه ی نیشاندام پیی گوتم ئه ی راغبین
(هذه قَصْر بناها ربنا للعاشقین)^(۲)

بولبول ئاسا نه غمه خوونی کرد له موشتاقی بوتی
دل سه بهب به و موژده یه ته عجیلی په یدابوو وتی
من نه وا چووم تۆش وه ره شه وقه له موسته شفای حوتی
چوومه ژیر تاقی^(۳) سه راپه رده ی ئیشاره ی کرد گوتی
(لا سییل للدخول ههنا للسائلین)

(۱) له دیوانی (وافی) که له ژیر ناوی به شیک له دیوانی (موخلیس) ه، قوبه تی یه نه ک قوبه یی
(۲) له دیوانی (وافی): (ذک) هیه نه ک (هذه).
(۳) له دیوانی (وافی): چوومه ژیر تاق و

مه نعی کرد له یلا له وه صلی دل کو مه جنوون که وته کو
 کهس نه بوو لوقمانی دهر دم بو شیفایی زوو به زوو
 نا عیلاج بووم هاتمه وه بهر قاپی یاری ماهی روو
 پیم گوت نه برۆت دلرفینه پیکه نی فه رمووی نه توو
 (لا تلمنی ان هذا نقش رب العالمین)

پیم ده گوت تاکه ی له من غائب ده بی وه ک لاهووتی
 چی ده بی جاری بینم به در و کافووری رووتی
 حووبی تو یه باعیشه بو ئیختیاری نابووتی
 بوچ به نه بری^(۱) زولفه کهت خورشیدی رووت پۆشی؟ وتی
 (ما فعلت ذاك إلا عبرة للنظرین)

جانه بهس که من به حیلته لیم بزربوو ناوه کهم
 زور له میژه تیده کۆشم بو جه مالت پراوه کهم
 (ما سمعت من لسان الوصل إلا لا وگم)^(۲)
 مودده پیکه وا ده سوو تیم خو عه زابیش چاوه کهم
 (لا یزاد بل علی مقدار ذنب العاصیین)^(۳)

تۆ که سولتانی جیهانی والیی ته ختی خوتهن
 لازمه لوطفت بیی دهر حه ق غه ریبانی وه تهن
 وه عده دان و بی وه فایی عاره بو وه جهی حه سهن

(۱) له دیوانی (وافی): بوچ به هه وری

(۲) نهم له ته دیره ی (عاجز) وه ستاکاری و هونه رکارییه کی جوانی تیدایه که ده شی دوو واتا
 بیه خشی، یه که میان واته: من له زمانی وه سلدا له وشه ی (لا) و (کم) ی عه ره بی بترازی، چیترم
 نه بیستوو. دووه میان واته: من له زمانی وه سلدا ته نیا دهر پینی (لاوه کهم) م گوئی لی بووه.

(۳) له دیوانی (وافی): لا یزاد بل علی مقدار ذنب المجرمین

(وه عده دادی با من و رفتی چو ناهو به چه من)^(۱)
 {لیتنی کنت ترا باً ما رأیت الواعدین}

(عاجزا) عه شقی عه زیزان گه رچی لوت بی فایده یه
 سهرفی عومرت که به جددی پرووت بکه نه و قبیله یه
 نابینی چهند که س وه کوو موبته لای ئه م دهرده یه
 (وافی) تا ماوه ئومیدی شه هدی وه صلی هه ر هه یه
 {قاتل الله الرقیب انه من مانعین}

(۱) واته: تو گفتت به من دابرو، کهچی وهک ناهوو که بو ناو چه من دهرپوا، ناوا رویشتی.

(۶)

پنج خشتهکی^{۱۱}

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

(هزه جی هه شتی نه خره بی مه کفووفی مه جزووف)

قاصید وهره مزده بهره بو لای هه موو لاه
 ئیمان غه له بهی کردووه، کوفریش بووه بلاوه
 بهم عیده برینی دلّی بیچاره کولاه
 ئەم لاه وه کو لاولاه ته ماشاکه چ لاه
 وه ستاوه نه وه ند خاوه ده لّتی خاوه رواوه

ئەم دلّبه ره وه ک حه یدهره بی خه نجه ره ناوی
 قاتیله وه کوو فیله به حیله قه دی لاوی
 بهو له نجه یه بهم په نجه یه قهت ناکا ته داوی
 قه د عه رعه ره له ب شه ککه ره په نگ نه سمه ره چاوی
 غه ممازه پری نازه ده لّتی بازه له راوه

 (۱) ئەم پنج خشتهکییه نووسراوه (تخمیس عاقر الحسینی بر غزل) به داخهوه ناوی شاعیره که سراوتهوه و ناخوئرتتهوه. ههروهها نه (عاقر) و نه شاعیره که ی دیش له کوپلهی کوتایی که وهک داینکی شیعی کلاسیک ده بوایه ناوی خوئان هیئابا، به لام ناوی خوئان نه هیئاوه، بویه پیده چی پنج خشتهکییه که هه مووی هه ر هی شاعیر خوئی بی.

زه نگینه وو شیرینه چو هه نگینه له شانه
 ئەم دلبه ره بو نه شته ری وهك تیغی ده بانه
 کردی دلی عوششاق و غه ریبان به نیشانه
 کون کون بو جگه ر تیری به پر هات له کهوانه
 فه وتاوه که کوژراوه دلم کاری کراوه

ئەو دلبه ری خال عه نبه ری لوقمانی دلم رووی
 وهك به در و هیلاله کو غه زاله به مشک و بووی
 جه للابه گولم بوئی به دل بو دهری ئەو رووی
 پرووی وهك گو له مووی سونبوله خال فلفله ئە برۆی
 شمشیره موژهی تیره به سه د لیره کراوه

ئەم ده ولته ته پر سه ولته بهم زولفه ی کو ماره
 له م باغه وه له دداغه به داغه وه کو ناره
 له م حاله به ناله دلی شهیدا بوو به پاره
 ئەم قامه ته ئەم سوپه ته ئەم نه قش و نیگاره
 مه علومه له عالم که به پرگار نه کشاوه

دل خهسته یی دەم بهسته له بهر سه ره تی حوسنی
 بی ههسته له بهر دهسته له بهر سهروه تی حوسنی
 بی به خته له سه ر ته ختی له بهر که ثره تی حوسنی
 سه رمهسته عه جه ب مهسته له بهر ده ولته تی حوسنی
 خووی بووینه جه فا پشت له وه فا مه یلی نه ماوه

به شی عه ره بی

القسم العربی

(١)

القصيدة الهمزية في ذم الدنيا

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 (الرمل السداسي المحذوف)

كُلُّ مَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا هِبَاءٌ	لَيْسَ لِلدُّنْيَا وَمَا فِيهَا بَقَاءٌ
لَا تَتَّقِ يَا صَاحِبَ الدُّنْيَا وَلَا	تَرْجُونَ مِنْهَا وَدَاداً أَوْ وِفَاءً
كَمْ مَلِيكَ كَمْ أَمِيرٍ كَمْ وَزِيرٍ	بَعْدَ مَا كَانُوا لَهَا بِالْإِعْتِنَاءِ
دَمَّرْتَهُمْ وَرَمَّتَهُمْ بَغْتَةً	فِي مَهَاوِي الدُّلِّ فِي وَادِي الْفِنَاءِ
هَكَذَا كَانَتْ تُرَى أَحْبَابُهَا	كُلُّ شَرٍّ حِينَمَا حَانَ الْجَفَاءُ
إِنَّهَا مَكَّارَةٌ غَدَارَةٌ	سَاعَةً تَصْفُو وَتُغْرِي بِالْوَلَاءِ
ثُمَّ دَهْرًا لَا تَرَى مِنْهَا سِوَى	إِجْتِنَابٍ مِنْكَ فِي أَقْوَى عِدَاءِ
هَذِهِ الدُّنْيَا وَهَذَا صُنْعُهَا	بِالَّذِي يَصْبُو إِلَيْهَا فِي صَفَاءِ

* * *

(٢)

قصيدة ألفية^(١)

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهجج السداسي المحذوف)

ألا يا سيدي عَفَواً فَعَفَواً	فأني مخلصٌ قَوماً وَحَبَواً
وشرح الحال إن كان فذكرى	ولم يكُ فيه ما يدنيك لَغَواً
ولا تحزن فإني لم أبيتن	لغيري ما به عُيِّنتَ نَحَواً
وهذا شاهدٌ أني مُذكرٌ	ولستُ أردتُ بما ذكرتُ شكوى
ولكن ليت شعري من حكاه	بتبديلٍ وتحريفٍ مقوَى
و أني آملٌ من عالم الغيب	يُجازي صاحب الوجهين شقواً
فإن إياه كنت فهو حسبي	و إن قد كانه فالنار مثوى
ولو أنا كما قلتم حكمننا	بظاهر شرع مولانا فزهواً
رضينا قسمة الرحمن فينا	لنا فقهٌ وللأشياخ دعوى
وفي تقليد مكتوبي قفوتُ	لما أسلفتموا من قبلُ قفواً
و إن تسأل عن الأوضاع حمداً	لربّي ما رأينا الحزن مأوى
فكلّ نهارنا الافراحُ جَمّاً	و كلّ ليلنا يأتي بمهوى

(١) هذه القصيدة الألفية، أُجبت بها عن كتاب لأستاذي الملا محمد الباليساني، ضمّنه عتاباً عليّ في شيء
حينما كنت في خورمال إماماً وخطيباً رسمياً في جامعها وكان الأستاذ المذكور في أربيل آنذاك في ١٩/٢/١٩٥٥م.

وولائم بيتنا آناً فأنأً
 نهنتكم بأيام الولائم
 وتبشيري بأحوال أخينا
 ألا يا نومٌ ليس الوقت وقتك
 ظلمتني يا نَعاسُ غلبت عيني
 ونحن عروشها مناً وسلوى
 ونهنيء نفسنا لعباً ولهواً
 جُزيتم عنه جناتٍ وحلوى
 فدعني أكتب الأشعار رهواً
 فجعلتني (عاجزاً) من كل نجوى

(٣)

قصيدة بائية^(١)

فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن
فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن
(بحر الطويل)

حبستم دموع الحزن مثل السحابِ
ودمع عيوني ليس مثل دموعكم
وفقد ابتهاجِ بالفراق يفيدنا
وإني من الحزن لَمَيْتُ بِظِلْمَةٍ
ولكن قفا نبكى على ما مضى مِنَّا
وهذا يشير لانقطاع النوائِبِ
ولكنه موجُّ بِيَمِّ المصائبِ
بأنكم أحياءُ في ضوءِ دائِبِ
كظلمة قبرٍ في قفار الغرائبِ
من الوصل والأفراح من دون حاجِبِ

(١) هذه القصيدة البائية أجبت بهاء أخي في الله ملا عبدالله السيبرداني حينما كنت في خورمال وكان هو في سيبردان حين كنت اماما و خطيبا في ناحية خورمال.

(٤)

قصيدة تائية

مستفعلن مستفعلن مستفعلن

مستفعلن مستفعلن مستفعلن

(الرجز السداسي التام)^(١)

هامتنى ورقاء إذا ما غنّت
 بهديرها زادتنى آلام الهوى
 تشدو ويلهو العاشقون بشدوها
 فكأنها بالشدو تنسيني الهوى
 يا ويلها من مستهام بالنوى
 أفلا درت أنى متيم غيرها
 وكذا البلابل غردت وتنعّمت
 سجت بأجمل سجة وتغرّدت
 زعت بأن هواي كان لمثل ما
 وتزيّنت ليلى ومي تحسنت
 وتجملت ريا وبيبا نخلة
 وجميلة وعقيلة ولطيفة
 يزعمن تخفيف العنا عني بذا
 لحناً شجياً زادّ مني حرقتي
 لما بلحنها النسيم هبت
 عن أنفسهم من أجل تلك الشدوة
 هيهات ما تبغي و ناءت سلوتي
 يا ويلها ألعانها قد ملّت
 وليس ذا من جنسها أو ملة
 وأتت لسلوانى بأحسن نعمة
 كيما بذا عني تخفّف لوعتي
 تهواه من شرب لأول قطرة
 بما لسعدى ثم لبني عزة
 بجمال ميلاء وزينب رملة
 وظريفة نعى بحسن بثينة
 حاشى أسلو دون نيلي بغيتي

(١) أوزان هذه القصيدة مختلطة، بعض أبياتها على وزن بحر كامل صحيح (متفاعلن متفاعلن متفاعلن).

يزعمن أن تطرفي وتألّمي
 كلا فلا هذا ولاذا والذي
 طيف أتاني من جبال تهامة
 جبل بدا وبرأسه نور بدا
 هذا وهي ذا مله ما مله
 بيت به طاف الأولى هجروا الأولى
 لَهْفِي على هجران مَن ملئوا الحشا
 أسفي على بعد الديار وغلقها
 ماذا يكون إذا أكون بقربكم
 ماذا يكون إذا أكون بموقفٍ
 من طرفهن وليس ذاك بمثبتٍ
 من قبل تسليني وربّ الكعبة
 فجوانحي اهتزت به في دهشة
 كطور سيناء بنارٍ شبتٍ
 يا من له بنجاته من محنة
 في حبهم كانوا بأمتع لذة
 بلواعجٍ من حُبهم يا حسرتي
 عنى وطردي من ديارٍ أحبتي
 وبحبكم أصبحت رهن مشقة
 منكم كموقف قائم في خدمة

(٥)

مستفعلن مستفعلن فاعلر

مستفعلن مستفعلن فاعلر

(بحر السريع)

وقد كتبت هذا الرباعي:

احذر من الدنيا ومن أهلها
 فكل من يفعل ذا يسعد
 واتق رباً قادراً إنّه
 من يتق الله هو الأسعد

(٦)

قصيدة لامية^(١)

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهزج السداسي المحذوف)

و إني عبدك العاصي الذليلُ	أَتَيْتَكَ يَا إِلَهِي يَا جَلِيلُ
ولا تنهر عُبَيْدًا يَسْتَمِيلُ	طَرَقْتُ الْبَابَ فَافْتَحْ لِي بِخَيْرِ
بِحُسْنِ الظَّنِّ يَا نَعَمَ السَّبِيلُ	وَإِنِّي تَحْتَ بَابِ الْبَيْتِ وَقِفْ
وها أَنِي دَخَلْتَ أَسْتَقِيلُ	فَفِي الْقُرْآنِ مَنْ يَدْخُلُهُ يُؤْمَنُ
فإنَّ الحَسْنَ فِي فِعْلي قَلِيلُ	إِلَهِي نَجِّنِي مِنْ سُوءِ فِعْلي
فلولا رَحْمَ مولانا الجَزِيلُ	تَعَدَيْتُ حُدُودَ اللَّهِ كَلًّا
بِيوْمٍ يَعْرضُ الخَلْقَ العَوِيلُ	لَكُنْتُ أَخْسَرَ المَخْلُوقِ طُرًّا
وإن تطرد فيا بئس الوَبِيلُ	فإن تَغْفِرْ فَنَعَمَ الحِظُّ حِظِّي
فإني إِمْرُؤٌ ناسِ جَهْوُلُ	فِيأرِي إِلَيْكَ اعْتِذاري
وعفوك لا يساويه جَمِيلُ	جَعَلْتَ العَفْوَ مِنْ شِيمِ الكِرَامِ
فإنَّ اللَّهَ عَفَّارٌ جَلِيلُ	(أَعْبَدَ اللَّهَ) تَبَّ وَارْجِعْ إِلَى اللَّهِ

(١) هذه القصيدة اللامية كتبتها في مكة المكرمة، في سفرتي الثانية للحج.

(٧)

على الدين يبكي^(١)

فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن

فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن

(بحر الطويل)

على الدين يبكي اليوم من عنده فهم
لقد صار مهجوراً من الكل لا يدري
يرى الكل حرباً وهو لا يدري ما السبب
سوى أنهم لما رأوه هداية
أذّوه حتى كاد أن يطفؤنه
فصار عزيز القوم قد ذل بينهم
شهادة (عبدالله) لو لم تكن حقاً

ينوح عليه من لدى قلبه رحم
بأي يلود لا يمسنه رجم
أمن إقرار الذنب أم لا له جرم
تؤورهم نوراً به المرء قد يسمو
جزاء لإحسان به قرمهم قرم
وليس له خال وليس له عم
فربك يجزيه عذاباً له ينمو

(١) وقد قلت الشعر الآتى حينما قدمت عريضة - بتوقيع (الاسلام الحنيف) - الى ملك العراق في حينه فكتبت هذه القصيدة الآتية بذيل العريضة كشهادة لصدق دعوى الاسلام وشكواه على أهله: واليك القصيدة المذكورة.

(٨)

قصيدة ميمية يا أبا القاسم^(١)

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
(الرمال الثماني المحذوف)

نستضيف منكم يا سيدي رؤياكم
ربنا يعلم بأننا عاشقو لقيامكم
حيث لم نعلم لنا من ملجأ إلا كم
ما لنا شيء سوى أن نلتجى محمًا كم
سيما الأحسان للعاصين من معناكم
تلك في التنزيل جاءت فيك من مولاكم
كن لنا عوناً شفيعاً عند من أسماكم
رُدنا غير خزايا قل لنا بشراكم
من سحاب الجود والإكرام ما أسخاكم
لا تضق ذرعاً بنا يا سيدي نهواكم
سيء الأفعال وهو نسل من والاكم

يا أبا القاسم دخيلك إننا جنناكم
يا متى الهجران عنا ينتهي يأتي الوصال
لاتكن مستنكفاً منا فإننا لاجئون
قد هربنا من ذنوب ليس يُدرى عدها
يا رحيم القلب إكرام الضيوف شأنكم
دأبكم رحمٌ و رافه خلقكم شيء عظيم
كن لنا حصناً حصيناً يا أبا الزهرا دخيل
لا تسلّمنا العدى بالله يا نور الهدى
قد أتينا سيدي مستمطرين عطفكم
لا تحرّمنا من التنوير يا نور البصر
جاء (عبدالله) يا جدي إليكم يشتكى

(١) هذه القصيدة الميمية كتبها وقت مسيري ليلا من مكة المكرمة إلى المدينة المنورة حينما أحاط بهي شوق الوصول والوصال من كل جانب وذلك في سفرتي الأولى لأداء فريضة الحج.

(٩)

هذه القصيدة الميمية
على وزن بردة المديح

مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن

مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن

(بحر البسيط)

مالي أرى منك مهزولاً بلا سقم
أمن سماعٍ لحادي العيسٍ بالنغم؟
أم قد تراءت ليعينٍ منك حالمية
مشاعل النور من أطرافٍ مُعتصم؟
طوبى لجيران بيتِ الله بالحرم
نجاهمُ الله من غمٍّ ومن ألمٍ
هم السماء هم النجوم لا معة
هم الشموس هم الأقمار في الظلم
هم الهداة لخلق الله قاطبة
هم الحماة لدينٍ جاء بالحكم
هم الكرام هم الأشراف سادتنا
بقدرهم قد دعينا خيرة الأمم
فمنهم رحمة الرحمن سيدنا
محمد خير خلق الله كلهم
عليهم نزل القرآن يحكمنا
ومنهم انتشرت أنوار ربهم

فليتنى كُنْتُ مِمَّنْ يَخْدِمُونَهُمْ
 وليتنى كُنْتُ كَنَاساً لِبَيْتِهِمْ
 أَوْ كُنْتُ مِنْهُمْ كَفَرِدٍ مِنْ أَسَافِلِهِمْ
 أَوْ كُنْتُ أَحْطَى بِتَقْيِيلِ لِنَعْلِهِمْ
 ماذا يعادلُ بيتَ اللهِ قِبَلَتَنَا
 أَوْ حَجَراً أَسْعَداً يُوْتَى لِيُسْتَلَمَ
 كأنُ ربُّ الورى به يُصَافِحُنَا
 كما يُصَافِحُ باليمينِ ذُو النعمِ
 مَنْ فَازَ بِالْأَسْتِلامِ نَالَ حُظْوَتَهُ
 طُوبَى لَهُ مَنْ مَقْبَلٍ وَمُسْتَلَمِ
 وما سِوَاهُ مِنَ الرُّكْنِ الِيمَانِيِّ وَمِنْ
 حِجْرِ الدَّبِيحِ وَرَمْزِ وَمُلْتَزَمِ
 وَمِنْ مَقَامِ لِإِبْرَاهِيمَ سَيِّدِنَا
 مُقَدَّسٌ كُلُّهَا شَافٍ لَذَى سَقَمِ
 فلا يُخَيِّبُ فِيهَا السَّائِلُونَ وَلَا
 يُرَدُّ فِيهَا دَعَاءٌ كُلُّ مُعْتَصِمِ
 وَكُلُّهَا مِنْ إِلِهِ الْعَرْشِ مُحْتَرَمِ
 كَحُرْمَةِ الشَّعْرِ فِي جِسْمِ لِمُحْتَرَمِ
 وَبَعْدَ ذَلِكَ فِي الصَّافَا وَمَرَوْتِهِ
 حَظٌّ عَظِيمٌ لِمَنْ يَسْعَى فَيَغْتَنِمِ
 أَبُو قَبِيْسٍ عَلَيْهِ انْشَقَّ بَدْرُ الدَّجَى
 لِخَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ كُلِّهِمْ
 فديتِ غَارَ حَرّاً بِهِ تَبْتَلُ مِنْ
 هُدَى الْبَرِيَّةِ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمِ

أتاه فيه أمينُ الله أول ما
 أتاه يُقرؤه الآيات والكلم
 فكان بدءاً لإكمال مكارمه
 ليكمل الناس بالأخلاق والشيم
 وعاد وهو رسولُ الله صفوته
 وخاتم المرسلين سيّد الأمم
 أتى بنور ينور الدروب لنا
 إلى التآخي إلى الصفاء والسلم
 فديتُ ثوراً ثوت نوراً مغارته
 ينيرُ دربَ العُلا للسالك الفهم
 في بدءِ هجرته بأمرِ خالقه
 من مكة حرمٍ لطيبة حرم
 ليلاً ورافقه الصديقُ صاحبه
 وكان فيها من الأسرار والحكم
 مالا يُعدّ ولا يُدرى غرائبها
 إلا لمن كان فيها راسخ القدم

(١٠)

يا من يروم العلم بالقرآن^(١)

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهج السداسي المحذوف)

يا من يروم العلم بالقرآن
ويبتغي فيضاً من الغفران
و أن يفوز من إله العرش
بأوفر الحظ من الرضوان
سل المولى العليم بكل شيء
يُعلمك المباني والمعاني
فطالع وادرسن تفسير يوسف
تري عجباً عجاباً في البيان
ألم يك يوسف في كل علم
كشمس لا يدانيها مداني
له كالبدر من بين النجوم
منازل فوق أعلام الزمان
أق في أعذب الألفاظ درساً

(١) وقد قرظت بالقصيدة الآتية التفسير الذي ألفه العلامة (يوسف الأصم) ومن الجدير بالبيان أنك إذا جمعت أوائل كل بيت قبل قولي: ختاماً يكون: (يوسف الأصم).
(عبدالله محمد الحسينى البرزنجي المدرس ١٩٦٦/٥/٢٠ أبريل).

بتفسيرٍ لَوْحِي الْمُسْتَعَانِ
صفا بين التفاسير بنظمٍ
كنظم الدر في صدر الحسانِ
مئاتره العديدة لا تعدّ
و يوسف بينها في الاحتضانِ
ختاماً يا رعى الرحمن شخصاً
يحاوُلُ طبعه حَسَنَ المبانِي
و أَنْعِمَ رَبَّنَا الْبَارِي عَلَى مَنْ
يُعَاوَنُهُ بِتَحْقِيقِ الْأَمَانِي

(١١)

درب كم الف^(١)

درب كم الف من الأعوام	و كم حُجُباً بلا ظلام
رَبِّهِ الْحَقِّ، كَلَاماً سَوَّالٍ	جواباته بدون مَلَالٍ
قَطْع، طَوَى، رَأَى، وَقَالَ	وَجَّه، رُدَّتْ، رَجَع، آل
وَمَا تَسْكُنُ حَلْقَةُ الْبَابِ	وَالْوَضُوءُ يَجْرِي عَلَى التَّرَابِ

(١١) وقد ترجمت البيتين الكرديين للشيخ العلامة سيد عبدالرحيم المولوي، باللغة العربية مع المحافظة على نفس الوزن وهذان هما البيتان المترجمان:

رئى چه ند هه زار سأل طهى چه ند حيجابات
زاتى حهق، كه لام، سوئال، جه وابات
چوو، بوو، دى، وتى، كريا و، ده رى اوه
هاته وه حهلقه، هه ر ده له رى اوه

(١٢)

كتب العلامة البيتوشي (عبدالله) رحمه الله، بخطه في ظهر مسودة شرحه (الحفاية) المكتوبة بخطه أيضاً: ما ألطف قول القائل:

أقول لظبي مرّ بي وهو سانحٌ أ أنت أخو ليلى فقال يقال
فقلت يقال المستقيل من الهوى إذا مسّه ضرٌّ فقال يقال

ثم يقول البيتوشي: ولما وقفت على هذين البيتين عززتهما بثالث وهو قولي:

فقلت حبيبي هل يقال بظلكم إذا جاءكم مضمنٌ فقال يُقال

ثم يقول: ولا أظن رابعاً يأتي برابع والله أعلم..

قال الشيخ محمد الخال: مؤلف كتاب (البيتوشي) في (يتيمة الدهر) للثعالبي:

إن البيت الأول للمجنون العامري، والثاني: لأبي الحسن محمد بن رامين. هذا ثم إن كلمة (يقال) في البيت الأول مضارع مجهول من قال يقول قولاً، وفي الثاني: من أقال إقالة بمعنى صفح، وفي الثالث من قال يقيل قيلولةً بمعنى نام في القائلة أي منتصف النهار. انتهى.

وأنا: لما وقفت على الأبيات الثلاثة أعجبتني - كثيراً: - لطافة معانيها وجزالة مبانيها فهزّنتا^(١) شعوري الشعري هزّاً، وأزّنتاني^(٢) على إضافة أبيات أخرى إليها أزّاً، لكي تكون قصيدة رائعة تبرز^(٣) لب الصّبّ بزّاً، فقلت:

(١) أي حرّكتنا.

(٢) أي حملتاني.

(٣) أي تسلب.

فَعُولُن مَفَاعِيلُن فَعُولُن مَفَاعِيلُن
فَعُولُن مَفَاعِيلُن فَعُولُن مَفَاعِيلُن
(بحر الطويل)

فقلت فهل فيكم بليلاي شُبُهَةٌ^(١)
فقلت فمَمَّنْ إستعرتم^(٥) عيونكم
فقلت فهل من خدّ ليلي خدودكم
فقلت فهل من قَدَّها^(٨) قُدَّ^(٩) قَدُّكم
فقلت فهل من ساقها ومَسَاقِها^(١٠)
فقلت فهل ليلاي منكم تبشّرت^(١٣)
بها^(٢) قيل في ليلي^(٣) فقال يقال^(٤)
أمن سلوتي: ليلي فقال يقال
ومن مسكها فُحتم^(٧) فقال يقال
ومن لينا لِنتم فقال يقال
خففتم^(١١) كما خفت^(١٢) فقال يقال
فقال بها^(١٤) نفسي فقال يقال

(١) أي مشابهة.

(٢) بدل من بليلاي.

(٣) من الحسن والأوصاف الجميلة.

(٤) من قال على كذا اذا افتري عليه اي قول مفترى أو إفتراء.

(٥) من الاستعارة بمعنى اخذ العارية أو من التسعر كلهيب النار.

(٦) اي ممن تسليني وتنسيني همومي وليلي بدل من سلوتي.

(٧) اي نشرتم روائح المسك.

(٨) اي قامتها.

(٩) اي شق أو خلق.

(١٠) اي سيرها.

(١١) اي في السير.

(١٢) اي كما خفت ليلي دائما على قلبي.

(١٣) أي لبست بشرتكم أو صارت بشرا بعدما كانت منكم.

(١٤) اي أحببتها: يقال قال به اذا أحبه.

فقلت فهل منها افتريتم^(١) شعوركم
 فقلت فهل صبُّ يقال^(٢) بطرفكم^(٤)
 فقلت فقل لي ما يقال عن الهوى
 إذا اقتاله^(٦) أو قال^(٧) فيه جهوله
 فقال يقال جاهل قال^(١٠) نفسه
 فقلت رعاك الله يا خير ناصحٍ
 فقلت أعبدا لله^(١٥) والقيس قيسكم
 وقيتم^(٣) بها برداً فقال يقال
 شهيد الهوى يُدعى فقال يقال
 يقال يقول^(٥) أو يقال يقال
 فقال^(٨) يقال أو فقال^(٩) يقال
 فقال^(١١) إلى المهوى^(١٢) فقال^(١٣) يقال
 صدقت ولكن ليت^(١٤) قال يقال
 أبا حسن ضاهوا^(١٦) فقال يقال

المخمس

عبدالله محمد الحسيني البرزنجي المدرس

١٩٦٦/٢/٨ م أربيل

(١) اي لبستم اشعاركم كلبس الفروة.

(٢) اي حفظتم.

(٣) اي يمات.

(٤) اي بحب عيونكم.

(٥) اي يَغلب الهوى وكذا يقال في القافية بمعنى يُغلب.

(٦) اي اختار الهوى.

(٧) اي اجتهد فيه.

(٨) اي استراح يقال.

(٩) اي أو يقال حاد ومال عن الصراط السوي.

(١٠) اي امات واهلك نفسه.

(١١) أي أقبل.

(١٢) اسم مكان، وهو الاحسن او اسم مفعول أو اسم فاعل والكل صحيح.

(١٣) أمات نفسه.

(١٤) فيه تمنُّ منه للموت لأن في الموت راحة للعاشق المهجور أو المحروم.

(١٥) مثنى عبدالله والمراد بهما عبدالله البيتوشي و عبدالله الحسيني.

(١٦) اي شابهاوا أبا حسن في شعرهم.

(١٣)

في المناجاة: للشافعي

تخميس عبدالله محمد الحسينى للبيتين المشهورين
في المناجات للشافعي (رحمه الله)

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهمز السداسي المحذوف)

توانيت عن الطاعات كسلاً
ولازمت الفسوق وصرت كهلاً
فإن حوسبت بالأعمال عدلاً
{إلهي لستُ للفردوس أهلاً
ولا أقوى على نار الجحيم}

* * *

إلهي أنت علام الغيوب
وغفار الذنوب والعيوب
وتواب مغيث في الخطوب
{فهب لي توبةً واغفر ذنوبي
فإنك غافر الذنب العظيم}

(١٤)

خِفِ اللهُ يا هذا وكن متخاشعاً^(١)
 له ثم كن عبداً مطيعاً وسامعاً
 وكن وارعاً في كل شيء وخاضعاً
 ولا تمش فوق الأرض إلا تواضعاً
 فكم تحتها قوم هم منك أرفع

ولا تتسم سيما الصلاح بسمعة
 ولا تترفع بالغنى أو بصنعة
 توقع نزولاً إن حظت برفعة
 فإن كنت في عز وحرز و منعة
 فكم مات من قوم هم منك أرفع

(١) وقد صادفت هذين البيتين في جامع الحاج داود بكر كوك فخمستهما بالتخميس الآتي.

(١٥)

هذا التخميس الآتي للأبيات الستة
للشيخ عمر المشهور بابن الفارض (رحمه الله)

مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن
مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن
(البسيط التام)

لقد مَنَحْتَكُمْ قَلْبِي فَوَدَّكُمْ
وقد أَيْتُ و أهواكم و هَنَدَكُمْ^(١)
أَتْنَكْرُونَ مَحَبًّا رَامَ^(٢) عَهْدَكُمْ^(٣)
{ إن كان منزلتي في الحبِّ عندكم
ما قد رأيتُ فقد ضَيَّعْتُ أَيَّامِي {
لَمَّا جَعَلْتُمْ لَنَا مِنْ وَجْدِكُمْ وَطَنًا^(٤)
أَنْسَيْتُمُونَا الَّذِي قَدْ كَانَ مَحْتَضًّا^(٥)
كَانَتْ خِيَالًا فَصَارَتْ واقِعًا عَلَّنَا
{ أَمْنِيَّةٌ ظَفِرَتْ رُوحِي بِهَا زَمَنًا
وَالْيَوْمَ أَحْسَبُهَا أَضْغَاثَ أَحْلَامِ {

(١) اسم امرأة، ثم استعملت للنساء استعمال علم الجنس وربما يطلق على المشهورات بصفة أو صفات معجبة، وربما يطلق على المحبوب ذكراً كان أو أنثى وهو المراد هنا.

(٢) أي قصد.

(٣) أي معاهدة الحب معكم.

(٤) أي ما نوطن أنفسنا عليه من الهوى.

(٥) بفتح الضاد، أي مكان حضانتنا سواء كان المراد به وطننا الحقيقي أو أحضان آبائنا وامهاتنا. كناية عن نسيان كل شيء بسبب الهوى.

فإن أُعِدُّ ملوماً في موَدَتكم
 أو مذنباً في تمنى نيل رَحْبَتكم
 لا بأس^(١) أرجو أكون من أحبَّتكم
 {وإن يكن فرطٌ وجدي في محبتكم
 إثمًا فقد كثرت في الحبِّ آثامي}

في أول الحبِّ لاحت^(٢) لي بشائره
 لكنه بعدما بانَّت سرَّائره
 وجدتني غافلاً عما يياشيره^(٣)
 {ولو علمت بأن الحبِّ آخره
 هذا الحمامُ لما خالفتُ لوَّامي}

ياليتني لم أرى^(٤) خِلاً^(٥) وألحظه^(٦)
 قد انخدعت بما قد كان يلفظه^(٧)
 ما دنا^(٨) القلب منه بات يئظه^(٩)
 {أودعتُ قلبي إلى من ليس يحفظه
 أبصرتُ خلفي وما طالعتُ قُدَّامي}

(١) اي لاني أرجو ان اكون من المحبوبين لديكم أو من محبيكم.

(٢) اي ظهرت.

(٣) أي من قتلى بَعْصِ الهوى مع حرمانى.

(٤) لم يعمل لم.

(٥) أي خليلاً.

(٦) عطف على أرى: أي ويا ليتني لم الحظ اي انظر الى خليل ولو من بعيد.

(٧) أي يتكلم به من كلمات رقيقة ومغرية.

(٨) اي قُرْب.

(٩) أي يدفعه دفعاً ويطرده طرداً

أذاق قلبي خمراً من ملامظه^(١)
 فصار سكران لا يُصفي^(٢) لواعظه
 يا من^(٣) يخلص قلبي من ملاحظه^(٤)
 {لقد رماني بسهم من لواظفه
 أصمى^(٥) فؤادي فوا شوقي إلى الرامي}

المخمّس

عبدالله محمد الحسينى المدرس

(١) أي مما حول شفتيه.

(٢) أي لا يسمع أو لا يستمع لوعظ الواعظين ونصح الناصحين، حيث لا ارادة بقيت له بسبب ذلك السكر ولا اختيار.

(٣) أي يا قوم من يخلص الخ.

(٤) أي من مرآه.

(٥) أي رماه فقتله في مكانه.

(١٦)

هذا التخميس على ثلاثة أبيات لا أعرف قائلها، وكما حكى لي ان القائل كان تلميذاً ذكياً للملا أبوبكر المشهور بكوچك ملا الأول، وقد كان الملا أبوبكر قد بنى له غرفة في الجامع وكان النجارون ينقشون أبوابها وشبابيكها فقال التلميذ الأبيات الثلاثة مؤرخاً لبناء غرفة أستاذه وإليك التخميس والمخمّس^(١):

مفاعيلن مفاعيلن فعولن
مفاعيلن مفاعيلن فعولن
(الهج السداسي المحذوف)

سمعت قائلاً: قومي هَلُمُّوا:
من أَرَجٍ لهذا الروض شُمُوا
رأيتُ إذ طالعتُ ما أتمَّوا
{عناكب إجتمعوا وهمَّوا:
ليصنعوا ما صَنَعُوا للفخرِ}
ذكرت بفعلهم وما جمعوا:
من آلهِ وصنع ما شرعوا
غاراً بثور بعد ما رجعوا
{سألتهم تأريخ ما صنعوا:
بهمزة ومعجمات الشطرِ}

(١) وقد جعلت ذلك رسالة موجزة شرحت فيها محتملات الأبيات والتخميس من المعاني والتشبيهاً (كتاب: كشف الأستار لدقائق الأنظار).

فقال لي قائلهم عجباً
وكان ذا بلاغةٍ نجيباً
هياً اسمعن من كلنا غريباً
{فأسرعوا تأريخه مجيباً:
قد ننسج الغار على بي بكر}

١٢٠٧ هـ

(۱۷)

شعر يتضمن تأريخ وفاة الشيخ رشيد لولاني (رحمه الله) ترجم عن الفارسية الى العربية مع المحافظة على وزن الأصل^(۱).

فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

فاعلاتن فاعلاتن فاعلان

(الرمل السداسي المقصور)

قد توفي مرشد الناس الرشيد^(۲)

(۱) نظمه بالفارسية احد ابنائه وترجمه الى العربية بطلب منهم. عبدالله محمد الحسيني البرزنجي في ۱۹۶۶/۱۰/۲۵.

(۲) دواى به دواداچونمان بؤ ئەسلى ئەم شيعره به فارسى، له ديوانى (لؤلانى) دا، ئەم شيعره به فارسى ههيه و نووسراوه به بۆنهى وه فاتى شيخ رهشيدى لؤلانى، حاجى محهممه دى كورى ئەم شيعرهى نووسيوه. شيعره فارسىيه كه ئەگەرچى ههلهى چاپى تىدايه، به لام بؤ ئەوهى دهقه ئەسلىيه كه له گهڵ وهرگيرانه كهى دابنرى، ليره دا دهقه فارسىيه كه داده نيين:

(هينم.ع.خ)

در هزارو سيصدو هشتادو چهار
شد وفات شيخ رشيد نامدار
روز از دنيا به قيامت زد قدم
دو ز شعبان شش ز كانون به کم
با ميلادى شد برابر ان شمار
يك هزارو سيصدو شست و چهار
اى كه طه زمان کرد بهر تو
تا شده عصر سعادت دهر تو
چون سلاح صالح بگرفتى بدست
چند عالم از رهى خواری برست
و ار عبیدالله بودى بهرور
هستی ان غوث ثانی کارگر
کرد عنایت با تو حی ذو الجلال

خادم الدین المسمی شیخ رشید
 كان هذا الخَطب في شهر شريف
 مستطاب وهو مبروك لطيف
 اسمه شعبان من بين الـورى
 فضله لاريب فيه أو مرا
 من سني هجرة فخر الكائنات
 كان ألفاً وثلاثاً من مئات
 وثمانين ونصفاً من ثمان
 أظلمت أيامنا داك الزمان
 ومن الميلاد تاريخ الوفاة
 كان ألفاً ثم تسعاً من مئات
 ثم ستين وبعد أربعه
 خسف البدر بأنوارِ معه
 وهي في أول كانون أتت
 من لياليه إذا ست مضت
 شيخنا يا من له الدهر قطع
 شيخنا طه الشريف المتبّع

بود اکمال کمالت از کمال
 مرشد راه گریق نقشبند
 خادم بیچارگان و مستمند
 بر تو باد رحمت حق بی حساب
 هم جوار یونس عالی جناب
 هست اوصافت ز ادرا کم بدر
 کی توانم کرد مدحت ای پدر
 ناظم این نظم را دارد رجا
 با تو می بخشد خدا روز جزا

سدرچاوه (دیوانی لولانی، شیعی حاجی محمد رشید لولانی و شیعی عبدالقادر محمد رشید
 لولانی، دهزگای روشنبیری و بلاوکردنه‌وهی کوردی، به‌غدا، ۲۰۰۲، ۴۹۱-۵۰)

كي يكون العصر عصر السعد بك
 فاهتدى الطاغون أوج المجد بك
 قد تسلحت من الشيخ المطيع
 صالح بالنور والقدر الرفيع
 ومن الشيخ عبيدالله كنت
 مستفيداً فمن الشيطان صنت
 ومن الغوث عبيد القادر
 قد تلبست لباس الشاكر
 وكما شاء الكريم ذوالجلال
 كنت ذا كل كمال من كمال
 فتصوّفت وصوّفت المرید
 بالطريق النقشبندی المفید
 وخدمت الناس في حدّ سواء
 دون فرق وانحياز او رياء
 فهنيئاً صرت جار ابن متي
 يونس الصديق عالي الهمة
 رحمة الله عليكم دائماً
 في الصباح والمساءل ناعماً
 عدّ أوصافك عني مدركي
 كيف في مدحك ألقى مسلّكي
 ناظم الشعر به قد ارتجى
 بك عفو الله في يوم الجزا
 يا الهي يا غفور يا كريم
 أكرمن مثواه واغفر لي اليتيم

(١٨)

جامع^{١١}

مستفعلن مستفعلن مستفعلن
مستفعلن مستفعلن مستفعلن
(الرجز السداسي التام)

سمي شيخ صحب خير الجامع (ص)	لله درّ باني هذا الجامع
به قصوراً في الجنان اللامع	قد اشترى بانيه من إلهه
فراق للناظر ثم السامع	أسسه على ثقة ربّه
فمرحبا بالساجد والراكع	فزره وارتع فيه واسجد واركع
فارجع إلى أول شطر طالع	إن رمت تاريخ الشروع بالعمل
لله درّ باني هذا الجامع	أرخ به دوماً وكرّر يا فتى
١٤٥ ٧٠٧ ٦٣ ٤٠٤ ٦٦	
آل الحسين والنبي الشافع (ص)	نظّم عبدالله هذا وهو من

١٣٨٥ هـ - ١٩٦٦ م

(١) وقد كتبت هذا تاريخاً للشروع بعمل بناء جامع الحاج بكر سليم الحماوي في أربيل حيث كنت أول إمام وخطيب ومدرس فيه. عبدالله محمد الحسيني البرزنجي المدرس.

(١٩)

مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعل
مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعل
(البيسط المقطوع)

من بَعْدِ أَلْفٍ و دالِ دونِ إِزْرَاءِ
لا بِلِ ولمِ أدرِ مَنْ أَلْفٍ الى ياءِ
لأ لغزِ اللغزِ في شَعْرٍ و إعماءِ
إسْماً ووصفاً به الإغراءِ للنائيِ
لبلدةٍ قَرَبَ تِكْرِيتَ بصَحراءِ
حيضٍ لَجَارِيَةٍ بَكَرٍ وَعَصْمَاءِ
مَنْ ابنِ جَهْبَلَةَ أَلَدَ أَعْدَاءِ
قَدْ أَهْلِكُوا إِذْ بَدَّوْا في أَوْجِ بَغْضَاءِ
مَحَافِظاً في أَمَانَةٍ وإيفاءِ
بالعهدِ في كَلِّ إِصْبَاحٍ وإِمْسَاءِ
من ذلكِ الإِسْمِ دونِ اللامِ والتاءِ
وفي النضيرةِ قَدْ جئنا بإهْجاءِ
هذي القصيدةِ فاشكرِ حَسَنَ إنشائيِ

أردتِ تجرِبَةً للطبعِ في الباءِ^(١)
فجِرتُ فيه ولمِ أَصِلْ إلى أَمليِ
حتى اهتديتِ من الكُتُبِ التي جُمِعتِ
فقلتِ ما سبعةٌ من الحروفِ أتتِ
فصاحبِ الاسمِ بالتدميرِ مشتهراً
والسرِّ في حملِ رِجْليِ اليَمَامَةِ من
به تهذمِ سورِ القصرِ في حَضْرٍ
ومنه إِسْمٌ لِقَوْمٍ في مَدِينَتِنَا
مع الرسولِ الذي قد كان عَاهَدَهُمِ
فأصبحوا لا يُرى إِلا خيانتَهُمِ
والوصفِ من أربعِ من الحروفِ أتتِ
في دمِ ضيزنَ قَدْ جاءتِ قصيدتنا
من خالدِ ثم عبداللهِ قَدْ نظمتِ

(١) ملاحظة/ وقد نظمت القصيدة التالية بعد ما كان (خالد الألويسي) كاتب الاوقاف في أربيل كتبها في معنى جميل ومناسبة جميلة ولكن لم يكن شعراً بل ولا نثراً منتظماً ولجمال المناسبة ولطافة المعنى عملت هذه القصيدة فقلت:- وذلك في ١٩٦٦/٢/٢١م.

(٢١)

قصيدة يائية

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 (الرمل السداسي المحذوف)

فُقت بالنجل النجيب باقصى
 حيث كنتم جد مولانا الحبيب
 في الدنا ما أشرف قطر الحجاز
 سيما مكة حازت مفخرأ
 وكذا قرت عيون طيبة
 إنها حقا لجنات النعيم
 يا لها فخرأ ونورأ فوق نور
 حازتا فضلا على كل السوى
 شاهد انا نرى اهل النهى
 فيهما فخر جميع الأنبياء
 يا لمن نال سلام الاستلام
 يا لمن بعد الوقوف يقصد
 ثم لما انتهى رمى الجمار
 للطواف ثم شرب زمزما
 ثم من باب الصفا يبغى الخروج
 ثم تهتز قلوب العاشقين
 حبكم فرض على مئت وحي
 من سرى ليلا إلى العرش العلى
 حيث صار مولد جد الحسى
 فوق اقطار الثرى بل والسسمى
 روضة المختار يا وصل المنى
 انها الفردوس ماوى اهل طى
 بالنبي المصطفى حاوى العلى
 من بلاد الله شرقأ مغربى
 يؤثرون الوصل فوق كل شى
 من رقى نحو الرقى فوق الرقى
 مع طواف البيت سعيا بالصقى
 مشعرا ليلا ففى الصبح منى
 يبتغى ما كان خيرا لقبلى
 بعد ايداع المقام ركعتى
 نحو مسعى بين كل مروقى
 نحو معشوق جميع الثقلى

عين انسان الوجود وهو من
 من هو المنظور من عرش الصمد
 يا مريد الحج من مكة قم
 وأيا من خارجا يات لحج
 واذا كنت مريد الاعتمار
 ثم طف فاسع فحلق بفذا
 واذا ما رمتها قرنا بحج
 ثم يكفيك من الاعمال ما
 وطواف لقدم لا يجب حينذا

جود مولينا عظيم النعمتى
 بل من الكرسى واللوح أطوختى
 محرماً منها لوقف سر فتى
 احرم من مما بميقاتك سمتى
 احرم من بالعمره مما قدمضى
 فزت بالعمرة يا ما حى غى
 احرم من بالحج والعمره فهى
 لو تكن مفرد حج لكفى

پاشکۆکان

یهك: نامهكان

(۱)

نامه‌ی (عاجز) بۆ مه‌لا عوسمان پېشنوئیزی گوندی (سمایلاوا)

برای عه‌زیز و خوشه‌ویست و موخته‌په‌م
جه‌نابی مه‌لا عوسمان ئیمامی دئی سمایلاوا

پاش سه‌لام و ئه‌حوال پرسین و گێژنه‌ پیرۆزی، برای خوّم وا له‌سه‌ر ئه‌مری
جه‌نابتان - به‌تو فیقی خوای گه‌وره - شیعه‌که‌م ته‌خمیس کرد^(۱)، وه‌ بوّتم ره‌وانه
کرد. توژنیکیش ته‌ئخیر بووم به‌لام له‌به‌ر ره‌مه‌زان بوو. وه‌ له‌میژره‌ ده‌ستیش له
شیعر دانان ناده‌م. باقی ره‌جای دو‌عای خیرم هه‌یه له‌ خزمه‌تتان. برام. والس‌لام

ئیمزا

المخلص

عبدالله محمد الحسینی البرزنجی

امام و خطیب مزگه‌وتی چه‌م چه‌مال / که‌رکوک

م ۱۹۶۲/۳/۱۳

(۱) مه‌به‌ستی (عاجز) شیعه‌که‌ی (عاصی)یه، که له‌سه‌ر داوای (مه‌لا عوسمان) شیعه‌که‌ی
ته‌خمیس کردووه.

(٢)

نامه يه كى (عاجز) بو ماموستا مه لا عه بدوللاى سييه ردانى

حضرة الأخ الملا عبدالله المحترم

تحية واحتراما. وبعد:

أقدم لك نص كتاب الملا فائز الذي يدعونا لتناول طعام العشاء عنده مع الملا مسعود والملا جميل. وقد قلت لحامل كتابه إذا جئنا فسوف نصلي صلاة المغرب في مسجد الحاج قادر وإلا فلا تنتظرونا ورأيت من المصلحة ان اخبركم بذلك: فإذا وافقتم فلا بد ان نذهب من الآن لنصلي صلاة المغرب هناك، وإلا فأخبرني حتى لا نذهب. والسلام.

وارسل مع محمد جامع المتون إذا لا تحتاجون اليه.

التوقيع

عبدالله محمد الحسيني

١٩٦٤/٧/٥ م

(۳)

نامه‌ی ماموستا مه‌لا سألحی گه‌وره‌ی^(۱) هه‌له‌بجه بو (عاجز)

الی حضرة الاخ الأعز الحاج السيد عبدالله المحترم :

أولا نطلب من الكريم المنان ازدياد عمركم وعافيتكم وكثرة افاداتكم. ثانيا تسئل عن احوالنا حمدا له نصرف الاوقات والحياة بالسلامة وازدياد مودتكم. وطلبتم دسوقي فكان الجلد الاول حاضر لكن الجلد الثاني عند طالب مشغول بتدريسه وعند الفراغ نقدمه ويوجد عندنا الكتاب مطول ان يلزم فاخبرونا نقدمه ايضا بل اي كتاب تريدونه لسنا بصاحب عند احتياجكم اليه، وطلاب المدرسة يقدمون الاحترام.

باقي دمتم سالمين محترمين

المدرس بمسجد عاشقان حلبجة

التوقيع

(۱) نه‌گه‌رچی له نامه‌که‌دا ناوی خۆی نه‌نووسیوه، به‌لام دوای به‌دواداچوونمان و پرسکردنمان، به‌پریز (عه‌بدولره‌حمان شیخ عوسمان عه‌بدولعه‌زیز) خه‌ت و نیمزاکه‌ی له‌گه‌ل نه‌و ده‌سته‌تانه‌ی لای هه‌بوون به‌راوردکرد، ده‌رکه‌وت که نامه‌ی ماموستا مه‌لا سألحی گه‌وره‌ی هه‌له‌بجه‌یه، که نه‌وسا موده‌پرسی مزگه‌وتی کانی عاشقان بووه.

پاشکوة

دوو: ناوی کەسایەتیەکان

ئادەم (ادم): بە عیبری **אָדָם** ناوێ دروستە کە یەتی و میژووی بە کارهینانی بۆ زمانە سامییەکان دەگەرێتەو، یە کەمەین بە کارهینانیش بۆ ناوی ئادەم لە رووی میژوویەو عەرەبی بوو، کە بە (Adamu) گوێراو، هەرۆک لە لیستی پاشا ئاشوریەکانیش وا توێمارکراو. لە زمانی عیبریدا ئادەم بە مانای مەرۆف هاتوو، لە سفری تەکوینیش بە هەمان شیوە مانای مەرۆف دەدات کە لە زمانی کەنعانیەکانیش لەوێ نزیکە. لە زۆربەیی ئایینەکان ئادەم بە باوکی مەرۆف و یە کەمەین دروستکراو لە جوێری مەرۆف دانراو، بەلام جیاوازی بۆچوون هەیە لەوێ ئاخۆ پێغەمبەر بوو یان نا؟! یێگومان لە ئیسلامدا بە یە کەمەین مەرۆف و یە کەمەین جێنشینی خوا لەسەر زەوی ناسراو. قورتانی پیرۆز بەم شیوەییە روون دەکاتەو کە دواي ئەوێ ئادەم لە گەل حەوا سەرپێچیان کرد، ئیدی خوا فرێدانە سەر زەوی. منداڵەکانی هابیل و قابیل و شیث ن. جیاوازی لە تەمەنە کە ی هەیە و بە زۆری پێیان وایە تەمەنی هەزار سال بوو. لە قورتاندا ۲۵ جار ناوی هاتوو و زۆرتەینی لە سوورەتی ئەعرافە کە حەوت جارە. دەگوترێ حەوا دوو جار لە هەر سکێک دا کورێک و کچێکی بوو. مردنی ئادەمیش هەندێ پێیان وایە لە هیندو هەندێک پێیان وایە لە شام یان لە مەککە بوو، بەلام تا ئیستا هیچ بەلگە یەکی دروست نییە لەسەر شوێنی نێژرانە کە ی.

ثامینه: ثامینه‌ی کچی وهه‌ب کوری عهد مه‌ناف (؟-۵۷۵ز) ه، له قوره‌یشییه‌کانه‌و دایکی پیغهمبه‌رمانه (صلی الله علیه وسلم)، باشتین ژنی قوره‌یشییه‌کان بووه‌و که‌سیکی ریزلیگی‌راو به. وه‌هیپی کوری عهد مه‌ناف که مامی بوو شه‌وی به‌خیو‌کردوو. عهدوللای کوری عهدولموت‌ه‌لیب خواستی و موحه‌ممه‌د پیغهمبه‌ری لی بوو. که عهدوللا وه‌فاتی کرد، ثامینه هه‌موو سالیکی له مه‌ککه‌وه ده‌چوو مه‌دینه‌و سهردانی گۆره‌که‌ی ده‌کردو سهری له خالوانی باوکی ده‌دا که (به‌نی عهدی کوری نه‌جارا) بوون. له یه‌کیکی له سهردانه‌کانیدا نه‌خوش که‌وت و له شوینیک که پیی ده‌لین (الابواء) هه‌لکه‌وتوو له نیوان مه‌ککه‌و مه‌دینه‌و کۆچی دوایی کرد، موحه‌ممه‌دی تاقانه‌ کوریشی شه‌ش سالی یان چار سالی بوو.

ئه‌بویه‌گری سدیق: ئه‌بویه‌گری صدیقه، که ناوی عهدوللای کوری ئه‌بی قوحافه‌یه، ئه‌بو‌قوحافه‌ش ناوی عوسمان کوری عامر کوری که‌عب، کوری سه‌عد کوری ته‌یم کوری مورپه‌ی کوری که‌عب کوری لوئه‌ی کوری غالب کوری فه‌ر کوری مالک القرشی التیمی یه. یه‌که‌م که‌سه له پیاوان که مسولمان بوونی خوی را‌گه‌یان‌دوو‌ه به صدیق (راستگۆ) یش نا‌نراوه‌ چونکه له شه‌وره‌ی پیغهمبه‌ردا به هه‌موو شتیکی رووداو‌ه که بر‌وای هی‌نا، یا‌وه‌ری پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) یش بووه له کۆچ‌کردنه‌که و زۆر لای خوشه‌ویست بووه، به یه‌که‌م جینشینی پیغهمبه‌ریش هه‌لبژێردراوه له ته‌مه‌نی شه‌ست و سێ سالی‌دء دوای وه‌فاتی پیغهمبه‌ر به دوو سال و سێ مانگ و دوانزه رۆژ وه‌فاتی کردوو له ته‌نیشت گۆری پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له مه‌دینه‌ نی‌نراوه. فه‌رمووده‌ی زۆر هه‌یه له‌سه‌ر به‌ریزی و گه‌وره‌ی ئه‌بویه‌گر له‌لای پیغهمبه‌رده‌وه به‌ناوبانگ‌ترینیان فه‌رمووده‌ی (ئه‌گه‌ر بکرایا خوشه‌ویستم هه‌بوا‌یه، نه‌وا ئه‌بویه‌گرم ده‌کرده خوشه‌ویستی خۆم)، هه‌روه‌ها هه‌لو‌یسته‌کانی نمونه‌ی هه‌لو‌یستی دانسقه‌و ده‌گمه‌نن له میژووی ئیسلامی دا و خودی پیغهمبه‌ر نو‌یژی له‌دوای کردوو.

ئەبوبەكر (كچك مەلا): ناوی ئەبوبەكر كورپی مەلا عوسمان كورپی مەلا ئەبوبەكر كورپی مەلا عومەرە، لەبەر بەژن كورتی بە (كچك مەلا) ناویان دەبرد. لە ساڵی ۱۷۷۸ لە ھەولێر لە دایك بوو. دەرسی لەلای باوکی خویندوو و ماوہیەكیش چۆتە لای مەلا عەبدولرەحیمی زیارەتی و داتر چۆتە لای مەلا عەبدولرەحمانی رۆژبەیانى و پاشان چۆتە بەغدا و ماوہیەك لای داود پاشای خویندوو. دوای ئەو چۆتە شارى سلیمانى و ماوہى دوو سالان لە خزمەت مەولانا خالید ماوہتەو و دەرسی شەریعەت و تەسەووفى خویندوو. ئەبوبەكر یەكی لە زاناو پیاو ماقولانى شارى ھەولێر بوو و پەراویزی بۆ چەند كتیب نووسیو. لە ساڵی ۱۸۵۵ لە شارى ھەولێر كۆچى دوایی کردوو.

ابن الفارض: ناوی عومەر كورپی عەلى كورپی مورشید كورپی عەلى ئەلحەمەوى یە، بە ئەبو حەفس و ئەبولقاسم و شرف الدین ابن الفارچ یش ناسراو لە ساڵی (۵۷۶ك - ۱۱۸۱ز) لە میسر لە دایك بوو. لە شاعیرە ھەرە دیارەكانى بواری تەسەووفە، بە سولتانی عاشیقان ناسراو. لە شیعەرەكانیدا گەشتتۆتە (یەكیتی بوون - وحدە الوجود). باوکی لە شارى حەمای سوریاو ھاتۆتە میسرو لە میسر نیشتەجى بوو. عومەر لە مالىكى پر لە زانست و ھەر و خواپەرستییەو گەورە بوو. لە گەنجیدا خۆى بە فیقھى شافیعی خەرىك کردوو و فرمودەى لە (ابن عساكر) ھو وەرگرتوو، پاشان ھەزى بەرەو لای تەسەووف دەچى و دنیا بە كەم دەگرى و خۆى دوور دەپەرێژ دەكا و روو لەو مزگەوتانە دەكات كە وێران بوونەو لە بنارى شاخەكان خەرىكى خواپەرستى دەبى. سەفەرىك بۆ مەككە دەكات و نوێژەكانى لە ھەرەم دەكردو دواتر لە دۆلىكى دوورى مەككە خۆى دەگرخانە و زۆربەى شیعەرەكانى لەم كاتانە نووسیو. دوای پازدە سال دەگەریتەو ميسر و لە ھۆلىكى ناو ئەزھەر دەمىنیتەو ھەلەك پۆل پۆل دەھاتنە زیارەتى، بە جۆرىك مەلىك كامیلیش ھاتە زیارەتى. عومەر پیاویكى زۆر كەشخەو پۆشتەو پەرداخ بوو، مەجلیسى خۆش بوو، گەفت و لفت خۆش و قسە رەوان بوو، پیاویكى تا بلى سەخى تەبیعات بوو، زۆر ھەزى لى بوو ئیواران تەماشای دەریا بكا، عاشقى جوانى بوو. لە ساڵی (۶۳۲ك - ۱۲۳۵ز) ھەر لە میسر كۆچى دوایی دەكات.

به لقیس: شازنی ولاتی سبههٔ بوو، هاوچه رخی سوله یمانی کوری داود بوو، که چوو بو دیده نی و له داستانه کانی تردا به هاوسه ری سولیمان ناسراوه. له کتییی پیرو زو له قورتانیش باسی هاتوو، نه گهرچی جیاوازییه کی کهم به دی ده کری له هه ریه که له ته ورات و ئینجیل و قورتان، به لام هه موویان له سه ر ئه وه کوکن که شازنیك بووه له سبههٔ و سولیمان داوای لیکردوه که پروا بهیئنی. هه والی شازن و میرنشینه کهش له ریگای هودهدوه بووه. ئه م وشه یه وه ک ره مزی جوانی له ناو شیعردا به کارهاتوو، له ئه ده بی عیرفانیشدا مه دلولی دیکه ی هه یه و به لای ئیبن عه ره بییه وه به لقیس دوو پرووی هه یه، پرووی یه که می ئه وه یه به لقیس باوکی جنوکه و دایکی ئاده می بووه، رووی دووه می له جیهانی مروفت په یدا بووه لای وایه که دایک شوینی خولقاندن و گوپرانه کانه، بویه به لقیس سه ر به دایکیه تی و له لای مروفت له دایک بووه.

تاهیر به گی جاف: ناوی تاهیر کوری عوسمان پاشای کوری موحه ممه د پاشای کوری که یخوسره و به گی جافه، له ناو خه لکی به تاهیر به گی جاف ناسراوه و ناوی راسته قینه ی خوئی که (تاهیر)ه کردوو به نازناوی خوئی. دایکی ناوی عادیله خانی کچی قادر به گی ساحیبقرانه، له بنه ماله یه کی سنه یی بووه و ژنیکی تیگه یشتوو بووه و به شداری له به ریوه بردنی کاروباری بنه ماله و عه شیره تی جافی کردوو. تاهیر له سالی ۱۸۷۸ له هه له بجه له دایک بووه. سه ره تا له حوجره ی مزگه وت خویندویه تی، به لام پیوستیه کانی خویندنی ئایینی له حوجره ته وا و نه کردوو، له پاشاندا ماموستا میرزای بو گیراوه له ماله وه زانست و زانیاری وه رگرتوو. له سه رده می میردمندالیدا خوئی به زمانی فره نسویه وه خه ریک کردوو و هه ندیکی لی فیرو بووه. له به ره ئه وه ی تاهیر به له ش له پرو لاواز و نه خووش بووه، ژیانی کورت بووه، له ته مه نی چل سالیدا نه خووشی کاری لی کردوو، بویه بردویانه ته سلیمانی و له سالی ۱۹۱۸ کوچی دوایی کردوو. ته رمه که ی له گوندی عه بابه یلی باکووری هه له بجه به خاک سپیردراوه. تاهیر خاوه نی دیوانیکی شیعرییه و تا ئیستا چند جارنک دیوانه که چاپکراوه.

حەلیمە: حەلیمەى سەعدییە لە تیرەى بەنى سەعدى بن بەكرى ھۆزى ھەوازنە،
 داىكى شىرى پىغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم)، ناوى حەلیمەى كچى ئەبو
 زوبىبى كورپى عەبدوللای كورپى حارىسى كورپى شەجنەى كورپى جابرى
 كورپى رەزامى كورپى ناصیرەى و ژنى حارىسى كورپى عەبدولعیززى كورپى
 رەفاعەى و لە بیابانى حودەیبیە نیشتەجى بوون، ئەو كاتەى پىغەمبەر ھەتیو
 كەوت بۆ ئەوەى لە دەشتى زمانى پاراو بى و نەرىتى عارەبان پەیرەو بکەن
 و منداڵ بنێرنە دەشتى، كەوتە لای حەلیمەى سەعدییە و ئەو بەخۆى كرد،
 بەخۆكردنەكەش لە بادىەى بەنى سەعدو ھەرۆھا لە مەدینە بوو. دواى بوونە
 پىغەمبەرى حەلیمەو مێردەكەى ھاتنە لای پىغەمبەرەو مسوڵمان بوون، لە رۆژى
 حونەینیش ھاتە لای و پىغەمبەرىش عەباكەى خۆى بۆ راخست و لەبەرى
 ھەلستا. حەلیمە سالى ھەشتەمى كۆچى لە مەدینە كۆچى دواى كردو لە
 گۆرستانى بەقیع نێژرا.

حەمزە: حەمزەى كورپى عەبدولموتەلىبى ھاشمى قورەیشى، ھاوھلێكى پىغەمبەرە
 (صلی اللہ علیہ وسلم)، و مامیەتى ھەرۆھا براى شیریشیەتى و یەكێك لەو
 چواردە راولێژپێكراوانەى تى ھەشتىنى مامەكانیەتى بە بەلگەى (خیر اخوتى
 على، و خیر أعمامى حمزة رضی اللہ عنھما)، حەمزە بە دوو سال لە پىغەمبەر
 بە تەمەنترەو ھەرۆك لە داىكیش را لێى نزیکە بەوہى داىكى ناوى ھالەى
 كچى و ھەبى كورپى عەبدمەنافە، ئامۆزای ئامینەى كچى و ھەبى كورپى
 عەبدمەنافى داىكى پىغەمبەرە. نازناوى سەردارى شەھیدان و شىرى خواو
 شىرى پىغەمبەرى بەبەردا براوہ. حەمزە لە سەردەمى نەفامیدا پیاویكێكى نازاو
 بەخشنەو چاوتیرو لێبوردە بوو. لە سالى دووہمى پىغەمبەرەراپەتیدا مسوڵمان
 بووہو بە مسوڵمان بوونى ھێزو توانای مسوڵمان زیادى كردو بەشداری ھىجرەتى
 كردو لە مەدینە لەلایەن پىغەمبەرەو لە گەل زەیدى كورپى حارىسە کرانە برا.
 یەكەمین تیپی سەربازى كە دامەزرىنرا تیپەكەى حەمزە بوو. حەمزە بەشداری
 شەرى بەدرو ئوھودى كردو لە سالى سێھەمى كۆچیدا لەلایەن وەحشى كورپى
 حەربى حەبەشى شەھیدكرا.

دایکی مه عبهد (أم معبد): ناوی عاتیکهی کچی خالیدی کوری مونقیزی کوری ره بیعهی کوری ئه سره می خوزاعییه. ئه و هاوه لهی پیغه مبهری خودایه، که میوانداری پیغه مبهری کرد له ناو خپوته کهی له کاتی کوچکردنی پیغه مبهری له مه ککه وه بو یه سرب. چیرۆکه که ئاویه کاتیگ پیغه مبهری و ئه بویه کری هاوه لی به لای ره شماله کهی دایکی مه عبهد تیپه ربوون، لییان پرسی به لکو شتیگ هه بی لی بکرن و بیخون، ئه ویش هیچی نه بوو. پیغه مبهریش مه ریگی له وی بینی که قهت شیردار نه بوو، ئیزنی لی وهرگرت که بیدوشی، ئه ویش داواکهی رت نه کرده وه. خو شه ویستیش دهستی به سه ر پشتی مه رده که دا هینا و ناوی خوی هینا و نزا ی به ره که تی کرد، جامه که پر بوو و خوی و هاوه له کهی تیریان لی خوارده وه و ئه و جار رویشتن. وه ختیگ میرده کهی گه پرایه وه، زوری پی سهیر بوو که شیریان هه یه، حارو مه سه له کهی بو گپرایه وه و ئه ویش گوتی بوم باسی ئه و که سه بکه. ئه ویش هه لیدایه: رأیت رجلا ظاهر الوضاعة، مبتلج الوجه حسن الخلق، لم تعبہ ثجلة ولم تزر به صعلة وسیم قسیم، فی عینیہ دعج، و فی أشفاره وطف، و فی صوته صحل أحور أكحل أرج أقرن شدید سواد الشعر، فی عنقه سطح و فی لحیته كثافة، إذا صمت فعليه الوقار، وإذا تكلم سما وعلاه البهاء، وكان منطقہ خرزات نظم يتحدرن، حلو المنطق فصل لا نذر ولا هذر. أجهر الناس وأجملهم من بعيد، وأحلامهم وأحسنهم من قريب، ربعة لا تشنؤه من طول ولا تقتمه عين من قصر، غصن بين غصنين، فهو أنضر الثلاثة منظرا، وأحسنهم قدرا له رفقاء يخصون به، إذا قال استمعوا لقوله، وإذا أمر تبادروا إلى أمره، محفود، محشود لا عابث ولا منفذ میرده که ش گوتی: هو والله صاحب قریش الذي ذكر لنا من أمره ما ذكر بمكة، ولقد هممت أن أصحبه ولأفعلن إن وجدت إلى ذلك سبيلا. دواى ئه وه دایکی مه عبهد و میرده کهی بو یه سرب کوچیان کرد و مسولمان بوون.

راجی: راجی یان (ژیکۆ) نازناوی شاعیر مه لا ئاوپه حمانی کوری مه لا برایمی کوری مه حموودی کوری به هرامه و له هۆزی میکایه لی شاره زوره. له سالی ۱۹۱۲ له گوندی (تۆبزاوا) ی سه ر به پارێزگای سلیمانی له دایک بووه و

دايىكى ناۋى ھەمىن بوۋە و كىچى حاجى قادر ناۋىكى خەلكى كۆيە بوۋە. لە سالى ۱۹۲۰ دا لەلای باوكى دەستى بە خویندىنى مەلایەتى کردوۋە، تاكو قورئان و بنچىنەى زمانى عەرەبى فیر بوۋە. لە دايدا لە سالى ۱۹۲۷دا ھاتۆتە شارى كۆيە و زانستى عەقائىد و رەوانىيىتى و نەحو و سەرف و مەنتىقى خویندوۋە و تەفسىرى قورئانى لە لای (مەلا عەلى باداۋەبى) لە مزگەوتى منارە فیربوۋە و لە سالى ۱۹۳۸دا ئىجازەى مەلایەتى لەلای مەلای گەورە لە كۆيە وەرگرتوۋە. راجى مەلایەكى لىھاتوۋ بوۋە و زمانى كوردى و فارسى و عەرەبى بە ئەدەبىياتەۋە بە چاكى زانىۋە و شىعرەكانى نالى و سالم و حاجى قادرى كۆيى زۆر لا پەسەند بوۋە و ۋەك شاعىرىكى كلاسكى سەرىھەلدا و بە نازناۋى (راجى) شىعىرە بلاۋكردەۋە و لە ھەندى گۆقارى كوردىشدا بە نازناۋى (ژىكو) شىعرەكانى بلاۋدەكردەۋە. لە سالى ۱۹۶۷ كۆچى دوايى کردوۋە.

سوراقە: ئەبو سوفيان ئەلمەدلەجى ئەلكىنانى، سوراقەى كورپى مالىكى كورپى جوەشومى كورپى مالىكى كورپى عەمرى كورپى تىمى كورپى مەدلەجى كورپى مورپەى كورپى عەبدمەناتى كورپى كىنانەى كورپى خوزەيمەى كورپى مودرىكەى كورپى ئەلىياسى كورپى موزىرپى كورپى نزارى كورپى مەعد كورپى عەدنانە، لە نەۋەكانى ئىسماعىل پىغەمبەرە (س). لە سەردەمى نەفامىدا لە سەرۋەرانى قورەيشى بوۋو گەورەى ھۆزەكەى بوو كە ھۆزى مەدلەجى كىنانى بوو، يەكئىك بوو لە سەردارانى عەرەبىش، ھەرۋەھا يەكئىكىش بوو لەۋانەى برسى تىر دەكردن و ئەۋانەى مەترسىيان لەسەر بوايە چەپارەى دەدان و كرىنى كرىچىيانىشى دەدا، وىراى ئەۋەى شاعىرىش بوو. ناۋبانگى سوراقە لەسەردەمى ئىسلامدا لەۋەدا ھات كە لە كاتى كۆچكردنى پىغەمبەرە ئەبوبەكر بۇ مەدىنە، لە رىگادا سوراقە ئەۋانى بىنى، بۆيە ئەبوبەكر بە پىغەمبەرى گوت، ئەۋە سوراقە خەرىكە دەگاتە ئىمە. پىغەمبەرىش فەرموۋى مەترسە خوامان لەگەلە. ھەتا واى لىھات خەرىك بوو بە قەد كەۋانىك يان دوو كەۋان لىمان نرىك بوۋىۋە. ئەبوبەكر دەلى دەستم بە گریان كرد، پىغەمبەر فەرموۋى بۇ دەگرى؟ وتم ۋەللاھى بۇ خۆم ناگرىم بەلام لە پەرۋشىم بۇ تۆ دەگرىم.

پيغهمبەريش دوای لیکرد و ئەسپەکەي سوراقە حیلاندي و هەتا نەژنۆ
 کەوتە ناو زهوی و هەر دەکەوت و هەلەستایهوه. بۆیه سوراقە وتی ئەي
 موخەممەد ئەوه ئیشتی تۆ، دوای بکە خوا رزگارم بکا بەلین بی دیمە ژیر
 فەرمانی تۆ. پيغهمبەريش دوای بۆ کرد و بەلیننامەیهکی بۆ نوسی که
 سوراقە لەبن دەسلاتی ئیسلامەتیدا سەلامەت دەبی، نەك هەر ئەمە بەلکو
 مزگینتی ئەوهشی پيدا که بەشیک له دەسکەوتەکانی کيسراش که هەندی ژیر
 بە نسیبی سوراقە دەبی. بۆیه کاتیک مسولمانان سەرکەوتن، سوراقە نامەکەي
 پيغهمبەري هینا و پيغهمبەريش فەرموی دەبی ئیمە ئەمە کداریین بەرامبەر بەلین
 و پەیماننامەکانمان. سوراقەش مسولمان بوو، لەوهش سەیرتر ئەوهبوو که تەخت
 و کۆشکی کيسرا کەوتە بەردەستی مسولمانان، سوراقە بازنەي ژیری کيسرای
 کەوتە دەست وەك ئەو بەلینەي پيغهمبەر پيیدا بوو. سوراقە له سالی ۲۴ی
 کۆچی له سەردەمی خیلافەتی عوسمان دا وەفاتى کرد.

شافیعی: ئەبو عەبدوڵلا محەممەد کورپی ئیدریس کورپی عەبباس کورپی
 عوسمان کورپی شافیع کورپی سائب کورپی عوبەیدوڵلا کورپی عەبدیەزید
 کورپی هیشام کورپی حارس کورپی عەبدولموتەلیب کورپی عەبدمەناف ی
 باپیری پيغهمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم). له سالی ۱۵۰ ی کۆچی له غەزە
 یان له عەسقلان یان له یەمەن یان له مینا له دایک بوو، له مەککە گەورە
 بوو، له حەوت سالی قورئانی پیرۆزی لەبەرکردوو له ده سالی موەتتەئی
 لەبەرکردوو. له پازدە سالییدا ئیزن دراوه فەتوا بدا.

شیخ رەشیدی لؤلانی: ناوی شیخ رەشید کورپی میر محەممەد شەریفە له سالی
 ۱۳۰۰ک-۱۸۸۲ ز لەدایک بوو، نازناوی (خادم الفقراء) بوو، پاش کۆچی
 دوایی باوکی، دەسلاتی میرنشینی برادۆستی بەدەستەوه گرتوو، بەلام له
 ئەنجامی قوولبوونەوهی له خواپەرستی، وازی له دەستەلات هیناوهو چۆتە
 گوندی زینوی شیخ له نزیک حاجی ئۆمەرەن لەوی له رینگادا تەریقەتی
 نەقشبنەدی لەسەر دەستی شیخ کەمالەدین وەرگرتوو، پاشان گەراوەتەوه ناوچەي
 برادۆست و بۆتە شیخی ئیرشادی تەریقەتی نەقشبنەدی. خەلکیکی زۆر له عیراق

و ئیران و تورکیا له دهوری کۆبوونه تهوه. شیخ رهشید توانیویهتی له گه‌ل روسه‌کان و ئینگلیز بجه‌نگی و ری ئه‌داوه بیته ناوچه‌ی برادۆست. له سالی ۱۹۶۳ هاته هه‌ولێرو له گه‌ره‌کی ئیسکان نیشته‌جی بوو. له سالی ۱۹۶۴ له ته‌مه‌نی ۸۱ سالی کۆچی دوا‌یی کردو له پال گۆری (نه‌بی یونس) له موس‌ل به‌ خاك سپێردرا.

شیخی سه‌نعان: عه‌تتاری نه‌یشابووری له کتیبی منگق‌الگیردا به‌سه‌ره‌هاتی شیخی سه‌نعان ده‌گیرێته‌وه، که گوا‌یه ۴۰۰ موریدی هه‌بووه له مه‌ککه‌و پیاویکی تا بلی له خواترس و چاکه‌خواز بووه، شه‌ویکیان خه‌ونیک ده‌بینی و له خه‌وه‌که‌دا لای وایه‌ چۆته ولاتی رۆم و کړنوشی بۆ بتیک بردووه، له‌به‌ر خه‌وه‌که‌ی هه‌ر به‌ په‌له له گه‌ل موریده‌کانی رینگای ولاتی رۆم ده‌گری و له‌وی تووشی به‌ تووشی خۆشه‌ویستی کچیکی دیان ده‌بی. که کچه‌ ده‌زانی سه‌نعان به‌و جو‌ره شه‌یدای بووه، چهند مه‌رجیکی بۆ ده‌خاته‌روو له‌وانه: کړنوش بردن بۆ بت، قورئان سوتاندن، مه‌ی خواردنه‌وه، دوورکه‌وتنه‌وه له ئیمان. سه‌ره‌تا شیخ ئه‌م مه‌رجانه قبول ده‌کاو سه‌ره‌تا مه‌ی ده‌خاته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌واو سه‌رخۆش ده‌بی و عیشق زۆر به‌سه‌ریدا زال ده‌بی، کچه‌ مه‌رجی دیکه‌ی ده‌خاته سه‌ر به‌وه‌ی که ببیته دیان و به‌رازه‌وانییش بۆ مالی کچه‌ بکات، بۆیه سالیکی ده‌بیته به‌رازه‌وان. موریده‌کان ئه‌وه‌نده‌ی له گه‌لی ده‌که‌ن نه‌یانتوانی په‌شیمانی بکه‌نه‌وه. شیخ هاو‌رپییه‌کی هه‌بوو له مه‌ککه‌، هاو‌رپیکه‌ی که حارو مه‌سه‌له‌ی شیخی زانی، زۆری خه‌م خواردن و ناچار بوو بیته لای شیخی سه‌نعان. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چل شه‌وی ره‌به‌ق له‌به‌ر خوا پارایه‌وه که هیدایه‌تی سه‌نعان بدات. شه‌ویکیان یه‌کی له مورديه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له خه‌و ده‌بینی و داوا‌ی شه‌فاعه‌تی لی ده‌کا پیغه‌مبه‌ریش شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کات و شیخ واز له کاره‌که‌ی ده‌بینی له گه‌ل هه‌موو موریده‌کان ده‌گیرێته‌وه مه‌ککه‌. دوا‌ی چوونه‌وه‌ی بۆ مه‌ککه‌، کچه‌ خه‌ونیک ده‌بینی لای وایه‌ رۆژ له ته‌نیشتی که‌وته سه‌ر عاردی و ئه‌ویش هه‌ولێ دا له باوه‌شی بگری. بۆیه که له خه‌وه‌که‌ی هه‌لستا، به‌ په‌له به‌دوا‌ی شیخ ده‌که‌وی و هه‌تا له بیابانیک دا ده‌گاته لای، شیخ که زانی کچه‌ هاتووه زۆر شیوا، داوا‌ی لی‌کرد که مسو‌لمان بی، ئه‌ویش مسو‌لمان بوو و پاش چهند ساتیک له مسو‌لمان بوونی گیانی سپارد.

شیخ عومهری بالیسانی: ناوی عومهر کورپی شیخ تاها کورپی شیخ عهلی کورپی شیخ عیسا کورپی شیخ موسته فا کورپی شیخ عیسا کورپی شیخ نه حمه ده، له نه سه بی پیر خدری شاهووییین. شیخ عومهر له قه بی (زین العابدین) و نه قشبه ندییه، له سالی ۱۹۱۰-۱۳۲۹ک له گوندی بالیسان هاتوته دونیاوه و ههر له وئوه له خزمه تی (شیخ تاها ی بالیسانی) باوکی، که خاوه نی قوتابخانه یه کی بهرز بووه، دهستی به خویندن کردووه. دوا ی نه وه ی که له سالی ۱۳۴۸ باوکی کوچی دوا یی کرد، گواستیه وه بو لای ماموستا مه لا عه بدوللای بیتواتی-کونه فلوسه یی له مزگه وتی حاجی قادری ده بیاغ له هه ولیرو دواتر چووه قوتابخانه ی شه قلاوه لای ماموستا مه لا ته ها دامه زرا، دوا ی نه ویش گواستیه وه بو هه ولیر و له خزمه ت مه لا نه فهن دی خویندن ی ته واو کرد و له سالی ۱۳۵۳ک نیجازه ی مه لایه تی وهر گرت. نینجا گه رایه وه گونده که ی خوی و دهستی به دهرسگوتنه وه کرد له قوتابخانه ی باوکی قوتابییه کی زوری لی خربوونه وه و مه دره سه که به و تاوه دان بوو تا سالی ۱۳۶۷ک که دهستی به ته سه ووف کرد وازی له دهرس گوتنه وه هیئا و قوتابخانه که ی دایه (شیخ محه ممد بالیسانی) برای. له سالی ۱۳۷۲ هاته هه ولیر و له گه ره کی سی تاقان مزگه وتیکی دروست کرد و مه دره سه یه کی دانا و چه ندین قوتابی له سه ر دهستی نه و نیجازه یان وهر گرت. له سالی ۱۴۰۹ وه فاتی کرد و له مزگه وتی خوی نه سپه رده ی خاک کرا. شیخ عومهر بالیسانی ته نیا چوار شیعی له پاش خوی به جی ماوه و دوو به ره مه می تریشی نووسیوه یه کیکیان به ناوی (رینگه ی راستی زین بو دونیاو دین) و نه ویتریان (موخته سه ری ویفقی نیمامی غه زالی) یه، که ته نیا یه که میان چاپکراوه.

شیخ محه ممد دی بالیسانی: ناوی محه ممد دی کورپی شیخ تاها کورپی شیخ عهلی کورپی شیخ عیسا کورپی شیخ مسته فا کورپی شیخ عیسا کورپی شیخ نه حمه ده، نه سه به ی ده گه ریته وه سه ر پیر خدری شاهوویی. له سالی (۱۳۳۶ک-۱۹۱۸ز) له گوندی بالیسان له دایک بووه. له سالی ۱۹۳۷ کتیبه یچوکه کانی لای باوکی خویندووه، دوا ی وه فاتی باوکی، شیخ عومهری برای

دەمینرته سكتان و لای مامۆستا مەلا عەبدوللای سكتانی دەخوئنی و پاشان دەگەریتەوه باليسان و ئەمجاره دەچیتە خەتی بۆ خوئندن لای مەلا موحمەدی سمانداری و دواتر لە گوندەکانی هەرۆتەکەون و زۆه درێژە بە خوئندن داوهو دواتر دەچیتە مزگەوتی حاجی قادری دەباغ لە هەولێرو بە مەلایەتی لە هەلەبجەش دامەزراوهو لە سالی ۱۹۶۵ کرا بە پێشنوێژ و وتارخوئین لە مزگەوتی گەورە کۆیە و دواتر وەك مودەرپیس لە کوبەیسە سەر بە شاری رومادی دامەزرا، پاشان چۆتە مزگەوتی حەسەن بارح لە گەرەکی (سبعە ابکار) لە بەغدا. لە ۱۹۹۵/۴/۲۵ لە بەغدا کۆچی دوایی کرد و لە گۆرستانی گەیلانی بە خاک سپێردرا. ناوبراو نزیکە ی پازدە بەرهەمی نووسراوی لە دوای خۆی جێهێشتوو.

شیخ محەممەدی خال: ناوی محەممەدی کۆری شیخ عەلی کۆری شیخ ئەمینی خال کۆری شیخ محەممەد کۆری شیخ ئیسماعیلی کۆری شیخ مستەفایە، دەچیتەوه سەر مەلا ئەبوبەکر موصەنیف. سالی ۱۹۰۴ لە شاری سلیمانی هاتۆتە دونیاوه، لە بنەمالەیهکی ئایین پەرور و زانستخواز پەرور دەبووه، لە تەمەنی نوێ سالی باوکی کۆچی دوایی کردوو، شیخ ئەمینی باپیری بەخێوی کردوو و لەبەر خوئندنی داناوه، زۆریە کتیبەکانی لای مەلا شیخ جەلالی قەرەداغی تەواوکردوون، سالی ۱۹۳۱ باپیری کۆچی دوایی کردو لەلایەن ئەحمەد توفیق بەگ، مامۆستا خال لە شوئنی دانرا، سالی ۱۹۳۹ بەشداری لە تاقیکردنەوهی وەزارەتی داد لە بەغدا کردو پاش دەرچوونی، کرایە قازی. ئەندامی کۆری زانیاری عیراق و ئەندامی دادگای تەمیزی شەرعی لە بەغدا و جینگری سەرۆکی کۆری زانیاری کورد بووه. جگە لە فەرھەنگە کوردی - کوردییەکی و تەفسیرەکی، زیاتر لە بیست چاپکراوی لە دوای خۆی جێهێشتوو لە ۱۹۸۹/۷/۱۵ کۆچی دوایی کردوو.

عاصی: ناوی مەلا مستەفا کۆری مەلا رەسوول کۆری مەلا موحمەد کۆری مەلا عوسمانە، لە سەرەدەمی بنەمالە ی باوک و باپیرانی دا بنەمالەیان لە گوندی (خەرابە) ی کۆیە دادەنیشان، بەلام لەبەر زولم و زۆرداری ئەم شوئەیان

به جی هیشتووو دهر به دهر بوون و چوونه گوندی (ته لان) که نزیك دوكانه و لهوی نیشته جی بوون. عاصی له سالی ۱۳۱۰ك له دایك بووو ههر له ویش خونندویه تی و ژنی هیئاوه، چند سالیك مه لای گوندان بووو له دوا پیدا پرووی کردوته شاری کویه و لهوی جیگیر بووو زیاتر له چل سال لهوی ماوته وه و بیست و چوار سال پیش نویژی مزگه وتی گهرمك بووه و له سالی ۱۹۷۵ز کؤچی دواپی کردوو. جگه له دیوانه شیعییه که ی چند به رهه میکی نووسیوه، له وانه: وهر گیرانی گولستانی شیخی سه عدی، وهر گیرانی سی مه کتوبی کاک نه حمه دی شیخ، ههروه ها چرای دلان.

عه بدوللا سیبه ردانی: ناوی عه بدوللای کوری محه ممه دی کوری ره سولی کوری محه ممه دی کوری نه حمه ده، عه شیره تی بلباسه، سالی ۱۹۱۳ ز له گوندی سیبه ردان له دایك بووه. سه ره تا لای مه لا ئیسماعیلی سووسه یی دهستی به خونندن کردوو و پاشان له کن مامؤستایانی وه کو مه لا عومه ری ته رجانی، مه لا محه ممه ده مینی سویری، شیخ عومه ری بالیسانی، مه لا قادری گؤپته به یی، مه لا محه ممه دی چل هه ویزه یی، مه لا عه بدوللای به حرکه یی خونندویه تی، پاشان چوته مزگه وتی حاجی قادری ده باغ له هه ولیرو لای مه لا عه بدوللای بیتواته یی - کونه فلوسه یی ماوته وه تا سالی ۱۹۴۵ ئیجازه ی مه لایه تی وهر گرت. ماوه یه ك له سیبه ردان و له مه حمه ل و له شاورس مه لا بووه، پاشان هاتوته مزگه وتی کویتی له گهره کی ته یراوه ی هه ولیر و بوته پیشنویر و وتارخوین و جار جاریش له مزگه وتی قه لات و ناوبازار دهرسی ده داوه. له ۱۹۹۳/۲/۲۰ له مالی مه لا عومه ری کوری له به غدا کؤچی دواپی کرد له گورستانی پیره ش ی روزه لاتی هه ولیر به خاک سپیردراوه.

عه بدوللا موحه ممه ده مینی بیتواته یی - کونه فلوسه یی: ناوی عه بدوللایه کوری مه لا محه ممه ده مینی کوری مه لا شیخ محه ممه دی کوری مه لا داودی کوری مه لا عه بدوللای کوری مه لا حوسینه، سالی ۱۸۹۱ز له دایك بووه. ته مهنی دوازه سالان بووه که مالی بار کردوو بو هه ولیر، ماوه ك لهوی بوون و دواتر چوته به حرکه لای مه لا عوسمانی شه وه کی و پاشان گه پراوته وه

ههولیر و له مزگهوتی حاجی قادری دهباغ له گهډ فہ قیکانی باوکی خہریکی خویندن بووہ، له سالی ۱۹۲۱ز ئیجازہی مهلایہتی له باوکی وەرگرتووہ. دهگوتری تا سالی ۱۹۵۵ سہدو بیست ئیجازہی مهلایہتی داوہ. زیاتر له ده نووسراوی ہہیہ و له سالی ۱۹۶۱ ز کوچی دوائی کردووہ.

عومہری کوری خہتتاب: ناوی عومہر کوری خہتتاب کوری ئیبن نہفیل کوری عہدولعزی کوری روباح کوری عہدوللا کوری قورت کوری رہزاح کوری عہدی کوری کہعب القرشی العدوی یہ، بہ ۱۳ سال دوائی سالی فیل له دایک بووہ. یہ کیئک بووہ له سہردارانی قورہیش و وک بالویری سہردہمی نہفامی دائرابوو، دوائی چل پیاو و یازدہ ئافرت مسولمان بووہ و له ده کہسہ مژدہ پیدراوہکانہ بہ بہہشت و بہ دادپہروہ ناسراوہ له سہردہمی خہلیفایہتیدا و کہسیکی زاہید و خو بہ کہمزان بووہ و له ہہلوئستہکاندا ئازا و بہ جہرگ بووہ و له سالی ۲۳ی کوچی بہ دەستی تہبولوثلوئہی فہیروزی شہید کراوہ.

عہدوللا بیتوشی: ناوی عہدوللای کوری محہمہدی کوری ئیسماعیلی کوری ئیبراہیمی کوری عزیزہدینی ئالانی بیتوشی یہ، له دەوروبہری سالی ۱۱۳۶ک - ۱۷۲۳ز له دایک بووہ. قورئانی پیروزو چہند کتیبیکی له خزمہت باوکی خویندووہ، پازدہ سالان بووہ کراوہ باوکی کوچی دوائی کردووہ، بوہیہ له گهډ مهلا مہمودی برای دہچنہ گوندی (سنجوی) لای مهلا محہمہدی (ابن الحاج) و پاشان دہچیتہ لای مهلا سیبغہ توللای ئیبراہیم حہیدہری دووہم. دواتر دہ گہرپتہوہ گوندی (بیتوش). زانایہکی گہورہی سہردہمی خو ی بووہ و لہسہر مہزہبہی شافیعی بووہ. یہ کیئک بووہ له ماموستاکانی شیخ مہعروفی نوڈہیی. له سالی ۱۱۸۸ کوردستان بہجی دیلی و روودہکاتہ بہغداو پاشان دہچیتہ بہسپروہ له قوتابخانہی رہحمانیہ دہبیتہ دہرسیژ و دواتر دہ گہرپتہوہ شاری (تہحسا) و ناوبراو بہ سیبہوہیہی دووہم ناسراوہ ہہر چوار بہرگی قاموسی فہیروزتبابادی له گهډ مہقاماتی حہیری ہہمووی لہ بہربوون و نزیکہی سی و شہش بہرہمہمی لہ پاش بہجی ماوہو زور لہ زانستہکانی بہ نہزم (ہونراوہ) داناون. له سالی (۱۲۱۰ک - ۱۷۹۵ز) کوچی دوائی کردووہ.

عبدالرہیمی (مہولہوی): ناوی عہدولرہحیم کوری مہلا سہعید کوری شہریف کوری مہحموود کوری یوسف جانی کوری جہمالہددین کوری کہمالہددین کوری مہلا یوسف جان کوری سہید حسہنی ئەبوبہکری چۆرپی ناسراو بہ موصہننیفہ، لہ نہتہوہی سہید محہممہدی زاہیدہ کہ بہ پیر خدری شاہو ناسراوہ. مہولہوی لہ سالی ۱۸۰۶ لہ گوندی (سہرشاتہ) ی تاوہگۆز ہاتۆتہ دونیاوہ. لہ خہریان و خورمال و تہویللہو پاوہو خانہقاو چۆرہ و لہ سنہ لہ مزگہوتی دار الاحسان و لہ سلیمانی لہ مزگہوتی گہورہو ہہروہما مزگہوتی جامعہی ہلہبجہو قہلای جوانرۆ خویندووہیہ. لہ مزگہوتی مہلکندی لہ سلیمانی لای مہلا عہدولرہحمان نۆدشہیی ئیجازہی مہلایہتی وەرگرتوہ. لہ چروستان و بیاوئلہو شہمیّران و کانی کہوہو سہرشاتہ مہلایہتی کردوہ. ئیجازہی تہریقہتی نہقشبہندی لہ شیخ عوسمانی تہویللہو وەرگرتوہ. بہ شاعیریکی گہورہ دادہنری کہ بہ شیوئی اخاوتنی ہہورامی شیعی نووسیوہو نازناوی (مہعدووم) بووہو جگہ لہ دیوانہ شیعییہکہی، بہرہمی عہقیدہی مہولہوی و عہقیدہی مہرزییہو (الوسیلہ فی شرح الفچیلہ) و (الفوائح) ی نووسیوہ. لہ سالی ۱۸۸۲ لہ گوندی (سہرشاتہ) ی تاوہگۆز کۆچی دوایی دہکات و لہوی لہ گۆرستانی ئەسحابہ بہ خاک سپردرا.

عہدوللّا: مہبہست باوکی پیغہمبہرمانہ. ناوی عہدوللّای کوری عہدولموتہلیبی کوری ہاشمی کوری عہدمہنافی کوری قوصہی کوری کیلاب ی کوری مورہی کوری کہعبی کوری لوئہی کوری غالبی کوری فہری کوری مالک ی کوری نہزری کوری کینانہی کوری خوزہیمہی کوری مہدرہکہی کوری ئەلیاسی کوری موزیرپی کوری نزاری کوری مہعدی کوری عہدنانی ہاشمی قورہیشییہ (۸۱پ ک-۵۳پ ک بہرامبہر ۵۴۴ز-۵۷۱ز). عہدوللّا بچوکترین کوری باوکی بووہ. عہدولموتہلیبی باوکی لہخوی نہزر کردبوو تہ گہر بیئتہ خاوہنی دہ کور، یہکیکیان لہ پال کہعبہدا بکاتہ قوربانی بو خوا، بزہ بہ عہدوللّا گوتراوہ مندالی قوربانی. عہدوللّا خو شہویستترین کورو لیبوردہترینی بووہ، قورہیشییہکان نہیانہیشت نہزرہکہ جیبہجی بکات و لہ باتی

سەد حوشتى كرده قوربانى. ئامىنەى كچى وەھەب بوو بە خىزانى. عەبدوللا لە مەككەو بەرەو غەززە بو كارى بازرگانى بەرپىكەوت، لە گەرانه وەياندا كاتى بە مەدىنەدا تىدەپەرىن، نەخۆش كەوت، بۆيە برىارى دا لەلای خالەكانى بىمىنئەو لە بەنى نەجار، تا بەلكو چاك بىتەو بەگاتەو كاروانى مەككەيەكان. بەلام ئەم نەخۆشەى دوا نەخۆشى بوو لە تەمەنى ۲۵ سالىدا كۆچى دوايى كردو لە شۆينىك پىي دەگوترە دار النابغە نىژرا. ئەو كاتەى وەفاتى كرد ئامىنە سەكەكەى دوو مانگى بوو كە موخەمەد پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) بوو.

عەلى كورى ئەبو تالىب: لەسالى ۲۳ى پىش كۆچى لەدايك بوو و ئامۆزاي پىغەمبەرەو زاواشەتى و چوارەم خەلىفەى پىغەمبەرە و يەكەم ئىمامى شىعەكانە و يەككە لە دە كەسە مژدەپىدراوەكان بە بەهەشت بە (كرم الله وجه) ناسراو و واتە سەرى كەچ نەكردووە بو بتهكان و خوا رىزى لە رووى ناو. لەسالى ۴۰ى كۆچى شەھىد بوو.

عوسمانى حەقىق (ئىمام عوسمان): عوسمانى كورى عەففانە سىيەم خەلىفەى راشدىنەو بە زىنوورەين ناسراوە چونكە مېردى روقىەو ئوم كەلسومى كچانى پىغەمبەر بوو و كەسىكى شەرمەن بوو و فرىشتەكان شەرميان لى كردووە. عوسمان بە يەكەم كەس دادەنرىت كە قورئانى پىروۆزى لە يەك موسحە فدا كۆكردووەو لە دە كەسە مژدەپىدراوەكانى بەهەشتىشە. لەسالى ۳۵ى كۆچىدا شەھىدكراو و لە گۆرستانى بەقىع نىژراو.

عيسا: عيسا لە عەھدى نويشدا بە يەسوع ناونراو و لە ئىسلامىشدا بە مەسىح، بە يەككە لە پىغەمبەرانى (اولو العزم)، خوا ناردى بو بەنى ئىسرائىلىيەكان و كىتەبىكى تازەى بو نارد كە پىي دەگوترى ئىنجىل. لە ئىسلامەتيدا باوەر هينان بە ھەموو پىغەمبەران واجبەو كۆلەگەيەكى باوەرە. عيسا (س) ۲۵ جار لە قورئان ناوى ھاتووە، كەچى پىغەمبەر موخەمەد (صلى الله عليه وسلم) تەنيا پىنج ۵ جار ناوى ھاتووە. قورئان وا باسى دەكات كە داىكى ناوى مەرىەمى كچى عىمرانە و لەدايكبوونەكەى موغجىزەيەكە، چونكە بە بى باوكى لە داىك

بووه. عيسا خاوهنى چهندين موعجيزه‌ي گه‌وره بووه، وهك زيندوو كرده‌وه‌ي مردووان و كويز چاك كرده‌وه. به گويزه‌ي قورئاني پيرؤز، عيسا له دار نه‌دراوه نه‌كوژراوه، به‌لكو هه‌لكيشراوه‌ته‌وه بوئاسمان. هه‌روه‌ها له په‌يامه‌كه‌يدا باسي له هاتني پيغه‌مبه‌ريكي تر كرده‌وه له دواي خوي كه ناوي نه‌حمه‌د = موحه‌ممه‌ده‌و داواي كرده‌وه بپاي بهينن. دواي هه‌لكيشراوه‌ي عيسا بوئاسمان، په‌پيره‌واني بونه چهنده به‌شيك، ههنديكيان پييان وابو له دار دراوه ههنديكي تر برويان به سيگانه هه‌بوو كه پييان وابوو عيساش له چوارچيوه‌ي خودا سه‌ير ده‌كري، ههنديكي تر به كوري خوا. قورئانيش هه‌موو نه‌بو چووناته ده‌خاته روو و وه‌لاميان ده‌داته‌وه.

لوقمان: ناويكي عاره‌بي نيبه، گوتراوه ناوي لوقمان كوري باعورا كوري ناحور كوري تارح، كه نازه‌ري باوكي ئيبراهيم پيغه‌مبه‌ر بووه. ههنديكي تر ده‌لين ناوي لوقمان كوري عه‌نقا كوري سه‌رون، ههنديكي تر ده‌لين خوشكه‌زاي نه‌يوب پيغه‌مبه‌ر بووه هه‌زار سال ژياوه (داوود) ي ديوه زانستي لي فيربووه له سه‌رده‌مي داووددا قازي بووه. جياوازي بوچوون هه‌يه له‌وه‌ي پيغه‌مبه‌ر بووه يان پياوچاكيك بووه. كوي زانايان له‌سه‌ر نه‌وه كوكن كه لوقمان دانا بووه پيغه‌مبه‌ر نه‌بووه. سوپه‌تيكي له قورئاني پيرؤز به‌ناو كراوه. ههنديكي تر ده‌لين لوقمان به‌نده‌يه‌كي حه‌به‌شي بووه و پيشه‌كه‌ي دارتاش بووه.

قاروون: ناوي قارون كوري يه‌سه‌ه‌ري كوري قاهته، يه‌كي له ده‌وله‌مه‌نده گه‌وره‌كاني سه‌رده‌مي موسا پيغه‌مبه‌ر (س) بوو، هينده ده‌وله‌مه‌ند بوو، كليلي گه‌نجينه‌كاني به ناساني هه‌لنه‌ده‌گيرا، وه‌زيري كاروباري عيبرانييه‌كان بوو له‌لاي فيرعه‌ون. ههنديك پييان وابوو قاروون ناموزاي موسا بووه، له قورئاني پيرؤزدا له سوپه‌ته‌كاني عه‌نكه‌بوت و غافر ناوي هاتوووه به‌سه‌ره‌اته‌كه‌شي له نايه‌ته‌كاني ۷۸-۸۲ ي سوپه‌ي القصص هاتوووه. قاروون زه‌كاتي له سامانه‌كه‌ي نه‌داو خوا به زه‌ويدا برديه خواره‌وه، (فخسفنا به وبداره الارض) نه‌م روداوه تيكه‌لي نه‌فسانه‌ي كورديش بووه جارن نه‌گه‌ر كه سيك زرنگه‌ي له گوئي هاتبا، ده‌يانگوت نه‌وه ده‌نگي چوونه‌خواره‌وه‌ي ساماني قارونه به‌ناو زه‌ويدا.

لەيلا: ناوى لەيلا كچى مەھدى كورپى سەعدى كورپى مەھدى كورپى رەببىعەى ئەلحەرىشە، لە تيرەى بەنى عامرى كورپى سەعصەعەيە. لەيلا دلبەرى مەجنوون بوو، كە لە ھەمان تيرەبوونەو ھەندىك پييان وايە ناموزاى يەكتەر بوون، بۆيەشە زۆرجار گوتراو لەيلاى عامرى، ھەرۆك چۆن بە مەجنوونىش گوتراو مەجنوونى عامرى.

مەجنوون: شيت، مەبەست مەجنوونى لەيلايە، كە ناوى قەيس كورپى ملەووەحى كورپى موزاحيمى كورپى عەدەسى كورپى رەببىعەى كورپى جەعدەى كورپى كەعبى كورپى رەببىعەى كورپى عامرى كورپى سەعصەعەى كورپى مەعاويەى كورپى بەكرى كورپى ھەوازنى كورپى مەنصورى كورپى عەكرەمەى كورپى خەصفەى كورپى قەيس عىلانى كورپى موززىپرپى كورپى نزارى كورپى مەعدى كورپى عەدنانى ئەلعامرى ئەلھەوازنى يە. (۲۴/ك/۶۴۵-ز/۶۸-ك/۶۸۸) سالى لە داىكبوون و مردنيەتى، شاعيرىكى غەزەلى عەرەبىيەو خەلكى نەجدە، لە ماوەى خيلافەتى مەروانى كورپى حەكەم و عەبدولمەلىكى كورپى مەروان لە سەدەى يەكەمى كوچى ژياو. قەيس لەبەر خۆشەويستى زۆرى بۆ لەيلا كە كەس و كارى لەيلا قایل نەبوون لەيلاى بەدەنى، بۆيە زۆر بە شپرزەيى ژياو ماوہيەك لە شام و ماوہيەك لە نەجدو ماوہيەك لە حىجاز بوو، ھەر لەبەر ئەمەش ناوى مەجنونى بەبەردابرا. دەگىر نەو مەجنون ھىندە عاشقى لەيلا بوو خەوو خۆراكى لى حەرام بوو، بە جۆرىك جارىكيان باوكى مەجنوون، مەجنوون لە گەل خۆى دەباتە حەج، بەو ئومىدەى دوعا بكەن و لەخوا بپارێنەو مەجنوون دلى لەسەر خۆشەويستى لەيلا نەمىنى، بۆيە باوك بە كورە دەلى دەست بە لچى كەعبە بگرە و لە خوا داوا بكە كە لەم خۆشەويستىيە شىفات بۆ بى و لە كۆلت بپتەو. قەيسيش دەچى دەست بە كەعبەو دەگرى و دەلى: (اللهم وزدني ليلي حيا وبها كلفا ولا تنسني ذكرها أبدا).

نارى: ناوى مەلا كاكە حەمە كورپى مەلا ئەحمەد كورپى مەلا موخەمەد كورپى مەلا عەبدولرەحمانە لە گوندى (بادەلان)ى ناوچەى شلىرى قەزای پىنجوين لە سالى ۱۸۷۴ز لە بنەمالەيەكى ئايىن پەرور ھاتۆتە دنياو. دواى تەواوکردنى فەقييەتى ماوہيەك لە گوندى (كىكن) ژياو و دواتر لە گوندى

(بیلوو) بووه، له ناو خه لکیدا به کاکه همه ی بیلوو ناوبانگی ده رکردوو، که گوندیکه ده که ویتنه نیوان مه ریوان و پینجوتین. له شیعریشدا نازناوی (ناری) بو خوی هه لبراردوو، واته ناگرین. بو خویندن زور ناوچه ی کوردستان گه پراوه، له وانه سنه مه ریوان و پینجوتین و سابلاغ و وان و باشقه لا. له سالی ١٨٩٧ ئیجازه ی مه لایه تی لای مه لا نه سعده نه فهندی خه یلانی له رواندز وه رده گری. له ١٩٤٤/٤/٢ له تمه نه ی هه فتا سالیدا کوچی دوایی ده کات.

وافی: نازناوی سه ره تای موخلیسی شاعیره، که ناوی خه لیل کوری ره سول کوری مسته فایه و له خیلی سنجاوویه و له سالی ١٩١٠ز-١٣٢٩ک له گوندی (شوره زه رتکه) له دایک بووه و له تمه نه ی پینج شه ش مانگیدا باوکی وه فات ده کات و دایکی ده نییژیتته بهر خویندنی فه قیه تی و سه ره تای خویندنی لای مه لا نه بووبه کری مامی بووه له گوندی دووسه ره و دواتر کن زوره ی مه لای باشی نه و سه رده مه گه پراوه له زور شوینی کوردستان و له سالی ١٩٤٣-١٩٤٤ز له لای مه لا سالی کوژه پانکه له هه ولیژ ئیجازه ی مه لایه تی وه رگرتوووه تا سالی ١٩٧٥ له گوندی دووسه ره ده ییتته مه لا و نازناوی (موخلیس) بو شیعره کانی خوی هه لده بژیری و دواتر به یه کجاری دووسه ره و مال و مندالی جی دیلی و ده چیتته خانه قای شیخ مسته فا له شه قلاوه و له وی وه ک زاهیدیکی گو شه گیر خه ریکی خواپه رستی ده بی. پاشان نه خو شی رووی تیده کات و له ١٩٨٥/٦/٥ کوچی دوایی کرد و له گورستانی گردی پیرداود نه سپه رده ی خاک کراوه. له دوای خوی چهند به ره مه میکی به جی هیشتوو، و پرای دیوانه شیعریه که ی، مه ولودنامه یه کی کوردی و هیجره تنامه ی کوردی و کاکله ی عه قیده ی کوردی و چهند به ره مه میکی تریشی به عه ره بی نووسیوه که هیشتا چاپ نه کراون.

یوسف بن نه صه م نه لکوردی: ناوی یوسفه کوری خدری کوری نه بووبه کری کوری ئیبراهیمی کوری یه حیای سورانی یه، عه شیره تی (کلاس)ه، له سه رده شتی رژه لاتی کوردستان داده نیشن. له سالی (١٠٠٢ک-١٥٩٣ز) له گوندی (بریسوی) ی نزیک شاری سه رده شت کوچی دوایی کردوو. و پرای ته فسیره که ی که به (منقول التفاسیر) ناسراوه زیاتر له شازده دانراوی تری هیه.

سەرچاوهكانى سوودليئوهرگيراو بۇ فەرھەنگۆك و پاشكۆ :

دەنگى جەوانى، چەپكە گۆلئىك لە شىعرەكانى شىخ موحەممەدى باليسانى،
حوسىن شىخ موحەممەد باليسانى، ھەولير ۱۹۹۹

فەرھەنگى سوڧىيانەى ديوانى جزيرى و مەحوى، د.ئىبراھىم ئەحمەد
شوان، ھەولير ۲۰۱۰

فەرھەنگى ديوانى شاعيران (نالى، سالم، كوردى)، د.محمد نورى عارف،
ھەولير، ۲۰۰۷.

فەرھەنگى دەريا، رزگار كەرىم، ۲۰۰۵.

فەرھەنگى ھەژىر، ھەژىر محمد پوور، موكرىانى، ھەولير ۲۰۰۸.

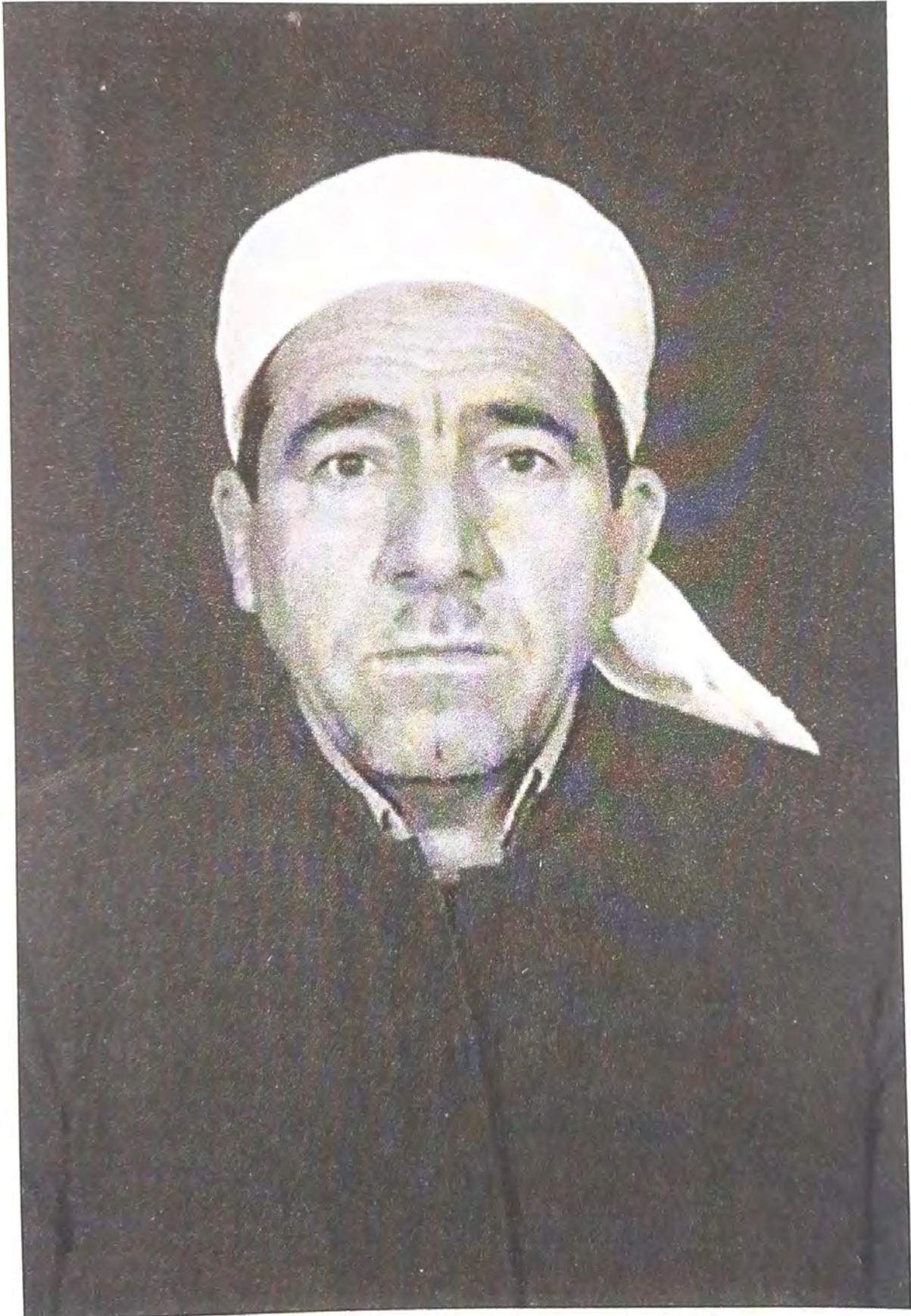
كۆيەو شاعيرانى، كەرىم شارەزا، بەرگى دووہم، سەنتەرى لىكۆلئىنەوہو
پەخشى كۆيە، كۆيە ۲۰۱۳ زايىنى.

لىكدانەوہو ساغكردەنەوہى بەشىك لە ديوانى موخلىس، د.ئىبراھىم ئەحمەد
شوان، تەفسىر، ھەولير ۲۰۱۰.

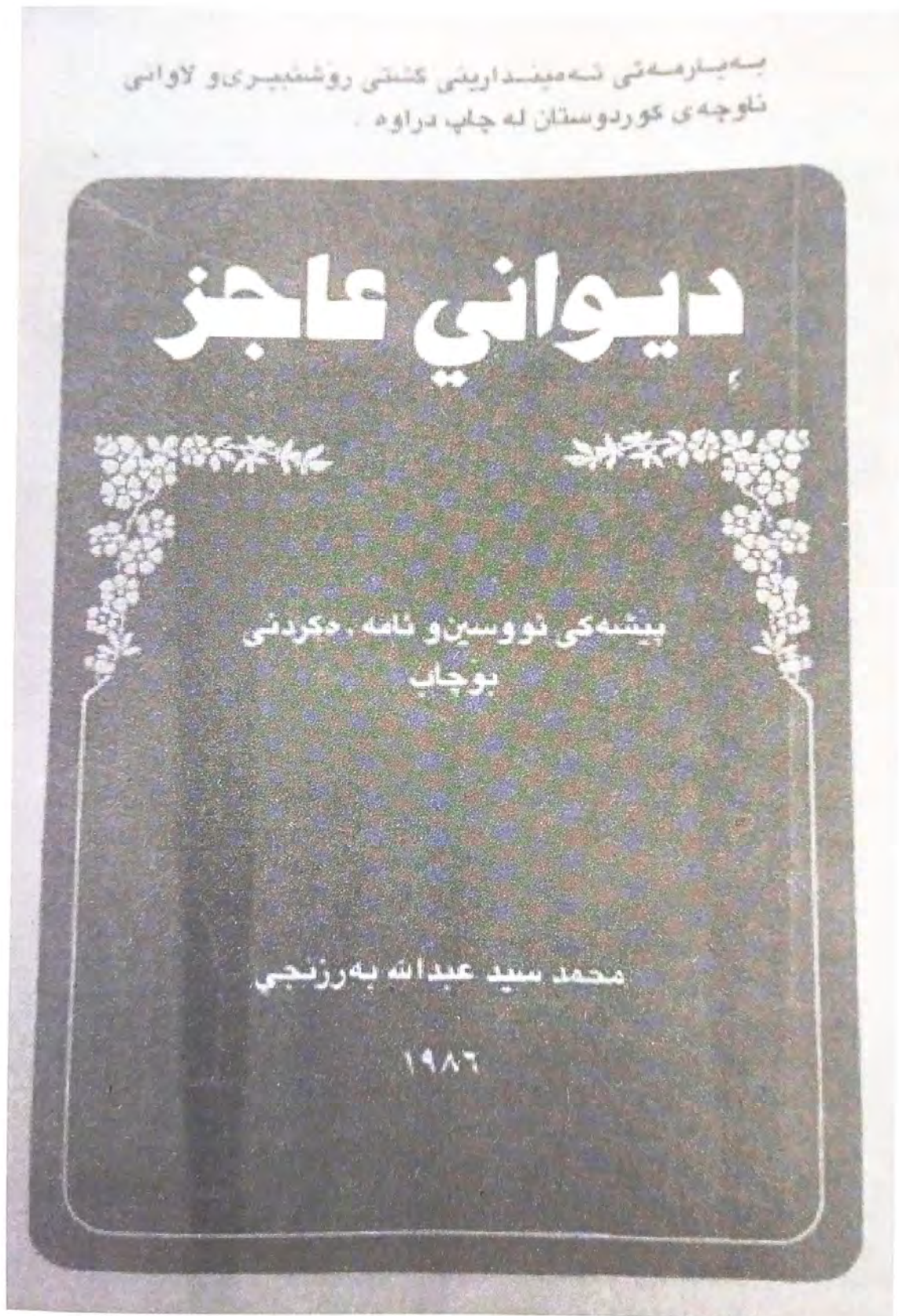
مىژووى ئەدەبى كوردى، د.مارف خەزنەدار، بەرگى چوارەم، ئاراس، ۲۰۱۰.

مىژووى زانايانى كورد، مەلا تاھىر مەلا عەبدوللا بەحرەبى، بەرگى دووہم
و بەرگى سىيەم، چاپخانەى ئاراس، ھەولير، ۲۰۱۰.

ديوانى نارى، مەلا كاكە حەمەى بىلوو، كۆكردەنەوہو لىكۆلئىنەوہى عوسمان
عارف نارى زادە، چ ۲، سلیمانى ۲۰۱۴

وینہی مهلا سہید محمد بہر زنجی، کوری عاجز (۱۹۴۹-۲۰۱۳) م

دیوانی عاجز

دیوانی عاجز چند شعریکی تایینی و هممه‌ره‌نگی به کوردی و
عهره‌بی له خو گرتوو، شاعیر جگه له دیوانی عاجز خاوه‌نی
چه‌ندین به‌ره‌می تره، نازناوی شیعی (عاجز) بووه، دیارترین و
به‌چیزترینی شیعه‌کانی شاعیر، که زۆر ته‌گوترینه‌وه به‌چه‌ندین
ئاوازی خوش له نیو چینی فه‌قییان و مه‌ولوود خوینان و سروود
بیژان ته‌مانه‌ن :-

ئه‌ی سه‌یدی سه‌رداری من	ئه‌ی مه‌حه‌می ته‌سراری من
ئه‌ی ته‌حه‌دی موختاری من	سه‌لات له‌سه‌ر توو یاری من
تۆ ته‌حه‌دی موختاری	موقه‌رپه‌بی غه‌فاری
شافیعی طورپه‌داری	لیت بی سه‌لامی باری
أتیتک یا‌له‌هی یا جلیل	وإلی عبدك العاصي الذلیل
یا أباالقاسم دخیلك انناجئناکم	نستضیف منکم یاسیدی رؤیاکم
کل مافی هذه‌ الدنیا هباء	لیس للدنیا وما فیها بقاء

چاپی ته‌مه‌جاره‌ مان ده‌وله‌ مه‌ ندرکردوو به‌ نووسینه‌وه‌ی
ژیاننامه‌ی شاعیر به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان و له‌ گه‌ل هه‌ندی
بাবে‌تی تر .

سه‌یدا به‌رزنجی

نرخه‌ی 8.000 دینار

9 789933 593131

نوسینگه‌ی ته‌فسیر

بۆ بلاوکردنه‌وه

هه‌ولێر - شه‌قامی ٣٠مه‌تری نه‌یشت مئاره‌ی چۆلی

f t g i /TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com